

Lovvedtak 57

(2014–2015)

(Første gangs behandling av lovvedtak)

Innst. 165 L (2014–2015), jf. Prop. 125 L (2013–2014)

I Stortingets møte 26. mars 2015 ble det gjort slikt

vedtak til lov

om finansforetak og finanskonsern (finansforetaksloven)

Kapittel 1. Formål og virkeområde, definisjoner mv.

§ 1-1 Formål

Formålet med loven er å bidra til finansiell stabilitet, herunder at finansforetak virker på en hensiktsmessig og betryggende måte. Med finansiell stabilitet menes at det finansielle systemet er robust nok til å motta og utbetale innskudd og andre tilbakebetalingspliktige midler fra allmennheten, formidle finansiering, utføre betalinger og omfordele risiko på en tilfredsstillende måte.

§ 1-2 Virkeområde

(1) Loven gjelder virksomhet som drives eller skal drives i Norge, samt norske finansforetaks virksomhet i utlandet.

(2) Loven gjelder for utenlandske finansforetak som driver eller skal drive virksomhet gjennom filial her i riket, eller ved grensekryssende virksomhet i den utstrekning det følger av bestemmelsene i kapittel 5.

(3) Kongen avgjør i hvilken utstrekning loven skal gjøres gjeldende for Norges økonomiske sone og for Svalbard, Jan Mayen og bilandene.

§ 1-3 Finansforetak

(1) Som finansforetak regnes foretak som driver virksomhet som:

- a) bank,
- b) kredittforetak,
- c) finansieringsforetak,
- d) forsikringsforetak,
- e) pensjonsforetak,

f) holdingforetak i finanskonsern.

(2) Som finansforetak regnes også foretak som er gitt tillatelse til å drive virksomhet som betalingsforetak eller e-pengeforetak, når ikke annet følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av denne loven.

§ 1-4 Finanskonsern

(1) Som finanskonsern regnes et konsern der minst ett foretak som ikke er morselskapet, er et finansforetak.

(2) Som finanskonsern regnes også konserngruppe som er etablert ved samarbeidsavtale mellom gjensidige forsikringsforetak eller mellom sparebank og gjensidig forsikringsforetak om at foretakene skal ha et felles styre og i tilfelle andre felles foretaksorganer.

§ 1-5 Definisjoner

(1) Med EØS menes Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.

(2) Som hjemstat regnes i denne lov den stat der et finansforetak har sitt hovedsete og er gitt tillatelse til å utøve virksomhet som finansforetak.

(3) Som vertsstat regnes annen stat enn hjemstaten der et finansforetak yter tjenester gjennom filial eller ved grensekryssende virksomhet.

(4) Som kredittinstitusjon regnes bank og kredittforetak.

(5) Som pensjonsforetak regnes pensjonskasse og innskuddspensjonsforetak.

(6) Som filial regnes et forretningssted som etableres av finansforetak, og som kan utføre forretninger for foretaket.

(7) Som representasjonskontor regnes markedsføringskontor her i riket som er etablert av utenlandsk finansforetak, og som ikke er filial.

§ 1-6 Unntak fra loven

(1) Loven gjelder ikke Norges Bank, Statens Pensjonskasse eller foretak eiet av staten som er finansiert over statsbudsjettet, og som er undergitt særskilte regler fastsatt ved annen lov, når ikke annet følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av lov.

(2) Departementet avgjør i tvilstilfelle om et foretak eller den virksomhet som drives av et foretak, krever tillatelse etter denne loven.

(3) Departementet kan i særlige tilfelle unnta finansforetak og grupper av finansforetak, samt enkelte typer av virksomhet som drives av finansforetak, fra en eller flere bestemmelser i loven og kan sette vilkår for slikt unntak. Departementet kan bestemme at foretak som etter bestemmelsen i denne paragraf er eller blir unntatt fra visse av lovens bestemmelser, skal være undergitt tilsyn av Finanstilsynet.

§ 1-7 Forskrifter

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, utfylling og avgrensning av loven, og om nærmere krav til finansforetak ut fra hensynet til å fremme finansiell stabilitet.

Kapittel 2. Krav om tillatelse til å etablere og drive virksomhet som finansforetak

I. Adgang og enerett til å drive virksomhet her i riket

§ 2-1 Finansieringsvirksomhet

(1) Finansieringsvirksomhet kan bare drives av banker, kredittforetak og finansieringsforetak som etter denne loven har tillatelse til å drive slik virksomhet her i riket, med mindre annet følger av lovgivningen om verdipapirforetak, forsikringsformidlingsforetak, forvaltningsselskap for verdipapirfond og eiendomsmeglerforetak. Finansieringsvirksomhet kan også drives av utenlandske kredittinstitusjoner som etter denne loven har adgang til å drive slik virksomhet her i riket.

(2) Som finansieringsvirksomhet regnes:

- a) å yte kreditt og stille garantier for egen regning, herunder finansiell leasing,
- b) å formidle kreditt og garantier, samt annen medvirkning ved finansiering av annet enn egen virksomhet.

(3) Som finansieringsvirksomhet regnes ikke:

- a) virksomhet i offentlig institusjon eller fond som er opprettet for særlige kredittformål,
- b) virksomhet i stiftelse som ikke har til formål å drive næringsvirksomhet, eller fylkesmannens

forvaltning av finansielle eiendeler etter vergemålsloven,

- c) å yte kreditt til, eller stille garantier for, ansatte i foretaket eller foretak i samme konsern som kredittgiver eller garantistiller,
- d) å yte kreditt som selger av en vare eller tjeneste. Det samme gjelder kreditt til kjøperen som etter avtale skal ytes av et foretak i samme konsern som selgeren, dersom foretaket finansierer sin kredittvirksomhet ved lån fra finansforetak eller lån fra foretak som inngår i konsernet, med mindre foretaket som yter selgerkreditten også driver annen finansieringsvirksomhet,
- e) virksomhet som finansagent eller finansrådgiver,
- f) finansiering som bare ytes i enkeltstående tilfeller.

(4) Unntakene i tredje ledd bokstav d og f gjelder ikke dersom en selger som ikke er forbruker, yter kreditt i forbindelse med salg av bolig som er knyttet til eller skal knyttes til andel i borettslag. Finanstilsynet kan ved enkeltvedtak gjøre unntak fra første punktum.

(5) Departementet kan gi nærmere regler som gjør unntak fra, avgrenser eller utfyller bestemmelsene i paragrafen her, herunder fastsette plikter for og regler om tilsyn med foretak som er unntatt fra forbudet i første ledd.

§ 2-2 Innskuddsvirksomhet mv.

(1) Innskudd fra en ubestemt krets av innskytere kan bare mottas av banker som etter denne lov har tillatelse til å ta imot innskudd og av utenlandske kredittinstitusjoner som etter denne loven har adgang til å ta imot innskudd her i riket. Departementet kan gi nærmere regler om hva som skal regnes som innskudd fra en ubestemt krets av innskytere.

(2) Mottak av betalingsmidler for å utstede elektroniske penger regnes ikke som innskudd fra en ubestemt krets av innskytere. Det samme gjelder betalingsmidler mottatt av betalingsforetak eller e-pengeforetak i forbindelse med oppdrag om betalingstjenester. Departementet kan fastsette regler om adgangen for betalingsforetak og e-pengeforetak til å motta betalingsmidler i tilknytning til oppdrag fra kunder.

(3) Første ledd er ikke til hinder for at samvirkeforetak mottar innskudd fra medlemmer i samsvar med melding til Finanstilsynet om ordningens omfang og disponeringen av innskuddsmidlene. Finanstilsynet skal kreve at det etableres betryggende sikkerhet for innskuddene dersom det mottas innskudd fra en ubestemt krets, og kan fastsette regler om slik sikkerhet. Departementet kan gi forskrift om tilsyn med samvirkeforetak som mottar innskudd, og om sikringsordninger for innskuddene. Departementet kan også bestemme at bestemmelsene i leddet her

skal gjelde tilsvarende for andre foreninger eller foretak som mottar innskudd fra medlemmer.

(4) Departementet kan bestemme at innskuddsordning som omfattes av tredje ledd, skal organiseres og drives som egen bank og kan fastsette frist for søknad om konsesjon til bank etter reglene i § 2-7.

§ 2-3 Betalingstjenester mv.

(1) Betalingstjenester kan bare utføres av banker, betalingsforetak og e-pengeforetak, og av finansieringsforetak som etter denne loven har tillatelse til å drive slik virksomhet her i riket. Pengeoverføringer kan også utføres av foretak med tillatelse etter § 2-10 tredje ledd.

(2) Betalingstjenester kan også utføres av utenlandske kredittinstitusjoner, betalingsforetak og e-pengeforetak som etter denne loven har adgang til å drive slik virksomhet her i riket.

(3) Som betalingstjenester regnes i denne loven tjenester som angitt i finansavtaleloven § 11. Med pengeoverføringer menes betalingstjeneste som angitt i finansavtaleloven § 12 bokstav k.

(4) Tillatelse til å utføre betalingstjenester omfatter, når ikke annet er fastsatt, også omsetning av valuta i forbindelse med pengeoverføringer med utlandet og kreditttyting innenfor fastsatte kredittgrenser ved gjennomføringen av oppdrag om betalingsoverføring dersom kreditten ikke ytes av midler mottatt for å utføre betalingsoverføringer, og er kortsiktig og skal tilbakebetales senest innen 12 måneder.

(5) Departementet kan fastsette nærmere regler om betalingstjenestevirksomhet og hva som skal regnes som betalingstjenester.

§ 2-4 Utstedelse av elektroniske penger

(1) Elektroniske penger kan bare utstedes av banker og e-pengeforetak, og av finansieringsforetak som etter denne loven har tillatelse til å drive slik virksomhet her i riket. Elektroniske penger kan også utstedes av utenlandske kredittinstitusjoner og e-pengeforetak som etter denne loven har adgang til å drive slik virksomhet her i riket.

(2) Med elektroniske penger menes en elektronisk lagret pengeverdi representert ved en fordring på utstederen, som er utstedt etter mottak av midler for å utføre betalingstransaksjoner, og som er anerkjent som betalingsmiddel av andre foretak enn utstederen. Med betalingstransaksjoner menes transaksjoner som angitt i finansavtaleloven § 12 bokstav a.

(3) En elektronisk lagret pengeverdi som benyttes til å gjennomføre betalingstransaksjoner som nevnt i finansavtaleloven § 11 annet ledd bokstav m, eller som er oppbevart på instrument som nevnt i fi-

nansavtaleloven § 11 annet ledd bokstav n, regnes ikke som elektroniske penger.

(4) Departementet kan fastsette nærmere regler om utstedelse av elektroniske penger, herunder unnta visse e-pengeforetak helt eller delvis fra bestemmelsene om e-pengeforetak gitt i eller i medhold av denne loven.

§ 2-5 Valutavirksomhet

(1) Valutavirksomhet kan bare drives av banker og av betalingsforetak, e-pengeforetak og finansieringsforetak som har tillatelse til å drive slik virksomhet. Valutavirksomhet kan også drives av utenlandske kredittinstitusjoner, betalingsforetak og e-pengeforetak som etter denne loven har adgang til å drive slik virksomhet her i riket.

(2) Som valutavirksomhet regnes virksomhet som består i omsetning av valuta.

(3) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om valutavirksomhet. Når særlige grunner tilsier det, kan departementet også gjøre unntak fra første og annet ledd.

§ 2-6 Forsikringsvirksomhet mv.

(1) Forsikringsvirksomhet kan bare drives av forsikringsforetak og pensjonskasser som etter denne loven har tillatelse til å drive slik virksomhet, og av utenlandske forsikrings- og pensjonsforetak som etter denne loven har adgang til å drive forsikringsvirksomhet her i riket.

(2) Som forsikringsvirksomhet regnes livsforsikringsvirksomhet, skadeforsikringsvirksomhet, kredittforsikringsvirksomhet og gjenforsikringsvirksomhet. Som livsforsikring regnes overtakelse av døds- eller uførerisiko og forsikring i form av avgivelse av avkastningsgaranti. Som skadeforsikring regnes forsikring mot skade eller tap av ting, rettigheter eller andre fordringer og forsikring mot erstatningsansvar eller kostnader, samt ulykkesforsikring, sykeforsikring og annen personforsikring som ikke er livsforsikring. Som kredittforsikring regnes overtakelse av risiko for rett oppgjør av fordring, herunder kundekredittforsikring og kausjonsforsikring.

(3) Forsikringsforetak har ikke adgang til å markedsføre eller tilby forsikringer mot strafferettslige sanksjoner dersom forsikringen vil være i strid med rettsordenen.

(4) Finanstillsynet kan avgjøre om en virksomhet skal anses som forsikringsvirksomhet og om en forsikring kan eller skal regnes som livsforsikring, skadeforsikring eller kredittforsikring, eller om en pensjonsordning kan eller må overtas av en pensjonskasse eller et innskuddspensjonsforetak.

II. De enkelte typer av konsesjoner

§ 2-7 Konsesjon som bank

Tillatelse til å drive virksomhet som bank gir adgang til å motta innskudd og andre tilbakebetalingspliktige midler fra allmennheten, å yte kreditt og stille garantier for egen regning og til å yte betalingstjenester. Tillatelsen kan også omfatte følgende typer virksomhet:

- a) annen finansieringsvirksomhet,
- b) utstedelse av elektroniske penger,
- c) forretninger for foretakets eller kundenes regning i penge-, valuta- og verdipapirmarkedet
- d) andre banktjenester.

§ 2-8 Konsesjon som kredittforetak

Tillatelse til å drive virksomhet som kredittforetak gir adgang til å motta andre tilbakebetalingspliktige midler enn innskudd fra allmennheten og å yte kreditt og stille garantier for egen regning. Tillatelsen kan også omfatte følgende typer virksomhet:

- a) annen finansieringsvirksomhet,
- b) forretninger for foretakets regning i penge-, valuta- og verdipapirmarkedet,
- c) andre særlige tjenester.

§ 2-9 Konsesjon som finansieringsforetak

(1) Tillatelse til å drive virksomhet som finansieringsforetak kan omfatte en eller flere av følgende virksomheter:

- a) leasing, factoring og annen finansieringsvirksomhet,
- b) forretninger for foretakets eller kunders regning i penge- eller valutamarkedet,
- c) omsetning av valuta eller andre særlige tjenester.

(2) Et finansieringsforetak kan også gis tillatelse til å drive virksomhet som e-pengeforetak eller som betalingsforetak, med mindre hensyn til foretakets risikostyring og soliditet eller andre tilsynsmessige hensyn tilsier at slik virksomhet drives i eget foretak.

(3) Finansieringsforetak kan ikke ta imot tilbakebetalingspliktige midler fra allmennheten.

§ 2-10 Konsesjon som betalingsforetak

(1) Tillatelse til å drive virksomhet som betalingsforetak gir adgang til å utføre betalingstjenester og til å motta betalingsmidler fra kunder til bruk ved utførelsen av slike tjenester. Tillatelsen kan avgrenses til å gjelde én eller flere av de tjenester som er nevnt i finansavtaleloven § 11 første ledd.

(2) Et betalingsforetak kan også gis tillatelse til å drive virksomhet som finansieringsforetak, med mindre hensynet til foretakets risikostyring og soliditet eller andre tilsynsmessige hensyn tilsier at slik virksomhet drives i eget foretak.

(3) Tillatelse som er begrenset til å gjennomføre pengeoverføringer her i riket, kan gis til foretak med hovedkontor og forretningskontor i Norge eller til filial av foretak hjemmehørende i annen EØS-stat med begrenset tillatelse fra sitt hjemlands myndigheter til å gjennomføre pengeoverføringer. Bestemmelsene i § 3-1, § 3-2 med unntak av annet ledd bokstav b og §§ 3-5 til 3-7 gjelder tilsvarende. For virksomhet i henhold til tillatelsen gjelder følgende:

- a) Foretaket eller filialen skal ha systemer og retningslinjer for kontroll og avdekking av risiko for å påse at forpliktelsene på alle vesentlige aktivitetsområder vil bli oppfylt, herunder sikring av midler mottatt i forbindelse med pengeoverføringer.
- b) Foretaket skal ha startkapital, samt ansvarlig kapital i samsvar med krav fastsatt i tillatelsen.
- c) Det samlede beløpet for betalingstransaksjoner utført av virksomheten, inkludert eventuell agent som handler på vegne av virksomheten, i gjennomsnitt over de 12 foregående måneder skal ikke overstige et beløp på fem millioner kroner per måned. Departementet kan ved enkeltvedtak fastsette et annet maksimalbeløp, men ikke et beløp i norske kroner som overstiger tilsvarende tre millioner euro per måned.
- d) Virksomheten er revisjonspliktig.

(4) Departementet kan fastsette nærmere regler om betalingsforetak og foretak med begrenset tillatelse etter tredje ledd, herunder gjøre unntak fra reglene som gjelder for finansforetak, og fastsette regler om organisering, virksomhet, kapitalkrav, eierforhold, sikring av midler, bruk av agenter og oppdrags-takere, vilkår for tillatelse, tilbakekall av tillatelse, nemndbehandling av tvister og tilsyn. Departementet kan ved forskrift eller enkeltvedtak gjøre unntak for virksomhet som omfattes av tredje ledd.

§ 2-11 Konsesjon som e-pengeforetak

(1) Tillatelse til å drive virksomhet som e-pengeforetak gir adgang til å utstede elektroniske penger og utføre betalingstjenester, og til å motta betalingsmidler fra kunder til bruk ved utførelsen av slike tjenester. Tillatelsen kan avgrenses til å gjelde én eller flere av de tjenester som nevnt i finansavtaleloven § 11 første ledd.

(2) Et e-pengeforetak kan også gis tillatelse til å drive virksomhet som finansieringsforetak, med mindre hensyn til foretakets risikostyring og soliditet eller andre tilsynsmessige hensyn tilsier at slik virksomhet drives i eget foretak.

(3) Departementet kan gi forskrift om e-pengeforetak, herunder gjøre unntak fra reglene som gjelder for finansforetak, og fastsette regler om organisering, virksomhet, kapitalkrav, eierforhold, sikring av midler, innløsning av elektroniske penger, bruk av

agenter og oppdragstakere, vilkår for tillatelse, tilbakekall av tillatelse, nemndbehandling av tvister og tilsyn.

§ 2-12 Konesjoner som forsikringsforetak

(1) Et forsikringsforetak kan gis tillatelse til å drive virksomhet som enten livsforsikringsforetak, skadeforsikringsforetak, kredittforsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak. Når ikke annet er fastsatt, kan et forsikringsforetak også drive finansieringsvirksomhet i tilknytning til forsikringsvirksomheten.

(2) Tillatelse gis for én eller flere forsikringsklasser, eller for en del av en forsikringsklasse. Departementet kan fastsette nærmere regler om inndeling i forsikringsklasser.

(3) Tillatelsen kan begrenses til et bestemt geografisk område, til bestemte kundegrupper eller på annen måte.

(4) Gjenforsikringsforetak kan bare overta gjenforsikring. Departementet kan gi forskrift om spesialforetak som har til formål å overta forsikringsrisiko fra et forsikringsforetak, herunder bestemme i hvilken utstrekning reglene i loven skal gjelde for slike foretak.

§ 2-13 Konesjon som livsforsikringsforetak

(1) Tillatelse til å drive virksomhet som livsforsikringsforetak gir adgang til å overta forsikringer som regnes som livsforsikring, samt andre personforsikringer som angitt i tillatelsen.

(2) Livsforsikringsforetak som har overtatt pensjonsordning med foretakspensjon for et foretak eller et konsernforetak som inngår i en konsernpensjonsordning, kan også overta pensjonsordning med innskuddspensjon uten forsikringselement for samme foretak eller for foretak som inngår i samme konsernforhold.

(3) Livsforsikringsforetak kan som en begrenset del av sin virksomhet overta gjenforsikring innenfor de klasser tillatelsen omfatter.

§ 2-14 Konesjon som skadeforsikringsforetak

(1) Tillatelse til å drive virksomhet som skadeforsikringsforetak gir adgang til å overta forsikringer som regnes som skadeforsikring.

(2) Skadeforsikringsforetak med tillatelse til å overta personforsikringer som ikke er livsforsikring kan, når annet ikke er fastsatt i tillatelsen, også overta livsforsikringer i form av rene risikoforsikringer som etter avtalen er av høyest ett års varighet og gir rett til utbetaling av erstatning som engangsbeløp, eller som oppfyller andre produktkrav fastsatt i forskrift gitt av departementet. Departementet kan ved forskrift fastsette nærmere regler om kollektive forsikringer (gruppeforsikringer) knyttet til dødelighetsrisiko eller uførerisiko som omfattes av første punktum.

(3) Skadeforsikringsforetak kan som en begrenset del av sin virksomhet overta gjenforsikring innenfor de klasser tillatelsen omfatter.

(4) Forsikringsforetak med tillatelse til å overta skadeforsikringer, kan ikke overta kredittforsikringer, med mindre foretaket har adgang til dette etter §§ 5-1 eller 5-5.

§ 2-15 Konesjon som kredittforsikringsforetak

(1) Tillatelse til å drive virksomhet som kredittforsikringsforetak gir adgang til å overta kredittforsikringer og gjenforsikring innen kredittforsikring.

(2) Finanstilsynet kan gi nærmere regler om hvilke forsikringer som skal regnes som kredittforsikringer.

(3) I denne loven regnes kredittforsikringsforetak som skadeforsikringsforetak når annet ikke er bestemt.

§ 2-16 Konesjon som pensjonskasse

(1) Tillatelse til å drive virksomhet som pensjonskasse gir adgang til å overta kollektive pensjonsordninger for foretak og kommune som har opprettet og deltar i pensjonskassen. Tillatelsen kan også gi en pensjonskasse adgang til å drive virksomhet som konsernpensjonskasse, interkommunal pensjonskasse eller fellespensjonskasse etter reglene i forsikringsvirksomhetsloven § 2-2.

(2) Som kollektiv pensjonsordning regnes kommunale pensjonsordninger og pensjonsordninger opprettet i samsvar med foretakspensjonsloven, innskuddspensjonsloven og tjenestepensjonsloven, samt andre kollektive pensjonsordninger. Som kollektiv pensjonsordning regnes også pensjonsordning opprettet av medlemmer i en forening av selvstendige næringsdrivende og i tilfelle deres arbeidstakere (foreningspensjonsordning).

(3) Tillatelsen kan gi en pensjonskasse adgang til enten å overta pensjonsordninger som regnes som livsforsikring, eller til å overta pensjonsordninger uten forsikringselement. Tillatelsen gir også adgang til å overta pensjonsordninger etter lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning for medlemmer av en kollektiv pensjonsordning i pensjonskassen.

(4) Pensjonskasse med tillatelse til å overta pensjonsordninger som regnes som livsforsikring, kan ikke overta pensjonsordninger uten forsikringselement. Har pensjonskassen overtatt pensjonsordning med foretakspensjon for et foretak eller et konsernforetak som har felles pensjonsordning i pensjonskassen, kan pensjonskassen overta pensjonsordning med innskuddspensjon uten forsikringselement for samme foretak eller for et foretak som inngår i samme konsern.

(5) Når ikke annet er fastsatt, kan en pensjonskasse også drive finansieringsvirksomhet i tilknytning til virksomheten.

(6) Pensjonskasser kan, med mindre annet er fastsatt i tillatelsen, også utstede fripoliser, pensjonsbevis eller pensjonskapitalbevis til arbeidstakere som er fratrådt sin stilling og opphørt å være medlem av en kollektiv pensjonsordning i pensjonskassen, samt tilleggsavtaler til slik rett til pensjon. Pensjonskasser som overtar kollektive pensjonsordninger som regnes som livsforsikring, kan, med mindre annet er fastsatt i tillatelsen, også overta forsikring av risiko for uførhet eller død knyttet til medlemmene i slik pensjonsordning.

(7) Departementet kan ved forskrift gi nærmere regler om pensjonskasser og pensjonsordninger som omfattes av paragrafen her, herunder om pensjonskassers adgang til å overta pensjonsordning fra flere kommuner (interkommunal pensjonskasse) eller fra flere foretak (fellespensjonskasse).

§ 2-17 Konesesjon som innskuddspensjonsforetak

(1) Tillatelse til å drive virksomhet som innskuddspensjonsforetak gir adgang til å overta kollektive pensjonsordninger uten forsikringselement og individuelle pensjonsavtaler uten forsikringselement.

(2) Når ikke annet er fastsatt, kan et innskuddspensjonsforetak også drive finansieringsvirksomhet i tilknytning til virksomheten.

(3) Departementet kan ved forskrift gi nærmere regler om innskuddspensjonsforetak.

§ 2-18 Låneformidlingsforetak

(1) Foretak kan drive virksomhet som består i ervervsmessig formidling av lån eller garanti for lån (låneformidlingsforetak) etter at melding er sendt til Finanstilsynet.

(2) Et låneformidlingsforetak skal på betryggende måte ivareta både låntakernes og långivernes interesser. Foretaket skal gi partene i låneforholdet opplysning om den effektive renten og andre forhold av betydning, herunder tilbakebetalingsvilkårene og eventuell adgang til å regulere renten. Ved beregningen av den effektive renten skal det tas hensyn til enhver ytelse fra låntakerens side, herunder formidlingsprovisjon, garantiprovisjon, annen provisjon og utgifter til administrasjon av lånet samt eventuell underkurs ved utbetaling av lånet. Opplysningen om den effektive renten skal gis tydelig og i skriftlig form med en nøyaktighet av minst en fjerdedels prosent årlig rente.

III. Foretaksnavn

§ 2-19 Foretaksnavn for banker

(1) En bank skal bruke ordet «bank», med eller uten tillegg, i sitt foretaksnavn.

(2) En bank stiftet som sparebank skal bruke ordet «sparebank» eller lignende sammensetninger med ordet «spare» i sitt foretaksnavn. Etter omdanning av en sparebank kan banken fortsatt bruke «sparebank» eller «spare» i sitt foretaksnavn dersom sparebankstiftelsen som er opprettet ved omdanningen, eier minst ti prosent av aksjene i banken eller bankens morselskap.

(3) Andre foretak enn banker kan ikke uten hjemmel i eller i medhold av lov eller med samtykke fra departementet bruke ordet «bank» i sitt foretaksnavn eller ved omtale eller markedsføring av sin virksomhet. Andre foretak enn banker som nevnt i annet ledd kan ikke uten hjemmel i eller i medhold av lov eller med samtykke fra departementet bruke ordet «sparebank» eller lignende sammensetninger med ordet «spare» i sitt foretaksnavn eller ved omtale eller markedsføring av sin virksomhet.

§ 2-20 Foretaksnavn for forsikringsforetak

(1) Forsikringsforetak skal bruke ordet «forsikring» eller annen betegnelse med samme betydningsinnhold, med eller uten tillegg, i sitt foretaksnavn.

(2) Andre foretak enn forsikringsforetak kan ikke uten hjemmel i eller i medhold av lov eller med samtykke fra departementet bruke slike betegnelser i sitt foretaksnavn eller ved omtale eller markedsføring, med mindre foretaket driver næringsvirksomhet som er knyttet til forsikringsvirksomhet.

§ 2-21 Alminnelige krav til navnebruk

(1) Finansforetak skal bruke foretaksnavn og andre kjennetegn som gjør det klart for kunder og andre hvilket foretak de forholder seg til, og hva slags virksomhet foretaket driver.

(2) Finansforetak skal ikke bruke foretaksnavn eller betegnelse som:

- a) fører til at foretaket lett kan forveksles med et annet finansforetak, eller gir et misvisende inntrykk av hva slags virksomhet foretaket driver,
- b) gir inntrykk av at en del av finansforetaket er et eget finansforetak,
- c) gir inntrykk av at finansforetak som inngår i norsk finanskonsern, er frittstående.

(3) Departementet kan gi forskrift om finansforetaks navnebruk, og ved forskrift eller enkeltvedtak gjøre unntak fra første og annet ledd.

§ 2-22 *Filial av utenlandsk finansforetak*

Utenlandsk finansforetak som har adgang til å drive virksomhet her i riket, kan bruke det samme foretaksnavnet som det bruker i hjemstaten.

Kapittel 3. Konsesjonsbehandling

§ 3-1 *Søknad om konsesjon mv.*

(1) Søknad om tillatelse, godkjenning eller samtykke etter denne loven sendes Finanstilsynet.

(2) Søknaden skal inneholde de opplysninger som må anses å være av betydning for behandling av søknaden, herunder dokumentasjon som viser at foretaket er stiftet i tråd med kravene i kapittel 7. Finanstilsynet kan kreve at søkeren gir ytterligere opplysninger.

(3) Søknad om tillatelse til å etablere og drive virksomhet som finansforetak skal inneholde foretakets vedtekter og en organisasjons- og driftsplan for de tre første driftsårene. Planen skal redegjøre for organiseringen av de sentrale deler av konsesjonspliktig virksomhet, og skal som hovedregel også redegjøre for:

- a) foretakets eier- og ledelsesforhold etter etableringen,
- b) foretakets styrings- og kontrollsystemer,
- c) hvordan foretaket skal skaffe til veie kapital til dekning av kapitalkrav for den virksomhet driftsplanen omfatter,
- d) foretakets kapital- og soliditetsforhold og prognose for finansiell stilling i hvert av de tre første år,
- e) budsjetter for etablerings- og administrasjonskostnader,
- f) budsjetter med resultatregnskap, balanseregnskap og finansieringsanalyse for hvert av de tre første driftsårene,
- g) foretakets konserntilknytning,
- h) finansielle tjenester som foretaket vil tilby med tilhørende driftsopplegg,
- i) foretakets tiltak for å oppfylle krav fastsatt i eller i medhold av hvitvaskingsloven,
- j) hvordan betalingsforetak og e-pengeforetak skal sikre kundemidler.

Forsikringsforetak skal i tillegg gi opplysninger om hvilke forsikringer foretaket vil tilby, og redegjøre for prinsippene for premieberegning og gjenforsikring. Skal foretaket dekke risiko innen forsikringsklassen ansvar for landkjøretøy, som ikke bare omfatter fraktføreransvar, skal det gis opplysninger om navn og adresse på de skadebehandlingsrepresentanter som skal være utpekt i hvert av de øvrige EØS-landene.

(4) Søknad etter tredje ledd skal inneholde opplysninger om kvalifikasjoner, yrkeserfaring og forhold nevnt i §§ 9-1 til 9-3, samt ordinær politiattest

etter politiregisterloven § 40, for hvert enkelt styremedlem, varamedlem og observatør i styret, daglig leder, andre personer som skal inngå i den faktiske ledelsen av virksomheten eller deler av denne, samt andre personer med nøkkelfunksjoner i foretaket.

§ 3-2 *Tildeling, vilkår mv.*

(1) Tillatelse, godkjenning eller samtykke etter denne loven gis av departementet. Det kan settes vilkår for tillatelsen, godkjenningen eller samtykket, herunder at virksomheten drives på en bestemt måte eller innenfor visse rammer, eller andre vilkår i samsvar med de formål som lovgivningen om finansforetak skal ivareta.

(2) Tillatelse til å etablere og drive virksomhet som finansforetak skal nektes dersom:

- a) finansforetaket ikke har hovedsete og forretningskontor her i riket, med mindre finansforetaket søker tillatelse etter kapittel 5,
- b) vilkårene i §§ 3-3 til 3-5 ikke er oppfylt,
- c) det ikke er godtgjort at finansforetaket vil være i stand til å oppfylle krav til forsvarlig virksomhet som følger av §§ 8-16 til 8-20, §§ 13-4 til 13-7, § 13-13, kapittel 14 og § 16-1,
- d) det er grunn til å anta at foretaket ikke vil oppfylle de krav som stilles i lov eller i medhold av lov, eller at virksomheten vil være i strid med rettsordenen.

(3) Ved vurdering av om tillatelse skal gis, skal det legges vesentlig vekt på om foretakets kapital- og soliditetsforhold er betryggende, herunder om startkapitalen står i rimelig forhold til den planlagte virksomhet, og om organisasjons- og driftsplanen er betryggende for den virksomhet som skal drives. Det skal også legges vesentlig vekt på om tillatelsen på annen måte kan få uheldige virkninger for finansforetakets kunder eller grupper av kunder.

(4) Avgjørelse av en søknad skal meddeles søkeren innen seks måneder etter at søknaden er mottatt. For søknad om tillatelse som betalingsforetak eller e-pengeforetak er fristen tre måneder. Dersom søknaden ikke inneholder de opplysninger som er nødvendige for å avgjøre om tillatelse skal gis, regnes fristen fra det tidspunkt slike opplysninger ble mottatt, likevel slik at søknaden i alle tilfelle skal være avgjort innen tolv måneder etter at den er mottatt.

§ 3-3 *Eierforhold*

(1) Departementet skal kjenne identiteten til eierne i foretaket og være overbevist om at eiere av kvalifiserte eierandeler er egnet til å inneha slike eierandeler og utøve slik innflytelse i foretaket som eierandelene gir grunnlag for. Med kvalifisert eierandel menes en eierandel som nevnt i § 6-1 første ledd, jf. § 6-1 fjerde og femte ledd.

(2) Tre firedeler av aksjekapitalen i bank eller forsikringsforetak skal være tegnet ved kapitalforhøyelse uten fortrinnsrett for aksjeeiere eller andre. Når det i stiftelsesdokumentet er opplyst at stifterne eller andre har ervervet eller skal erverve et antall aksjer, kan slike aksjer ikke avhendes før foretaket har offentliggjort årsregnskapet for det første hele driftsåret.

(3) Departementet kan gjøre unntak fra kravet om offentlig tegning av aksjekapitalen ved kapitalforhøyelse som nevnt i annet ledd. Departementet kan også samtykke i at hele aksjekapitalen blir tegnet av foretak i et finanskonsern som banken eller forsikringsforetaket skal inngå i, eller av tre eller flere banker som i fellesskap har stiftet banken.

§ 3-4 Minstekrav til startkapital

(1) Banker, kredittforetak og finansieringsforetak skal ha aksjekapital, grunnfondskapital og annen egenkapital (samlet startkapital) som utgjør et beløp i norske kroner som minst svarer til 5 millioner euro.

(2) E-pengeforetak skal ha samlet startkapital som utgjør et beløp i norske kroner som minst svarer til 350 000 euro. Betalingsforetak skal samlet ha en startkapital som utgjør et beløp i norske kroner som minst svarer til:

- a) 20 000 euro dersom betalingsforetaket bare yter slik betalingstjeneste som er nevnt i finansavtaleloven § 11 første ledd bokstav d,
- b) 50 000 euro når betalingsforetaket yter betalingstjenesten som er nevnt i finansavtaleloven § 11 første ledd bokstav e,
- c) 125 000 euro når betalingsforetaket yter én eller flere av betalingstjenestene som er nevnt i finansavtaleloven § 11 første ledd bokstav a til c.

(3) Forsikringsforetak skal ha en samlet startkapital som utgjør et beløp i norske kroner som minst svarer til:

- a) for livsforsikringsforetak 3,7 millioner euro,
- b) for andre forsikringsforetak 2,5 millioner euro, men 3,7 millioner euro hvis foretaket har overtatt ansvarsforsikringer knyttet til motorvogn, luftfartøy eller skip eller andre ansvarsforsikringer, eller kreditt- eller garantiforsikringer,
- c) for gjenforsikringsforetak 3,6 millioner euro, men 1,2 millioner euro for gjenforsikringsforetak som etter sine vedtekter bare kan overta gjenforsikringer for en bestemt krets av forsikringstakere.

(4) Pensjonsforetak skal ha en samlet startkapital som minst svarer til 10 ganger folketrygdens grunnbeløp.

(5) Departementet kan ved forskrift justere minstekravene i samsvar med prisutviklingen og fastsette krav om høyere minstebeløp enn nevnt. For foretak som nevnt i første ledd kan departementet i

særlige tilfelle samtykke til lavere samlet startkapital. Er minstekravene i første til femte ledd ikke oppfylt, kan tillatelse likevel gis dersom den inneholder vilkår om at tillatelsen ikke trer i kraft før kapital lik minstekravet er registrert innbetalt.

§ 3-5 Krav til ledelsen av foretaket

(1) Foretaket kan ikke ha styremedlemmer, daglig leder eller andre personer i den faktiske ledelse av virksomheten eller deler av denne som:

- a) ikke kan antas å ha de nødvendige kvalifikasjoner og yrkeserfaring til å utøve stillingen eller vervet,
- b) er dømt for straffbart forhold, og det straffbare forholdet gir grunn til å anta at vedkommende ikke vil kunne ivareta stillingen eller vervet på en forsvarlig måte,
- c) i stilling eller ved utøvelsen av andre verv har utvist en slik adferd at det er grunn til å anta at vedkommende ikke vil kunne ivareta stillingen eller vervet på en forsvarlig måte.

(2) En person kan nektes godkjent som varamedlem eller observatør i styret, dersom det foreligger forhold som nevnt i første ledd.

(3) Første ledd gjelder tilsvarende for andre personer med nøkkelfunksjoner i foretaket.

§ 3-6 Igangsetting av virksomhet

(1) Virksomhet som finansforetak kan ikke settes i gang før foretaket er registrert i Foretaksregisteret.

(2) Dersom organisasjons- og driftsplanen etter § 3-1 tredje ledd ikke lenger er dekkende, skal foretaket forelegge en oppdatert plan for Finanstilsynet før virksomheten settes i gang.

(3) Ved endringer i organisasjons- og driftsplanen, kan Finanstilsynet stille de vilkår som anses påkrevd for å sikre at virksomheten blir drevet på en forsvarlig måte.

§ 3-7 Endring og tilbakekall

(1) Departementet kan helt eller delvis tilbakekalle, endre eller sette nye vilkår for en tillatelse etter denne loven dersom:

- a) finansforetaket ikke har begynt sin virksomhet innen ett år fra den dag tillatelsen ble gitt, eller ikke lenger driver aktiv virksomhet,
- b) styret eller andre organer i foretaket har gjort seg skyldig i grov eller vedvarende overtredelse av plikter gitt i eller i medhold av lov, eller i henhold til konsesjonsvilkår eller vedtekter,
- c) styremedlemmer, daglig leder eller annen person som inngår i den faktiske ledelsen av virksomheten eller deler av denne, har handlet på en slik måte at kravene til ledelsen etter § 3-5 ikke lenger er oppfylt, herunder at personer i styret eller le-

delsen slutter i løpet av det første hele driftsår etter at virksomheten er satt i gang,

- d) eierforholdene i foretaket er endret ved erverv i strid med reglene i kapittel 6,
- e) foretaket ikke oppfyller kapitalkrav fastsatt i eller i medhold av denne loven, eller unnlater å etterkomme pålegg av Finanstilsynet.

(2) Tilbakekalles tillatelsen, skal foretaket og dets virksomhet avvikles etter reglene i kapittel 12 avsnitt II. Departementet kan gjøre unntak fra plikten til å avvikle foretaket slik at deler av virksomheten kan videreføres.

(3) Tilbakekalles tillatelsen til et finansforetak med hovedsete her i riket som også driver virksomhet i fremmed stat, skal Finanstilsynet underrette tilsynsmyndighetene i vertsstaten.

§ 3-8 Endring av konsesjonsvilkår

(1) Et finansforetak kan søke om endring av konsesjonsvilkårene. Søknaden skal inneholde de opplysninger som må antas å være av betydning for behandlingen av søknaden. Bestemmelsene i § 3-1 første og annet ledd og § 3-2 gjelder tilsvarende.

(2) Dersom erverv etter kapittel 6 av eierandeler i et finansforetak med tillatelse etter § 3-2, jf. § 3-3, medfører at det etableres et konsernforhold mellom foretaket og erververen, kan det fastsettes nye eller endrede vilkår for tillatelsen.

Kapittel 4. Norske finansforetaks virksomhet i utlandet

§ 4-1 Etablering av datterforetak i annen EØS-stat mv.

(1) Et norsk finansforetak kan ikke etablere eller erverve finansforetak som datterforetak i annen EØS-stat uten tillatelse etter § 17-1. Saksbehandlingsreglene i § 17-5 og kapittel 3, unntatt § 3-2 annet ledd, § 3-3 og § 3-4, gjelder tilsvarende. For konsernforholdet mellom datterforetaket og finansforetaket og det finanskonsern finansforetaket inngår i, gjelder §§ 17-7 til 17-9 og kapittel 18 tilsvarende.

(2) Et norsk finansforetak skal gi melding til Finanstilsynet dersom foretaket erverver en eierandel på ti prosent eller mer i finansforetak i annen EØS-stat. Bestemmelsene i § 6-1 fjerde og femte ledd og § 6-5 gjelder tilsvarende ved beregning av eierandelene. Bestemmelsene i § 17-9 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende ved erverv eller avhendelse av slik eierandel.

§ 4-2 Etablering av filial i annen EØS-stat

(1) Før banker, kredittforetak, forsikringsforetak, pensjonsforetak betalingsforetak eller e-pengeforetak etablerer filial i en annen EØS-stat, skal foretaket gi Finanstilsynet melding med opplysninger om:

- a) hvilken stat filialen ønskes etablert, og filialens adresse,
- b) de personer som skal forestå ledelsen av filialen,
- c) størrelsen av foretakets ansvarlige kapital og oppfyllelsen av krav til ansvarlig kapital og soliditet.

I tillegg skal foretaket gi Finanstilsynet en virksomhetsplan med opplysninger om hvilke typer finansielle tjenester virksomheten skal omfatte og om filialens organisatoriske oppbygging. Departementet kan gi forskrift om hvilke øvrige opplysninger meldingen skal inneholde for ulike typer finansforetak.

(2) Finanstilsynet skal sende melding om filialetablering til vertsstatens tilsynsmyndigheter senest innen tre måneder etter at melding som nevnt i første ledd er mottatt. Dette gjelder likevel ikke hvis Finanstilsynet har grunn til å anta at foretakets organisatoriske og administrative forhold eller finansielle situasjon ikke gir et forsvarlig grunnlag for etablering av filialen, eller at filialens ledelse ikke er egnet etter § 3-5. Finanstilsynet skal i så fall uten ugrunnet opphold underrette foretaket.

(3) I meldingen til vertsstatens tilsynsmyndigheter skal Finanstilsynet bekrefte at den planlagte virksomheten omfattes av foretakets tillatelse, og at foretaket oppfyller de krav til ansvarlig kapital som gjelder for foretaket etter reglene i kapittel 14. Det skal angis hvilken garantiordning som i tilfelle vil gjelde for filialens virksomhet. Finanstilsynet skal samtidig underrette foretaket om oversendelsen.

(4) Foretaket skal gi melding til Finanstilsynet og vertsstatens tilsynsmyndigheter om enhver endring i forhold som omfattes av første ledd, senest en måned før endringen gjennomføres. Det samme gjelder endringer i den garantiordningen som gjelder for filialen.

(5) Et finansieringsforetak kan ikke etablere filial i annen EØS-stat uten tillatelse gitt av departementet. Reglene i kapittel 3, unntatt §§ 3-3 og 3-4, gjelder tilsvarende.

(6) Departementet kan gi forskrift som utfyller eller gjør unntak fra reglene i paragrafen her for ulike typer finansforetak.

§ 4-3 Grensekryssende virksomhet i annen EØS-stat

(1) Før banker, kredittforetak, forsikringsforetak, pensjonsforetak betalingsforetak eller e-pengeforetak tilbyr grensekryssende tjenester i en annen EØS-stat skal foretaket gi Finanstilsynet melding som angir hvilken stat dette gjelder, og hvilke tjenester virksomheten vil omfatte. Departementet kan gi forskrift om hvilke øvrige opplysninger meldingen skal inneholde for de ulike typer finansforetak. Departementet kan fastsette at meldeplikten også skal gjelde dersom finansforetaket skal drive slik virksomhet fra filial i en annen EØS-stat.

(2) Finanstilsynet skal senest innen én måned etter at meldingen er mottatt, sende den til vertsstatens tilsynsmyndigheter og opplyse om hvilken virksomhet som kan drives i henhold til foretakets tillatelse. Finanstilsynet skal også bekrefte at den planlagte virksomheten omfattes av foretakets tillatelse, og at foretaket oppfyller de krav til ansvarlig kapital som gjelder for foretaket etter reglene i kapittel 14. Det skal angis hvilken garantiordning som i tilfelle vil gjelde for virksomheten. For øvrig gjelder § 4-2 annet ledd annet og tredje punktum tilsvarende så langt de passer. Departementet kan gi forskrift som utfyller eller gjør unntak fra reglene i dette ledd for ulike typer finansforetak.

§ 4-4 Etableringer utenfor EØS mv.

(1) Et norsk finansforetak kan ikke etablere eller erverve finansforetak som datterforetak i stat som ikke omfattes av EØS-avtalen, uten tillatelse etter § 17-1. Saksbehandlingsreglene i § 17-5 og kapittel 3, unntatt § 3-2 annet ledd, § 3-3 og § 3-4, gjelder tilsvarende. For konsernforholdet mellom datterforetaket og finansforetaket og det finanskonsern finansforetaket inngår i, gjelder §§ 17-7 til 17-9 og kapittel 18 tilsvarende.

(2) Et finansforetak kan ikke uten tillatelse gitt av departementet etablere filial i en stat som ikke omfattes av EØS-avtalen. Reglene i kapittel 3, unntatt §§ 3-3 og 3-4, gjelder tilsvarende.

(3) Et finansforetak kan ikke uten tillatelse gitt av departementet erverve en eierandel på ti prosent eller mer i et finansforetak i en stat som ikke omfattes av EØS-avtalen. Bestemmelsene i § 6-1 fjerde og femte ledd og § 6-5 gjelder tilsvarende ved beregning av eierandelene. Bestemmelsene i § 17-9 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende ved erverv eller avhendelse av slik eierandel.

§ 4-5 Nærmere regler om norske finansforetaks virksomhet i utlandet

Departementet kan ved forskrift fastsette nærmere regler om virksomhet som norske finansforetak driver i utlandet.

Kapittel 5. Utenlandske finansforetaks virksomhet her i riket

§ 5-1 Datterforetak av utenlandsk finansforetak

(1) Finansforetak som er hjemmehørende utenfor Norge kan etablere datterforetak her i riket etter reglene i kapittel 7 og drive virksomhet i henhold til tillatelse etter reglene i §§ 2-7 til 2-18, § 17-3 og kapittel 3. Erverv som medfører at finansforetak etablert her i riket blir datterforetak av finansforetak hjemmehørende utenfor Norge, kan bare skje etter

tillatelse gitt etter reglene i § 17-1 første og annet ledd og § 17-5.

(2) Det utenlandske finansforetaket regnes som morselskap for det norske datterforetaket og bestemmelsene i §§ 18-3 til 18-5 gjelder tilsvarende for datterforetaket.

(3) Departementet kan ved forskrift fastsette nærmere regler for virksomhet som drives av datterforetak av finansforetak hjemmehørende i fremmed stat her i riket, herunder gjøre unntak fra bestemmelser i denne loven.

§ 5-2 Filial av kredittinstitusjon, forsikringsforetak, pensjonsforetak, betalingsforetak og e-pengeforetak med hovedsete i en annen EØS-stat

(1) Kredittinstitusjon, forsikringsforetak, pensjonsforetak, betalingsforetak og e-pengeforetak med hovedsete i en annen EØS-stat som har tillatelse og er undergitt tilsyn fra myndighetene i hjemstaten, kan drive virksomhet som foretaket kan drive etter tillatelsen i hjemstaten, gjennom filial her i riket. Filialen kan etableres to måneder etter at Finanstilsynet har mottatt følgende opplysninger fra tilsynsmyndighetene i foretakets hjemstat:

- a) en virksomhetsplan som angir hvilke typer av finansielle tjenester virksomheten skal omfatte og filialens organisatoriske oppbygning,
- b) en erklæring om at planlagt virksomhet er omfattet av foretakets tillatelse i hjemstaten,
- c) filialens adresse,
- d) hvem som skal forestå ledelsen av filialen og ha fullmakt til å handle på vegne av foretaket, og en bekreftelse på at denne personen oppfyller egnethetskravene,
- e) hvem som skal inngå i ledelsen av virksomheten ved filialen, og en bekreftelse på at disse personene oppfyller egnethetskravene,
- f) en erklæring om at finansforetaket oppfyller de krav til ansvarlig kapital som gjelder for foretaket,
- g) den garantiordningen som i tilfelle skal gjelde for filialens virksomhet,
- h) ytterligere opplysninger som fastsatt i forskrift gitt i medhold av femte ledd.

(2) Finanstilsynet skal innen to måneder etter at opplysningene er mottatt fra tilsynsmyndighetene i foretakets hjemstat, gi foretaket melding om at filialen kan etableres, og gi filialen en oversikt over hvilke regler som vil gjelde for virksomheten her i riket. Foretaket skal registrere filialen i Foretaksregisteret før filialen begynner sin virksomhet.

(3) Personen som forestår ledelsen av filialen skal ha fullmakt til å handle på vegne av foretaket og til å reise og motta søksmål som gjelder filialens virksomhet her i riket.

(4) Dersom det foretas endringer i noen av de forhold som er opplyst etter første ledd, skal foretaket skriftlig melde fra om endringene til Finanstilsynet senest innen én måned før endringene trer i kraft.

(5) Departementet kan gi forskrift som utfyller eller gjør unntak fra reglene i paragrafen her for ulike typer finansforetak. Departementet kan herunder gi regler om hva slags virksomhet som er omfattet av retten til å drive virksomhet gjennom filial og om hvilke opplysninger Finanstilsynet skal motta fra tilsynsmyndighetene i foretakets hjemstat.

§ 5-3 Filial av finansieringsforetak med hovedsete i en annen EØS-stat

(1) Et finansieringsforetak som er etablert i en annen EØS-stat, kan drive virksomhet gjennom filial her i riket dersom:

- a) finansieringsforetaket har tillatelse til å drive og driver tilsvarende virksomhet i hjemstaten,
- b) én eller flere kredittinstitusjoner etablert i samme stat som finansieringsforetaket, som har rett til å drive virksomhet her i riket etter § 5-2, eier aksjer som til sammen representerer minst 90 prosent av stemmene i finansieringsforetaket,
- c) kredittinstitusjonen, eller kredittinstitusjonene, med samtykke fra tilsynsmyndigheten i hjemstaten har påtatt seg solidarisk ansvar for finansieringsforetakets forpliktelser her i riket, og
- d) finansieringsforetaket og kredittinstitusjonen, eller kredittinstitusjonene, omfattes av konsolidert tilsyn etter regler tilsvarende reglene i kapittel 15.

(2) Tilsynsmyndigheten i hjemstaten skal bekrefte at vilkårene etter første ledd er oppfylt. For øvrig gjelder bestemmelsene i § 5-2 tilsvarende.

§ 5-4 Virksomhet i filial av finansforetak med hovedsete i en annen EØS-stat

(1) For filial som etter reglene i §§ 5-2 og 5-3 driver virksomhet her i riket, gjelder kapittel 1 samt bestemmelsene i §§ 2-19 til 2-22, § 9-1 annet og tredje ledd, § 9-2, §§ 9-4 til 9-6, § 12-27, § 13-5 fjerde ledd, § 13-7 første ledd, § 13-17, kapittel 16, § 17-11 sjette ledd, § 17-12, § 17-13 første og tredje ledd, § 19-2, § 20-3 annet ledd, § 21-7 annet ledd og §§ 22-1 til 22-3. Revisorloven § 2-3 første og annet ledd gjelder tilsvarende for møter mellom daglig leder av filialen og revisor.

(2) I tillegg til bestemmelsene angitt i første ledd, skal følgende bestemmelser i forsikringsvirksomhetsloven gjelde tilsvarende for virksomhet ved filial av forsikringsforetak med hovedsete i annen EØS-stat: § 2-7, § 3-4, § 3-5 første ledd, § 3-6 tredje ledd, § 3-24, § 3-25, § 4-16, § 7-3 annet ledd, § 7-6 første og tredje ledd, § 7-7 første ledd annet punktum og § 7-8, samt kapittel 6. Forsikringsvirksomhetsloven

§ 3-13, § 3-14 tredje ledd, §§ 3-16 til 3-18 og § 3-22 skal gjelde dersom ikke annet følger av lovgivningen i hjemstaten. Det skal i alle tilfelle fremgå av forsikringsvilkårene hvilke regler som skal gjelde om retten til overskudd, herunder reglene om beregning, ufordelt overskudd og tidspunkt for utbetaling eller annen disponering av overskuddsmidler.

(3) For virksomhet i filial av pensjonsforetak med hovedsete i en annen EØS-stat gjelder bestemmelsene angitt i annet ledd i den utstrekning bestemmelsene gjelder for norske pensjonsforetak etter forsikringsvirksomhetsloven §§ 2-6 og 2-11.

(4) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler for virksomhet i filial av finansforetak med hovedsete i en annen EØS-stat. Departementet kan ved forskrift og enkeltvedtak gjøre unntak fra denne paragrafen når virksomheten er underlagt regler i hjemstaten som regulerer samme forhold.

§ 5-5 Grensekryssende virksomhet fra en annen EØS-stat

(1) Kredittinstitusjon, forsikringsforetak, pensjonsforetak, betalingsforetak og e-pengeforetak med hovedsete i en annen EØS-stat kan drive grensekryssende virksomhet her i riket i den utstrekning foretaket har tillatelse fra, og er undergitt tilsyn fra, myndighetene i hjemstaten. Foretaket kan starte virksomheten her i riket én måned etter at Finanstilsynet har mottatt melding fra tilsynsmyndighetene i foretakets hjemstat med opplysninger om hvilke finansielle tjenester foretaket vil tilby her i riket. Meldingen skal også inneholde opplysninger som nevnt i § 5-2 første ledd bokstavene b, f, g og h. Finanstilsynet skal innen én måned etter at meldingen er mottatt, gi foretaket en oversikt over hvilke regler som vil gjelde for virksomheten. § 5-2 fjerde ledd gjelder tilsvarende.

(2) Første ledd gjelder tilsvarende for finansieringsforetak som oppfyller vilkårene i § 5-3 for å kunne drive virksomhet her i riket gjennom filial.

(3) For grensekryssende virksomhet her i riket fra en annen EØS-stat gjelder kapittel 1 samt bestemmelsene i § 9-1 annet og tredje ledd, § 9-2, §§ 9-4 til 9-6, § 12-27, §§ 16-5 til 16-9, § 22-1 og § 22-2, tilsvarende.

(4) For grensekryssende virksomhet som drives av forsikrings- eller pensjonsforetak, gjelder også bestemmelsene i § 5-4 annet og tredje ledd tilsvarende.

(5) Departementet kan fastsette nærmere regler for virksomhet som omfattes av første og annet ledd, herunder om hva slags virksomhet som er omfattet av retten til å drive grensekryssende virksomhet. Departementet kan ved forskrift og enkeltvedtak gjøre unntak fra bestemmelsene i tredje og fjerde ledd når virksomheten er underlagt regler i hjemstaten som regulerer samme forhold. Departementet kan gi forskrift

som utfyller eller gjør unntak fra reglene i paragrafen her for ulike typer finansforetak.

§ 5-6 Filial av utenlandske finansforetak som ikke er omfattet av §§ 5-2 og 5-3

(1) Et finansforetak som har hovedsete i fremmed stat, og som ikke oppfyller vilkårene for å drive virksomhet her i riket etter §§ 5-2 og 5-3, kan etter tillatelse gitt av departementet etter reglene i §§ 2-7 til 2-18 etablere og drive virksomhet gjennom filial her i riket. Reglene i kapittel 3, unntatt §§ 3-3 og 3-4, gjelder tilsvarende.

(2) Tillatelse etter første ledd kan bare gis til å drive virksomhet som tilsvarende virksomheten foretaket har tillatelse til å drive i hjemstaten, og bare dersom foretaket er undergitt betryggende tilsyn i hjemstaten. Før et utenlandsk finansforetak starter sin virksomhet her i riket skal det være etablert et tilfredsstillende samarbeid om tilsyn mellom tilsynsmyndighetene i foretakets hjemstat og Finanstilsynet.

(3) Finansforetaket skal deponere kapital her i riket som skal forvaltes på betryggende måte av en norsk bank. Departementet kan gi regler om minstekrav til, og beregning av, kapital. For forsikringsforetak og pensjonskasser som driver livsforsikring, skal kapitalen minst tilsvare avsetninger beregnet etter reglene i §§ 14-7 til 14-11 eller § 14-16. Kapitalen kan ikke frigis eller utbetales av banken uten etter samtykke av Finanstilsynet.

(4) Kommer det utenlandske finansforetaket under insolvensbehandling i hjemstaten, eller har Finanstilsynet ellers grunn til å anta at forpliktelser inngått gjennom filialen her i riket ikke vil bli oppfylt, gjelder kapittel 21 tilsvarende.

(5) Foretaket skal registrere filialen i Foretaksregisteret før filialen begynner sin virksomhet. Personen som forestår ledelsen av filialen, skal ha fullmakt til å handle på vegne av foretaket og til å reise og motta søksmål som gjelder filialens virksomhet her i riket.

§ 5-7 Virksomhet i filial av utenlandske finansforetak som ikke er omfattet av §§ 5-2 og 5-3

(1) For finansforetak som driver virksomhet gjennom filial her i riket etter tillatelse etter § 5-6, gjelder kapittel 2 til 3 og kapittel 17, samt de bestemmelsene som angitt i eller gitt i medhold av § 5-4 første og fjerde ledd.

(2) I tillegg til bestemmelsene angitt i første ledd, skal følgende bestemmelser i forsikringsvirksomhetsloven med tilhørende forskrifter gjelde tilsvarende for virksomheten ved filial av forsikringsforetak i henhold til tillatelse etter § 5-6 første ledd: § 2-7, § 3-1 fjerde ledd, §§ 3-3 til 3-7, § 3-11 første, sjette og syvende ledd, §§ 3-12 til 3-14, §§ 3-16 til 3-18,

§ 3-22, § 3-24, § 3-25, § 4-6 og § 4-16, samt kapitlene 5, 6 og 7. Når ikke annet følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av lov, skal det utenlandske finansforetaket i alle rettsforhold som utspringer av filialens virksomhet, være undergitt norsk rett.

(3) For filial av utenlandsk pensjonsforetak gjelder bestemmelsene som angitt i annet ledd i den utstrekning bestemmelsene gjelder for norske pensjonsforetak etter forsikringsvirksomhetsloven §§ 2-6 og 2-11.

(4) Departementet kan ved forskrift fastsette nærmere regler for virksomhet i filial av utenlandsk finansforetak. Departementet kan ved forskrift og enkeltvedtak gjøre unntak fra denne paragrafen når det etter lovgivningen i hjemstaten gjelder tilsvarende regler for virksomheten.

§ 5-8 Representasjonskontor for utenlandsk finansforetak

Utenlandske finansforetak skal registrere representasjonskontor i Norge hos Finanstilsynet før representasjonskontoret kan starte virksomhet. Departementet kan fastsette nærmere regler om utenlandsk representasjonskontor.

§ 5-9 Megling til utenlandsk forsikringsforetak

Bestemmelsene i forsikringsformidlingsloven § 5-3 om megling av forsikring til utenlandsk forsikringsforetak gjelder tilsvarende for forsikringsforetak.

Kapittel 6. Kontroll med eiere av kvalifiserte eierandeler i finansforetak

§ 6-1 Erverv av eierandeler i finansforetak mv.

(1) Den som vil gjennomføre erverv som vil medføre at vedkommende blir eier av en kvalifisert eierandel i et finansforetak, må på forhånd sende melding om dette til Finanstilsynet. Det samme gjelder erverv som vil medføre at en kvalifisert eierandel økes slik at den vil utgjøre eller overstige henholdsvis 20, 30 eller 50 prosent av kapitalen eller stemmene i finansforetaket, eller slik at eierandelen gir bestemmende innflytelse som nevnt i allmennaksjeloven § 1-3 i finansforetaket. Som kvalifisert eierandel regnes en eierandel som representerer 10 prosent eller mer av kapitalen eller stemmene i finansforetaket, eller som for øvrig gir adgang til å utøve en vesentlig innflytelse i ledelsen av foretaket og dets virksomhet. Ved beregning av kvalifisert eierandel i foretak som har utstedt egenkapitalbevis, regnes eierandel som andel av summen av grunnfondskapitalen og eierandelskapitalen eller av stemmene i generalforsamlingen. Erverv som foretas av to eller flere erververe etter samråd, regnes som ett erverv.

(2) Erverv som omfattes av første ledd, kan bare gjennomføres etter tillatelse gitt av departementet.

(3) Enhver som vil avhende en kvalifisert eierandel, eller redusere den slik at eierandelen blir mindre enn en av grensene som nevnt i første ledd, skal gi melding om dette til Finanstilsynet.

(4) En eiers samlede eierandel beregnes ut fra de eierandeler vedkommende direkte eller indirekte eier og vil bli eier av ved ervervet, og i tillegg:

- a) eierandeler som vedkommende etter avtale har rett til å erverve på eget initiativ,
- b) eierandeler som vedkommende etter avtale har rett til å utøve stemmerett for, unntatt stemmerettsfullmakt som nevnt i aksjeloven § 5-2 og allmennaksjeloven § 5-2 når det ikke er gitt vederlag for fullmakten, og
- c) eierandeler som en person som omfattes av § 6-5 eier eller har rett til å erverve eller utøve stemmeretten for.

(5) Ved beregning av eierandeler omfattes ikke eierandeler eller stemmeretter som er overtatt av en kredittinstitusjon eller et verdipapirforetak som følge av fulltegningsgaranti, forutsatt at disse ikke brukes til å utøve innflytelse i foretaket og blir avhendet innen ett år etter overtagelsen. Heller ikke eierandeler eller stemmeretter ervervet ved avtale som er betinget av tillatelse etter finanslovgivningen omfattes, med mindre avtalen innebærer at:

- a) eierne gis rett til vederlag på mer enn fem prosent av markedsverdien av eierandelene på tilbuds-tidspunktet,
- b) eierne gis rett til lån fra tilbyderer, eller
- c) eiernes rett til å utøve stemmerettigheter knyttet til aksjene begrenses.

(6) Departementet kan gi forskrift til utfylling, gjennomføring og avgrensning av bestemmelsene i kapittel 6, herunder regler om egnethetsvurderingen etter § 3-3. Departementet kan også gi forskrift om plikt for finansforetak til å gi melding om eiere som har kvalifiserte eierandeler i foretaket, og om plikt for juridiske personer som har kvalifiserte eierandeler i et finansforetak, til å gi melding om hvem som inngår i styret og ledelsen.

§ 6-2 Saksbehandlingsregler

(1) Melding etter § 6-1 første ledd skal angi størrelsen på den eierandelen det tas sikte på å erverve, og størrelsen av den samlede eierandelen i finansforetaket etter ervervet. Meldingen skal opplyse om de forhold som vil være av betydning ved beregningen av eierens samlede eierandel etter reglene i § 6-1.

(2) Meldingen skal også inneholde de opplysninger som vil være av betydning ved vurderingen av om tillatelse skal gis.

(3) Spørsmålet om det skal gis tillatelse etter § 6-1 annet ledd, skal avgjøres innen en periode på 60

arbeidsdager, regnet fra det tidspunkt Finanstilsynet har bekreftet å ha mottatt meldingen. Har departementet eller Finanstilsynet før det er gått 50 arbeidsdager fremsatt skriftlig krav om ytterligere opplysninger, avbrytes fristen inntil svaret fra erververen er mottatt, men ikke i mer enn 20 arbeidsdager hvis erververen er undergitt tilsyn i eller er hjemmehørende i en EØS-stat.

(4) Har to eller flere erververe gitt melding etter § 6-1 første ledd om erverv av eierandeler i samme finansforetak, skal det ikke skje ugrunnet forskjellsbehandling.

§ 6-3 Egnethetsvurdering mv.

(1) Ved avgjørelsen av om tillatelse skal gis etter § 6-1 annet ledd, skal departementet ut fra behovet for å sikre forsvarlig og betryggende ledelse av finansforetaket og dets virksomhet, og i betraktning av den grad av innflytelse som erververen som eier vil kunne utøve i foretaket etter ervervet, vurdere erververens egnethet som innehaver av vedkommendes samlede eierandel etter ervervet, og om ervervet av eierandelen er finansielt betryggende.

(2) Ved vurdering etter første ledd skal departementet særlig ta i betraktning:

- a) erververens alminnelige omdømme, faglige kompetanse, erfaring og tidligere handlemåte i forretningsforhold,
- b) alminnelige omdømme, faglige kompetanse, erfaring og tidligere handlemåte i forretningsforhold hos personer som etter ervervet vil inngå i styret eller ledelsen av finansforetakets virksomhet,
- c) om erververen vil kunne bruke den innflytelse eierandelen gir, til å oppnå fordeler for egen eller tilknyttet virksomhet, eller indirekte øve innflytelse på annen næringsvirksomhet, samt om ervervet vil kunne føre til at foretakets uavhengighet blir svekket,
- d) om erververens økonomiske situasjon og tilgjengelige ressurser er betryggende i lys av de former for virksomhet som foretaket driver eller må antas å engasjere seg i etter ervervet, samt om erververen og dennes virksomhet er undergitt finansielt tilsyn,
- e) om finansforetaket er og fortsatt vil være i stand til å oppfylle soliditets- og sikkerhetskrav og andre tilsynskrav som følger av finanslovgivningen,
- f) om eierforholdene i foretaket etter ervervet eller særlige bindinger mellom erververen og en tredjemann vil vanskeliggjøre effektivt tilsyn med foretaket, særlig om den gruppe foretaket vil inngå i etter ervervet, er organisert på en slik måte at det ikke vanskeliggjør forsvarlig tilsyn, herunder effektiv utveksling av informasjon og fordeling

av tilsynsoppgaver mellom berørte tilsynsmyndigheter,

- g) om det er grunn til å anta at det i forbindelse med ervervet foregår eller blir gjort forsøk på hvitvasking av penger eller finansiering av terrorvirksomhet, eller at ervervet vil øke risikoen for dette.

§ 6-4 Tillatelse til erverv av kvalifisert eierandel

(1) Departementet gir tillatelse etter § 6-1 annet ledd i den utstrekning departementet finner at erververen tilfredsstiller kriteriene som nevnt i § 6-3. Tillatelsen skal angi størrelsen av den eierandelen som kan erverves i henhold til tillatelsen.

(2) Departementet skal ikke gi tillatelse til ervervet dersom departementet finner at det er rimelig grunnlag for tvil om erververens egnethet som innehaver av den samlede eierandelen etter ervervet, eller at det er grunnlag for tvil om de finansielle forhold etter ervervet vil være betryggende. Departementet skal heller ikke gi tillatelse til ervervet dersom plikten til å gi melding ikke er oppfylt, eller dersom opplysninger fremlagt av erververen er ufullstendige eller viser seg å være uriktige.

(3) Det kan settes vilkår for tillatelsen, herunder tidsfrist for gjennomføringen av ervervet. Det kan ikke settes som vilkår at en eierandel av en fastsatt minstestørrelse må være ervervet før fristens utløp.

(4) Er spørsmålet om tillatelse ikke avgjort innen utløpet av fristen etter § 6-2 tredje ledd, skal tillatelse anses gitt til erverv av den eierandelen som er angitt i meldingen til Finanstillsynet etter § 6-1 første ledd.

(5) Departementet kan tilbakekalle en tillatelse dersom det er grunn til å anta at innehaveren utviser slik handlemåte at forutsetningene for tillatelsen ikke lenger er til stede.

§ 6-5 Konsolidering av eierandeler

(1) Like med en eiers egne eierandeler regnes eierandeler som direkte eller indirekte eies eller overtas av:

- eierens ektefelle, registrert partner eller person som eieren har felles husholdning med,
- eierens mindreårige barn, samt mindreårige barn til person omfattet av bokstav a som eieren bor sammen med,
- selskap innen samme konsern som eieren,
- selskap hvor eieren alene eller sammen med personer som nevnt i bokstavene a, b og e har slik innflytelse som nevnt i aksjeloven § 1-3 og allmennaksjeloven § 1-3, og
- noen som det må antas eieren har forpliktende samarbeid med, når det gjelder å gjøre bruk av rettighetene som aksjeeier.

(2) Departementet avgjør i tvilstilfelle om eierandeler som eieren ikke selv eier, skal likestilles med egne eierandeler etter reglene i første ledd.

Kapittel 7. Etablering av finansforetak

I. Organisasjonsform

§ 7-1 Organisasjonsform for banker

(1) Banker skal stiftes og organiseres som allmennaksjeselskap eller som sparebank.

(2) En bank som skal være datterforetak i finanskonsern, kan stiftes og organiseres som aksjeselskap.

§ 7-2 Organisasjonsform for forsikringsforetak og pensjonsforetak

(1) Forsikringsforetak skal stiftes og organiseres som allmennaksjeselskap eller gjensidig forsikringsforetak, med mindre annet følger av lov.

(2) Et forsikringsforetak som skal være datterforetak i finanskonsern, kan stiftes og organiseres som aksjeselskap. Tilsvarende gjelder for forsikringsforetak som etter sine vedtekter bare kan overta direkte forsikringer for foretak i det konsernet som forsikringsforetaket skal inngå i, eller gjenforsikring av forsikringer for foretak i samme konsern.

(3) En pensjonskasse skal stiftes og organiseres som en selveiende institusjon for å forvalte en eller flere kollektive pensjonsordninger som er etablert av foretak eller kommune som deltar i pensjonskassen, med mindre annet følger av forsikringsvirksomhetsloven § 2-2.

(4) Et innskuddspensjonsforetak skal stiftes og organiseres som allmennaksjeselskap eller aksjeselskap.

§ 7-3 Organisasjonsform for andre finansforetak

(1) Kredittforetak og finansieringsforetak kan ikke uten samtykke fra departementet stiftes og organiseres på annen måte enn som allmennaksjeselskap, aksjeselskap eller samvirkeforetak. Departementet kan fastsette vilkår med krav til organiseringen av foretaket.

(2) Departementet kan i forskrift fastsette at betalingsforetak og e-pengeforetak skal stiftes og organiseres som allmennaksjeselskap eller aksjeselskap.

(3) Et holdingforetak i et finanskonsern skal være organisert i samsvar med § 17-3 annet eller tredje ledd. Når annet ikke følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av denne loven, skal holdingforetak som er organisert som sparebank, gjensidig forsikringsforetak eller kredittforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, være undergitt reglene om henholdsvis sparebanker, forsikringsforetak eller kredittforetak som er samvirkeforetak av låntakere.

§ 7-4 Forholdet til aksjelovgivningen og samvirkelova

(1) Når annet ikke følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av denne loven, gjelder bestemmelsene i allmennaksjeloven for finansforetak organisert som

allmennaksjeselskap, og bestemmelsene i aksjeloven for finansforetak organisert som aksjeselskap.

(2) Når det er fastsatt i bestemmelse gitt i eller i medhold av denne loven, gjelder bestemmelser i aksjelovgivningen tilsvarende for finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap.

(3) Når annet ikke følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av denne loven, gjelder bestemmelsene i samvirkelova for finansforetak som er samvirkeforetak av låntakere.

II. Stiftelse

§ 7-5 Krav til stifterne

(1) Et finansforetak kan stiftes av én eller flere stiftere. Stifterne skal opprette, datere og skrive under et stiftelsesdokument som inneholder foretakets vedtekter og oppfyller kravene i §§ 7-6 til 7-8.

(2) Ved stiftelse av finansforetak som ikke organiseres som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, skal minst halvparten av stifterne være bosatt i riket og ha bodd her i de siste to år, med mindre departementet gjør unntak i det enkelte tilfellet. Like med personer som er bosatt i riket, regnes staten og norske kommuner, samt selskaper med begrenset ansvar, foreninger og stiftelser som har sitt vedtektsbestemte sete (forretningskontor) her i riket.

(3) Annet ledd første punktum gjelder ikke for statsborgere i stater som er part i EØS-avtalen når de er bosatt i en slik stat, og heller ikke for juridiske personer som nevnt i EØS-avtalen artikkel 34 annet ledd, som er opprettet i samsvar med lovgivningen i en annen EØS-stat, og som har sitt vedtektsbestemte sete, sin hovedadministrasjon eller sitt hovedkontor i slik stat.

§ 7-6 Stiftelse av finansforetak som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap

(1) Finansforetak som skal organiseres som aksjeselskap, stiftes etter reglene i aksjeloven. Finansforetak som skal organiseres som allmennaksjeselskap stiftes etter reglene i allmennaksjeloven. Det kan i vedtektene fastsettes at valg av styremedlemmer skal forberedes av en valgkomité.

(2) Dersom det ikke fremgår av stiftelsesdokumentet at stifterne har forpliktet seg til å tegne aksjer og innbetale aksjekapital som til sammen er tilstrekkelig til å oppfylle minstekravet til startkapital, skal det i dokumentet redegjøres for hvordan nødvendig kapital skal skaffes til veie.

§ 7-7 Stiftelse av finansforetak som ikke skal organiseres som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap

(1) Ved stiftelse av finansforetak som ikke skal organiseres som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, skal stiftelsesdokumentet minst inneholde:

- a) stifternes navn eller foretaksnavn, adresse og fødselsnummer eller organisasjonsnummer,
- b) det eller de beløp hver av stifterne påtar seg å betale inn til finansforetakets grunnfond eller annen egenkapital (grunnfondskapital), og tidspunktet for innbetaling,
- c) opplysning om utgifter ved stiftelsen av foretaket som skal dekkes av foretaket,
- d) hvem som skal være medlemmer av finansforetakets styre, og hvem som skal være foretakets revisor,
- e) foretakets vedtekter.

(2) Stiftelsesdokumentet skal vedlegges en åpningsbalanse. Allmennaksjeloven § 2-8 om åpningsbalanse gjelder tilsvarende.

(3) Dersom det ikke fremgår av stiftelsesdokumentet at stifterne har påtatt seg forpliktelser som til sammen er tilstrekkelig til å oppfylle minstekravet til startkapital, skal det i dokumentet redegjøres for hvordan nødvendig egenkapital skal skaffes til veie.

§ 7-8 Vedtekter for finansforetak som ikke organiseres som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap

(1) Vedtektene i finansforetak som ikke organiseres som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, skal minst angi:

- a) foretakets foretaksnavn,
- b) kommunen hvor foretaket skal ha sitt forretningskontor,
- c) foretakets formål og den virksomhet foretaket skal drive,
- d) størrelsen av foretakets grunnfond, og i tilfelle de regler om tilbakebetaling og avkastning av tilskudd til grunnfondet som skal gjelde,
- e) sammensetningen av generalforsamlingen, valg av leder og medlemmer, hvilke saker som skal behandles av generalforsamlingen, samt de regler om stemmerett og flertallskrav som skal gjelde for beslutninger,
- f) antallet eller laveste og høyeste antall styremedlemmer, og regler for valg av styremedlemmer,
- g) om foretaket skal ha adgang til å utstede omsettelige egenkapitalbevis,
- h) hvordan overskudd skal anvendes og underskudd skal dekkes, samt regler for fastsettelse av utbytte dersom foretaket skal kunne gi utbytte på kapitalen i grunnfondet,
- i) hvordan foretaket skal avvikles og foretakets kapital disponeres ved avvikling.

(2) I vedtektene for gjensidig forsikringsforetak skal det også angis:

- a) det antall forsikringer og den samlede forsikringssum som skal være tegnet for at foretaket skal kunne starte virksomhet,
- b) reglene for medlemskap og medlemmenes innbyrdes ansvar for foretakets forpliktelser,
- c) medlemmenes forpliktelser til å innbetale medlemsinnskudd og fremtidige innbetalinger til grunnfondskapitalen.

(3) Vedtektene for kredittforening skal også inneholde reglene for medlemskap og i tilfelle reglene om medlemsinnskudd, medlemmenes ansvar for foretakets forpliktelser og deres ansvar innbyrdes.

§ 7-9 Innbetaling, registrering mv. for foretak som ikke organiseres som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap

(1) Ved stiftelse av finansforetak som ikke organiseres som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, gjelder allmennaksjeloven §§ 2-4 til 2-7 og §§ 2-10 til 2-17 tilsvarende for stiftelsen av foretaket og tegning og innbetaling av tilskudd til foretakets grunnfondskapital. Tilskudd til grunnfondskapitalen skal innbetales i penger med mindre annet følger av § 10-3.

(2) Når alle stifterne har undertegnet stiftelsesdokumentet, er innskuddene til foretakets kapital tegnet og finansforetaket stiftet.

(3) Før meldingen til Foretaksregisteret sendes skal tilskuddene til foretakets grunnfond være innbetalt. Foretaksregisteret kan kreve bekreftelse fra revisor på at tilskuddene til foretakets grunnfond er innbetalt. For øvrig gjelder allmennaksjeloven §§ 2-18 til 2-20 tilsvarende.

III. Øvrige bestemmelser

§ 7-10 Godkjenning av vedtekter

(1) Et finansforetaks vedtekter skal være godkjent av departementet. Det samme gjelder vedtektsendringer.

(2) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om innholdet og godkjenningen av vedtekter, samt gjøre unntak fra kravet til godkjenning for nærmere angitte typer vedtektsendringer.

§ 7-11 Registrering av konsesjon

(1) Finansforetak skal meldes til Foretaksregisteret etter at tillatelsen er gitt og vedtektene godkjent. Meldefrist til Foretaksregisteret etter andre lover regnes fra tillatelsen er gitt. Finansforetak som ikke meldes innen meldefristen, må stiftes på nytt.

(2) Foretaksregisteret skal kontrollere at tillatelsen foreligger, og at foretakets vedtekter er godkjent.

§ 7-12 Forhøyelse av grunnfondet

(1) Har et finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, vedtatt vedtektsendring om forhøyelse av foretakets grunnfond, gjelder § 7-9 tilsvarende for tegning, innbetaling og registrering av nye tilskudd til grunnfondskapitalen.

(2) Har foretaket eierandelskapital, gjelder bestemmelsene i § 10-22 tilsvarende for forhøyelsen av grunnfondet. Overkurs fordeles etter reglene i § 10-14.

Kapittel 8. Generalforsamling, styrings- og kontrollorganer mv.

I. Generalforsamlingen

§ 8-1 Øverste myndighet

(1) Et finansforetak skal ha en generalforsamling. Generalforsamlingen er finansforetakets øverste myndighet. Årsmøtet etter reglene i samvirke-lova er likevel øverste myndighet i samvirkeforetak av låntakere. Pensjonskasser kan unnlate å ha generalforsamling med mindre annet følger av vedtekter eller konsesjonsvilkår. For pensjonskasser som ikke har generalforsamling, skal det i vedtektene angis hvem som utøver kompetanse som ellers ligger til generalforsamlingen.

(2) For generalforsamlingen i finansforetak som er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, gjelder reglene i henholdsvis aksjeloven eller allmennaksjeloven. Finanstilsynet trer i tingrettens sted ved utøvelse av myndighet som nevnt i aksjeloven § 5-9 annet ledd, § 5-12 første ledd tredje punktum, § 5-25 annet ledd og § 5-28 annet ledd og allmennaksjeloven § 5-9 annet ledd, § 5-12 annet ledd, § 5-25 annet ledd og § 5-28 annet ledd.

(3) For finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, kan det i vedtektene fastsettes annet navn enn generalforsamling.

§ 8-2 Generalforsamling i finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap

(1) I finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, sammensettes og velges medlemmene til generalforsamlingen etter nærmere bestemmelser i vedtektene. Minst tre firedele av medlemmene skal være personer som ikke er ansatt i foretaket. Det skal legges vekt på at de valgte medlemmene samlet avspeiler finansforetakets kunstruktur og andre interessegrupper samt samfunnsfunksjon, med mindre slike interesser ivaretas av annet overordnet foretaksorgan.

(2) Vedtektene kan ha bestemmelser om at valg av ansatte som medlem av generalforsamlingen foretas av og blant de ansatte i finansforetaket.

(3) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om valg av medlemmer og varamedlemmer til generalforsamlingen, herunder om stemmerett, valgbarhet, funksjonstid og bortfall av verv, valg måte og tvister om valget. Departementet kan i forskrift også gi nærmere regler om valg til, og sammensetning av, årsmøte i samvirkeforetak av låntakere, herunder gjøre unntak fra første ledd tredje punktum og reglene i samvirkelova.

§ 8-3 Møter og vedtak i generalforsamlingen i finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap

(1) Generalforsamlingen i foretak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, innkalles av styret. Reglene om innkalling og møter i generalforsamlingen i allmennaksjeloven §§ 5-5 til 5-16 gjelder tilsvarende.

(2) Hvert medlem av generalforsamlingen har én stemme med mindre annet følger av loven eller vedtektene. En beslutning krever flertall av de avgitte stemmer. Bestemmelsene i allmennaksjeloven § 5-2, § 5-3, § 5-4 første ledd første og annet punktum, tredje og fjerde ledd og § 5-17 gjelder tilsvarende så langt de passer.

(3) Beslutning om å endre vedtektene i finansforetaket krever tilslutning fra minst to tredeler av de avgitte stemmene. Det kan i vedtektene fastsettes strengere flertallskrav.

(4) Allmennaksjeloven §§ 5-21 til 5-28 om ugyldige beslutninger og granskning gjelder tilsvarende. Et medlem av generalforsamlingen kan utøve den rett som tilkommer aksjeeier etter allmennaksjeloven §§ 5-22 og 5-25.

(5) Finanstilsynet trer i tingrettens sted ved utøvelse av myndighet som nevnt i allmennaksjeloven § 5-9 annet ledd, § 5-12 annet ledd, § 5-25 annet ledd og § 5-28 annet ledd.

II. Styret

§ 8-4 Styrets sammensetning mv.

(1) Et finansforetak skal ha et allsidig sammensatt styre på minst fem medlemmer. Daglig leder kan ikke være medlem av styret. Styreleder og til sammen minst to tredeler av styret skal ikke være ansatt i foretaket eller i foretak i samme konsern. Styret i en pensjonskasse skal ha minst ett medlem uten annen tilknytning til arbeidsgiver, foretak eller forening med pensjonsordning i pensjonskassen, samt ett medlem som representerer medlemmer, herunder pensjonister, i pensjonsordningen i pensjonskassen.

(2) Styrets leder og de øvrige medlemmene velges av generalforsamlingen når annet ikke følger av

tredje eller fjerde ledd eller av § 8-15. Departementet kan i forskrift fastsette krav om at generalforsamlingen i nærmere angitte foretak skal oppnevne en valgkomité som skal forberede valget, hvem som kan oppnevnes, og nærmere regler om valgkomiteens arbeid. Vedtektene skal inneholde regler om valget.

(3) I foretak med minst 15 ansatte kan et flertall av de ansatte kreve at ett styremedlem og én observatør med varamedlemmer velges av og blant de ansatte.

(4) I foretak med flere enn 50 ansatte som ikke har foretaksforsamling, kan et flertall av de ansatte kreve at inntil en tredel og minst to av styrets medlemmer med varamedlemmer velges av og blant de ansatte. Tilhører et foretak et konsern eller en annen gruppe foretak som er knyttet sammen gjennom eierinteresser eller felles ledelse, kan ansatte i konsernet her regnes som ansatt i foretaket.

(5) Allmennaksjeloven §§ 6-6 til 6-11 a gjelder for øvrig tilsvarende for foretak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap.

(6) Departementet kan i forskrift eller ved enkeltvedtak gjøre unntak fra minstekravet til antall styremedlemmer.

§ 8-5 Styret i finansforetak som er datterforetak i finanskonsern

(1) I finansforetak som er datterforetak i finanskonsern, skal styret ha minst tre medlemmer. Bestemmelsen i § 8-4 fjerde ledd gjelder ikke datterforetak i finanskonsern dersom de ansatte er representert i morselskapets styre.

(2) I finansforetak som er datterforetak i finanskonsern, kan inntil tre firedeler av styrets medlemmer være ansatt i foretak i konsernet eller medlem av styre i annet foretak i konsernet. Styrelederen i datterforetak i finanskonsern kan være ansatt i morselskapet.

(3) Styrelederen i morselskap til finansforetaket kan ikke uten samtykke fra Finanstilsynet være medlem av styret i finansforetaket.

§ 8-6 Styrets oppgaver og tilsynsansvar

(1) Forvaltningen av foretaket hører under styret. Styret skal sørge for forsvarlig organisering av virksomheten, herunder påse at kravene til organisering av foretaket og etablering av forsvarlige styrings- og kontrollsystemer blir etterkommet.

(2) Styret skal fastsette planer og budsjetter for foretakets virksomhet. Styret skal også fastsette retningslinjer for virksomheten, herunder regler om taushetsplikt for opplysninger om foretaket og dets virksomhet.

(3) Styret skal holde seg orientert om foretakets økonomiske stilling og plikter, og påse at dets virksomhet, regnskap og formuesforvaltning er gjenstand

for betryggende kontroll. Styret skal minst én gang hvert kvartal ha møte med revisor uten at daglig leder eller andre fra den daglige ledelsen er til stede, med mindre annet fastsettes i instruks for styret. Revisorloven § 2-3 annet ledd, tredje ledd nr. 1 til 3 og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

(4) Styret skal føre tilsyn med den daglige ledelse og foretakets virksomhet for øvrig. Styret skal fastsette instruks for den daglige ledelse, og sørge for at daglig leder regelmessig gir styret underretning om foretakets virksomhet, stilling og resultatutvikling.

(5) Styret iverksetter de undersøkelser det finner nødvendig for å kunne utføre sine oppgaver. Styret skal iverksette slike undersøkelser dersom dette kreves av ett eller flere av styremedlemmene.

§ 8-7 Forholdet til reglene om styrets oppgaver i aksjelovgivningen

(1) Styret i finansforetak som er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, har for øvrig de oppgaver som følger av aksjelovgivningen. Reglene i allmennaksjeloven § 3-5 og aksjeloven § 3-5 gjelder ikke for finansforetak.

(2) Allmennaksjeloven § 6-13 tredje ledd, § 6-16, §§ 6-18 til 6-26 og §§ 6-28 til 6-34 gjelder tilsvarende for finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap.

§ 8-8 Avtaler med eiere av egenkapitalbevis og medlemmer av foretakets ledelse

(1) Styret i et finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, skal sørge for at avtale mellom foretaket og et styremedlem, daglig leder, en eier av egenkapitalbevis eller dennes morselskap blir forelagt generalforsamlingen til godkjenning dersom foretakets ytelse har en virkelig verdi som utgjør mer enn en tjuedel av summen av grunnfondskapitalen og eierandelskapitalen i foretaket. Dette gjelder ikke:

- a) avtale i forbindelse med utstedelse av egenkapitalbevis som omfattes av reglene i § 10-13 første ledd,
- b) avtale som etter § 8-4 femte ledd eller § 15-6 omfattes av allmennaksjeloven § 6-10 eller § 6-16 a,
- c) avtale om overdragelse av verdipapir til pris i henhold til offentlig kursnotering,
- d) avtale som inngås som ledd i foretakets vanlige virksomhet og inneholder pris og andre vilkår som er vanlig for slike avtaler.

(2) Avtale som omfattes av første ledd og som ikke er godkjent av generalforsamlingen, er ikke bindende for foretaket. For øvrig gjelder allmennaksjeloven § 3-8 annet til fjerde ledd tilsvarende.

§ 8-9 Endringer i styrets sammensetning

(1) Finansforetak skal gi Finanstilsynet melding når styrets sammensetning endres.

(2) Meldingen skal inneholde opplysninger som nevnt i § 3-1 fjerde ledd.

(3) Finanstilsynet kan gi pålegg om endringer dersom det foreligger forhold som nevnt i § 3-5, eller fastsette vilkår etter § 3-2 første ledd for å sikre at de krav som følger av § 3-5, er oppfylt.

III. Daglig leder

§ 8-10 Daglig ledelse

(1) Et finansforetak skal ha daglig leder. Daglig leder tilsettes av styret.

(2) Daglig leder har rett og plikt til å delta i styrets behandling av saker og til å uttale seg, med mindre annet følger av reglene om inhabilitet i § 9-5 eller er bestemt av styret i den enkelte sak. Daglig leder kan kreve at styret behandler en bestemt sak.

(3) Allmennaksjeloven § 6-28 og §§ 6-30 til 6-34 gjelder tilsvarende for daglig leder i finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap.

(4) Uten Finanstilsynets samtykke kan daglig leder i morselskapet i et finanskonsern ikke også være daglig leder i et datterforetak i konsernet.

§ 8-11 Daglig leders oppgaver

(1) Daglig leder står for den daglige ledelse av foretakets virksomhet og skal følge de retningslinjer og pålegg styret har gitt.

(2) Den daglige ledelse omfatter ikke saker som etter foretakets forhold er av uvanlig art eller stor betydning. Daglig leder kan ellers avgjøre en sak etter fullmakt fra styret i det enkelte tilfellet eller når styrets beslutning ikke kan avvendes uten vesentlig ulempe for foretaket. Styret skal snarest underrettes om avgjørelsen.

(3) Daglig leder skal sørge for at foretaket har ansatte som samlet har kvalifikasjoner og erfaringer som trengs for at virksomheten i foretaket drives på en forsvarlig måte, og at det etableres forsvarlige styrings- og kontrollsystemer, jf. kapittel 13. Daglig leder skal sørge for at det blir fastsatt instruksjoner som angir de ansattes arbeidsoppgaver og ansvarsforhold, samt rapporterings- og saksbehandlingsregler.

(4) Daglig leder skal sørge for at foretakets regnskap er i samsvar med lov og forskrifter, og at forvaltning av aktiva og risikostyring er ordnet på en betryggende måte.

(5) Daglig leder har for øvrig de oppgaver som følger av aksjelovgivningen. Det samme gjelder daglig leder i finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap.

§ 8-12 Daglig leders plikter overfor styret

(1) Daglig leder skal minst hver måned, i møte eller skriftlig, gi styret underretning om foretakets virksomhet, stilling og resultatutvikling.

(2) Styret kan til enhver tid kreve at daglig leder gir styret en nærmere redegjørelse om bestemte saker. Slik redegjørelse kan også kreves av det enkelte styremedlem.

§ 8-13 Direksjon

(1) Vedtektene i et finansforetak kan angi at den daglige ledelse skal være et kollektivt organ. Direksjonen skal bestå av minst tre medlemmer som tilsettes av styret. Daglig leder skal være direksjonens leder. § 8-10 annet ledd og § 8-14, samt allmennaksjeloven §§ 6-27 og 6-28 gjelder tilsvarende også for de øvrige medlemmer av direksjonen.

(2) Direksjonen har de plikter som følger av §§ 8-11 og 8-12. Direksjonen utarbeider regler for fordeling av arbeidsoppgaver mellom direksjonens medlemmer, som forelegges styret til godkjenning. Direksjonen kan gi et medlem myndighet til å treffe avgjørelser i bestemte saker eller typer av saker innenfor sitt ansvarsområde.

(3) Som direksjonens beslutning gjelder det flertallet har stemt for. Ved stemmelikhet regnes det direksjonens leder har stemt for som direksjonens beslutning. Minst halvparten av direksjonens medlemmer må delta i beslutningen.

(4) Saksbehandling og møter ledes av direksjonens leder. Direksjonen fører skriftlig og paginert protokoll over sine beslutninger. Med mindre det fattes en enstemmig beslutning, skal det fremgå av protokollen hva det enkelte medlem har stemt. Allmennaksjeloven § 6-19 første ledd første punktum og annet ledd gjelder tilsvarende for direksjonens saksbehandling.

§ 8-14 Endringer i daglig ledelse

(1) Finansforetak skal, så vidt mulig på forhånd, gi Finanstilsynet melding når daglig ledelse eller faktiske ledelse av virksomheten eller deler av denne endres. § 8-9 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende.

(2) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om slik melding.

IV. Foretaksforsamling

§ 8-15 Foretaksforsamling

(1) I finansforetak med flere enn 200 ansatte kan det avtales mellom foretaket og et flertall av de ansatte eller fagforeninger som omfatter minst to tredeler av de ansatte, at foretaket skal ha foretaksforsamling etter nærmere regler fastsatt i vedtektene.

(2) To tredeler av medlemmene med varamedlemmer velges av generalforsamlingen. De valgte

medlemmer skal til sammen avspeile finansforetakets kundestruktur og andre interessegrupper, samt samfunnsfunksjon.

(3) En tredel av medlemmene med varamedlemmer velges av og blant de ansatte.

(4) Foretaksforsamlingen skal ha de oppgaver som påligger en bedriftsforsamling etter aksjelovgivningen, med mindre foretakets vedtekter gir foretaksforsamlingen en videre kompetanse.

(5) Allmennaksjeloven § 6-35 sjette ledd annet og tredje punktum og §§ 6-36 til 6-39 gjelder tilsvarende. Finanstilsynet trer i tingrettens sted ved utøvelse av myndighet som nevnt i allmennaksjeloven § 6-39.

(6) Tilhører et foretak et konsern eller en annen gruppe foretak som er knyttet sammen gjennom eierinteresser eller felles ledelse, kan de ansatte i konsernet ved anvendelse av paragrafen her regnes som ansatt i foretaket. Morselskapet og foretak i konsernet kan ha identisk foretaksforsamling. For øvrig gjelder allmennaksjeloven § 6-40 tilsvarende.

V. Kontrollorganer

§ 8-16 Internrevisjon

(1) Et finansforetak skal ha internrevisjon. Internrevisjonen skal kontrollere at finansforetaket er organisert og drives på en forsvarlig måte og i samsvar med gjeldende krav til virksomheten. Forhold som vurderes som utilfredsstillende, skal rapporteres til styret og daglig leder.

(2) Styret skal organisere og fastsette retningslinjer for internrevisjonen. Det tilligger styret å ansette og avskjedige leder av internrevisjonen og å fastsette dennes betingelser. Internrevisjonen skal minst én gang i året avgi rapport til styret om risikostyringen og internkontrollen samt sin virksomhet.

(3) Finanstilsynet kan fastsette nærmere regler om organisering og gjennomføring av internrevisjon i finansforetak, samt gjøre unntak fra første ledd for bestemte grupper av finansforetak.

§ 8-17 Revisor

(1) Et finansforetak skal ha registrert eller statsautorisert revisor. Generalforsamlingen velger én eller flere revisorer og godkjenner deres godtgjørelse. Dersom foretaket plikter å ha revisjonsutvalg, skal revisjonsutvalgets uttalelse innhentes før valget av revisor. Allmennaksjeloven §§ 7-2 til 7-5 gjelder tilsvarende for finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap. Finanstilsynet trer i tingrettens sted ved utøvelse av myndighet etter allmennaksjeloven § 7-3 og aksjeloven § 7-3.

(2) Finanstilsynet kan fastsette særlige regler om revisors arbeidsoppgaver i finansforetak. Finansforetak skal ikke gi revisor arbeidsoppgaver som kan ska-

pe tvil om revisors uavhengighet og objektivitet. Finanstilsynet kan gi foretaket pålegg om å avslutte en revisors oppdrag dersom Finanstilsynet finner at oppdraget er egnet til å svekke revisors uavhengighet eller objektivitet.

(3) Et finansforetak som inngår i et finanskonsern, skal ha samme revisor som morselskapet i finanskonsernet når annet ikke følger av bestemmelser i eller i medhold av lov. Finanstilsynet kan samtykke i at et datterforetak har annen revisor.

§ 8-18 *Plikt til å ha revisjonsutvalg*

(1) Banker, kredittforetak og forsikringsforetak, samt finansieringsforetak som har utstedt verdipapirer notert på regulert marked, skal ha et revisjonsutvalg. Det samme gjelder holdingforetak i konsern hvor slike finansforetak inngår.

(2) Med mindre Finanstilsynet bestemmer noe annet, gjelder første ledd ikke for:

- a) finansforetak som er heleid datterforetak i finanskonsern hvor morselskapet har revisjonsutvalg,
- b) kredittforetak som utsteder obligasjoner med fortrinnsrett,
- c) finansieringsforetak som ikke har utstedt aksjer eller egenkapitalbevis notert på regulert marked, ikke har utestående obligasjoner eller sertifikater med samlet pålydende på 100 millioner euro eller mer, og ikke har offentliggjort prospekt.

(3) Finanstilsynet kan i forskrift eller ved enkeltvedtak gjøre unntak fra finansforetaks plikt til å ha revisjonsutvalg og kan gi utfyllende regler om revisjonsutvalgets sammensetning og oppgaver.

§ 8-19 *Revisjonsutvalgets oppgaver*

(1) Revisjonsutvalget er et forberedende og rådgivende utvalg for styret.

(2) Revisjonsutvalget skal:

- a) forberede styrets oppfølging av regnskapsrapporteringsprosessen,
- b) overvåke systemene for internkontroll og risikostyring samt foretakets internrevisjon,
- c) avgi uttalelse om valg av revisor,
- d) ha løpende kontakt med foretakets valgte revisor om revisjonen av årsregnskapet,
- e) vurdere og overvåke revisors uavhengighet og objektivitet, herunder særlig i hvilken grad andre tjenester enn revisjon som er levert av revisor, kan ha betydning for revisors uavhengighet og objektivitet.

§ 8-20 *Valg av revisjonsutvalg og dets sammensetning*

(1) Revisjonsutvalgets medlemmer velges av og blant styrets medlemmer. Et styremedlem som er ansatt i foretaket og som inngår i den faktiske ledelsen, kan ikke være medlem av revisjonsutvalget.

(2) Revisjonsutvalget skal samlet ha den kompetanse som er nødvendig ut fra foretakets organisasjon og virksomhet. Minst ett av medlemmene skal ikke være ansatt i foretaket eller i foretak i samme konsern og skal ha kvalifikasjoner innen regnskap og revisjon.

(3) Med mindre Finanstilsynet ved enkeltvedtak bestemmer noe annet, kan det i vedtektene fastsettes at det samlede styret skal fungere som foretakets revisjonsutvalg.

§ 8-21 *Særlige undersøkelser*

(1) Dersom det er grunn til å tro at foretaket ikke er forsvarlig organisert eller ikke er forsvarlig drevet, herunder at foretaket ikke har betryggende rutiner for risikostyring eller internkontroll, eller for finansiell rapportering til børs, autorisert markedsplass eller allmennheten, kan Finanstilsynet kreve at foretaket engasjerer én eller flere revisorer eller andre sakkynndige personer til å undersøke forholdene. Finanstilsynsloven § 2 sjette ledd gjelder tilsvarende.

(2) Rapport fra undersøkelsen skal oversendes Finanstilsynet. Rapporten skal behandles av foretakets styre og generalforsamling. Foretaket skal orientere Finanstilsynet om styrets og generalforsamlingens behandling av rapporten.

Kapittel 9. Tillitsvalgte og ansatte

I. Alminnelige regler

§ 9-1 *Verv eller stilling i annet finansforetak*

(1) Medlem av styret i et finansforetak kan ikke samtidig være medlem av styret i et annet finansforetak, med mindre dette må anses ubetenkelig ut fra de hensyn loven skal ivareta.

(2) Daglig leder og andre personer som inngår i den faktiske ledelsen av virksomheten i et finansforetak, kan ikke samtidig være medlem av styret i et annet finansforetak eller inngå i den faktiske ledelsen av virksomhet i et annet finansforetak, med mindre dette må anses ubetenkelig ut fra de hensyn loven skal ivareta.

(3) Forbudene i første og annet ledd er ikke til hinder for at tillitsvalgte eller ansatte i et finansforetak kan være ansatt i foretak i samme konsern eller medlem av styre i et annet foretak i konsernet.

(4) Forbudene i første og annet ledd er ikke til hinder for at tillitsvalgte eller ansatte i finansforetak som deltar i en samarbeidende gruppe, utgjør inntil tre firedeler av medlemmene i styret i et finansforetak som driver virksomhet som omfattes av samarbeidet, eller i styret i morselskap for slikt foretak.

(5) Finanstilsynet kan gi pålegg om at verv eller stilling i strid med første eller annet ledd skal bringes til opphør. Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om gjennomføring og avgrensning av

bestemmelsene i denne paragraf, herunder regler om dispensasjon.

§ 9-2 Verv eller stilling i foretak med forretningsforbindelse med finansforetaket

(1) Daglig leder og andre personer som inngår i den faktiske ledelsen av virksomhet i et finansforetak, kan ikke være ansatt i eller medlem av styret i et foretak som driver annen næringsvirksomhet, og som har et kundeforhold til eller annen forretningsforbindelse med finansforetaket.

(2) Forbudet i første ledd er ikke til hinder for at ansatte kan ha:

- a) stilling eller verv knyttet til virksomhet som foretaket kan delta i eller drive i medhold av § 13-2,
- b) verv eller stilling som nevnt i første ledd dersom forretningsforbindelsen er av begrenset omfang og styret i finansforetaket har godkjent at den ansatte innehar vervet eller stillingen.

(3) Departementet kan ved forskrift eller ved enkeltvedtak i særlige tilfelle gjøre unntak fra første ledd.

§ 9-3 Deltakelse i næringsvirksomhet

(1) Daglig leder og andre personer som inngår i den faktiske ledelsen av virksomhet i et finansforetak, kan ikke drive eller være ansvarlig deltaker i næringsvirksomhet, eller være agent eller kommisjonær for noen som driver slik virksomhet.

(2) Forbudet i første ledd er ikke til hinder for at den ansatte driver, deltar i eller er agent eller kommisjonær for virksomhet av begrenset omfang dersom styret i finansforetaket har godkjent dette

(3) Departementet kan ved forskrift eller ved enkeltvedtak i særlige tilfelle gjøre unntak fra første ledd.

§ 9-4 Godtgjørelse fra andre enn finansforetaket

(1) Styremedlemmer, daglig leder og andre ansatte i et finansforetak må ikke i anledning av sitt arbeid for foretaket ta imot godtgjørelse fra andre enn foretaket. Person som nevnt må heller ikke motta godtgjørelse som en medkontrahent eller dennes representant har betinget seg hos foretaket.

(2) Godtgjørelse som styremedlem, daglig leder og andre ansatte i et finansforetak ikke kan motta, kan heller ikke mottas av noen som vil være vedkommendes nærstående etter allmennaksjeloven § 1-5.

(3) Godtgjørelse som er avtalt eller mottatt i strid med forbudet i første eller annet ledd, tilfaller foretaket. Det samme gjelder avkastning av og eiendeler som er kommet i stedet for godtgjørelsen.

(4) Styremedlemmer kan likevel motta vanlig mellommannsgodtgjørelse dersom styret i finansforetaket tillater dette og har fastsatt regler om slik virksomhet.

§ 9-5 Inhabilitet

(1) Reglene om inhabilitet i allmennaksjeloven § 6-27 gjelder tilsvarende for styremedlemmer, daglig leder og andre personer som inngår i den faktiske ledelsen av virksomheten i finansforetak. Som inhabilitetsgrunn regnes her også særlig tilknytning til en offentlig eller privat institusjon som har fremtredende særinteresse i det spørsmålet som behandles.

(2) Den som ikke har adgang til å ta del i behandlingen eller avgjørelsen av en sak, skal før saken blir behandlet si fra om dette, og avstå fra den videre behandling av saken.

(3) Første og annet ledd gjelder tilsvarende for personer som inngår i et finansforetaks internrevisjon og godtgjørelsesutvalg.

§ 9-6 Taushetsplikt om kundeforhold mv.

(1) Ansatte og tillitsvalgte i et finansforetak plikter å hindre at uvedkommende får adgang eller kjennskap til opplysninger om kunders og andres forretningsmessige eller personlige forhold som de under utførelsen av sitt arbeid eller verv for foretaket blir kjent med, med mindre de etter lov eller forskrifter gitt med hjemmel i lov enten har plikt til å gi opplysninger eller er gitt adgang til å gi ellers taushetspliktbelagte opplysninger. Tilsvarende gjelder enhver som utfører oppdrag for et finansforetak, selv om vedkommende ikke er ansatt i foretaket. Når særlige hensyn tilsier det, kan Finanstilsynet helt eller delvis oppheve taushetsplikten.

(2) Taushetsplikt etter første ledd er ikke til hinder for at opplysninger utleveres etter skriftlig samtykke fra de som har krav på taushet.

§ 9-7 Taushetsplikt om finansforetaket

(1) Ansatte, tillitsvalgte og enhver annen som utfører oppdrag for foretaket, plikter å følge styrets retningslinjer om taushetsplikt for opplysninger om foretaket og dets virksomhet. Finanstilsynet kan ved enkeltvedtak helt eller delvis oppheve taushetsplikten i enkelttilfeller.

(2) Taushetsplikten medfører ingen begrensning i den plikt til å gi opplysninger som følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av lov.

§ 9-8 Behandling av personopplysninger i tilknytning til autorisasjonsordninger for ansatte

(1) Næringsorganisasjon eller tilknyttet juridisk enhet som gir opplæring til og autoriserer ansatte i finansforetak, foretak som opptrer som agent eller annen formidler for finansforetak, og utenlandsk finansforetak som skal drive eller driver virksomhet gjennom filial her i riket, kan behandle opplysninger som nevnt i personopplysningsloven § 2 nr. 8 bok-

stav b som ledd i vurderingen av om en ansatt skal gis autorisasjon, fratas autorisasjon eller gis advarsel.

(2) Departementet kan gi forskrift om at første ledd også skal gjelde for autorisasjon av ansatte i andre typer foretak.

II. Lån og garantier

§ 9-9 Kreditt til ansatte og tillitsvalgte mv.

(1) Et finansforetak kan bare gi lån til eller stille garanti for styremedlem når dette skjer på vanlige kundevilkår. Foretaket kan bare gi lån til eller stille garanti for daglig leder og andre ansatte på vanlige kundevilkår eller i samsvar med foretakets regler for finansiell bistand til sine ansatte. For øvrig kan lån og garanti til tillitsvalgte og ansatte gis i henhold til vedtak av finansforetakets styre dersom internrevisjonen eller revisor har bekreftet at engasjementet vil være betryggende sikret ved pant eller annen sikkerhet.

(2) Begrensningene i første ledd gjelder ikke lån og garanti gitt før den tillitsvalgte eller ansatte tiltrådte sin stilling, og er heller ikke til hinder for at foretaket viderefører eller rutinemessig fornyer slike lån eller garantier.

(3) Bestemmelsene i første og annet ledd gjelder tilsvarende for lån og garanti som er sikret ved kaushjon eller annen garanti fra person som omfattes av første ledd.

(4) Første til tredje ledd gjelder tilsvarende for foretakets adgang til å gi lån til eller stille garanti for personlig nærstående av tillitsvalgt eller ansatt og for foretakets adgang til å gi lån til eller stille garanti for en tillitsvalgt eller ansatt i annet finansforetak i samme konsern eller noen av deres personlig nærstående. Som nærstående regnes person eller selskap som nevnt i allmennaksjeloven § 1-5 annet ledd.

(5) Et finansforetak kan ikke gi lån til eller stille garanti for revisor. Tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

§ 9-10 Kreditt til foretak hvor tillitsvalgte eller ansatte er ansvarlig deltaker eller styremedlem

(1) Et finansforetak kan ikke gi lån til eller stille garanti for et foretak hvor person som nevnt i § 9-9 første ledd er ansvarlig deltaker eller styremedlem, med mindre internrevisjonen eller revisor har bekreftet overfor styret eller daglig leder at lånet eller garantien vil være betryggende sikret. Finanstilsynet kan i særlige tilfelle samtykke til at lån eller garanti gis til foretak hvor styremedlem deltar som styremedlem.

(2) Forbudet i første ledd gjelder ikke lån eller garanti når:

- a) lånet eller garantien er gitt i samsvar med vanlige vilkår for kredittordninger som finansforetaket tilbyr tilsvarende foretakskunder,
- b) personen representerer finansforetakets interes-

ser i foretaket, og foretaket enten har direkte tilknytning til finansforetakets drift eller driver en virksomhet som finansforetaket selv kan drive,

- c) lånet eller garantien gis for å sikre innfrielsen av krav som finansforetaket har på foretaket,
- d) lånet eller garantien er gitt før den tillitsvalgte eller ansatte tiltrådte som ansvarlig deltaker eller styremedlem, og er senere blitt videreført eller rutinemessig fornyet,
- e) lånet eller garantien er gitt som del av et syndikert lån eller en syndikert garanti.

(3) Styret skal påse at det ved utgangen av hvert kvartal blir utferdiget oppgaver som viser saldo og eventuell sikkerhet for lån og garantier som er gitt etter annet ledd. Oppgavene skal forelegges internrevisjonen.

(4) Paragrafen her gjelder ikke et finansforetaks adgang til å gi lån til eller stille garanti for annet foretak i samme finanskonsern.

§ 9-11 Forholdet til aksjelovgivningen

Aksjeloven §§ 8-8 og 8-9 og allmennaksjeloven §§ 8-8 og 8-9 gjelder ikke for finansforetak.

Kapittel 10. Egenkapital

I. Egenkapital

§ 10-1 Egenkapital

(1) Egenkapitalen i et finansforetak organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, omfatter kapital som i samsvar med vedtektene er innbetalt som aksjekapital og overkurs samt egenkapital som er opptjent.

(2) Egenkapitalen i et finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, omfatter kapital som i samsvar med vedtektene er innbetalt som grunnfondskapital og eventuelt eierandelskapital, samt egenkapital som er opptjent. Departementet kan i forskrift fastsette om og på hvilke vilkår medlemsinnskudd kan regnes som egenkapital.

(3) Departementet kan i forskrift gi regler om finansforetaks adgang til å opprette flere klasser av aksjekapital eller eierandelskapital, og herunder fastsette om og i hvilken grad det skal være adgang til å knytte ulike eierbeføyelser og økonomiske rettigheter og plikter til de ulike klassene, inkludert regler om rett til avkastning og prioritet ved nedskrivning for å dekke underskudd etter årsregnskapet samt ved innløsning og avvikling av foretaket.

§ 10-2 Eierbrøken i finansforetak som har utstedt egenkapitalbevis

(1) Grunnfondskapitalen i finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, omfatter innbetalt kapital som ikke er eieran-

delskapital (grunnfondet), senere tilført avkastning eller overskudd, og annen kapital tilordnet grunnfondskapitalen, herunder gavefond og kompensasjonsfond.

(2) Eierandelskapitalen i finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, omfatter innbetalt kapital som etter vedtektene er knyttet til egenkapitalbevis som gir eierbeføyelser i foretaket, senere tilført avkastning eller overskudd, samt utjevningsfond og overkursfond.

§ 10-3 Innbetaling av egenkapital

(1) Aksjekapital, kapital til grunnfondet, eierandelskapital og medlemsinnskudd som skal være egenkapital i finansforetak, skal innbetales i penger med mindre annet følger av annet eller tredje ledd. Departementet kan i forskrift eller ved enkeltvedtak gjøre unntak fra kravet om innbetaling i penger ved kapitalforhøyelse.

(2) Aksjer eller egenkapitalbevis som utstedes ved sammenslåing eller deling av finansforetak eller av virksomheten i finansforetak, kan likevel helt eller delvis innbetales i annet enn penger. Det samme gjelder aksjer eller egenkapitalbevis som utstedes som vederlag for helt eller delvis erverv av finansforetak eller annet foretak som kan inngå i finanskonsern, eller av virksomhet i slikt foretak.

(3) Eierandelskapital kan også innbetales ved konvertering av grunnfondskapital og innbetalt medlemsinnskudd i kredittforetak eller gjensidig forsikringsforetak.

§ 10-4 Endring av finansforetaks vedtektsfestede egenkapital

(1) Vedtak om nedsettelse, tilbakebetaling eller forhøyelse av et finansforetaks vedtektsfestede egenkapital treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring.

(2) Foretakets vedtektsfestede egenkapital kan ikke settes ned under det lovfastsatte minstekrav til egenkapital, med mindre nedsettelsen foretas uten utbetaling til aksjeeierne, eiere av egenkapitalbevis eller andre.

(3) Et finansforetaks vedtektsfestede egenkapital kan ikke vedtas nedsatt, tilbakebetalt eller forhøyet uten samtykke fra Finanstilsynet. Det kan knyttes slike vilkår til samtykket som er egnet til å ivareta de interesser som skal beskyttes ved finanslovgivningen.

(4) Vedtaket er ikke gyldig og kan ikke registreres uten samtykke av Finanstilsynet. Eventuell frist i annen lov for å melde endring til Foretaksregisteret regnes fra Finanstilsynet har gitt samtykke. Vedtak som ikke meldes innenfor fristen, faller bort.

§ 10-5 Erverv av egne aksjer eller egenkapitalbevis. Kreditt til aksjeeier mv.

(1) Et finansforetak som er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, kan erverve egne aksjer hvis ervervet er i samsvar med reglene i allmennaksjeloven §§ 9-2 til 9-8.

(2) Et finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, kan erverve egne egenkapitalbevis dersom samlet pålydende verdi av egne egenkapitalbevis etter ervervet ikke overstiger 10 prosent av vedtektsfestet eierandelskapital. For øvrig gjelder allmennaksjeloven § 9-2 annet og tredje ledd, § 9-3 annet punktum og §§ 9-4 til 9-8 tilsvarende.

(3) Fullmakt for styret til å beslutte erverv av egne aksjer eller egenkapitalbevis kan ikke benyttes før den er godkjent av Finanstilsynet. Godkjennelsen gjelder i seks måneder med mindre annet er fastsatt, eller inntil Finanstilsynet ut fra hensynet til foretakets soliditet tilbakekaller godkjennelsen.

(4) Ved beregningen av et finansforetaks egenkapital skal det gjøres fradrag for bokført verdi av egne aksjer eller egenkapitalbevis til enhver tid.

(5) Aksjeloven §§ 8-7 og 8-10 og allmennaksjeloven §§ 8-7 og 8-10 gjelder ikke for lån, sikkerhet og annen kreditt som et finansforetak yter som ledd i finansforetakets vanlige virksomhet. Et finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, har en tilsvarende adgang til å yte lån eller annen kreditt ved erverv av egenkapitalbevis utstedt av foretaket.

§ 10-6 Utdeling av utbytte mv.

(1) Utbytte på aksjekapital, utbytte på eierandelskapital og grunnfondskapital etter § 10-17, eller utbyttedmidler etter § 10-7 annet ledd skal ikke settes høyere enn det som er forsvarlig og forenlig med forsiktig og god forretningsskikk under tilbørlig hensyn til tap som måtte være inntruffet etter regnskapsårets avslutning, eller som må påregnes å ville inntreffe, samt ut fra behovet for oppbygging av egenkapital i finansforetaket. Aksjeloven § 8-1 annet ledd og allmennaksjeloven § 8-1 annet ledd gjelder ikke for finansforetak.

(2) Generalforsamlingen fastsetter, etter at styret har lagt frem forslag om anvendelse av årets overskudd, hvor stor del av årets samlede overskudd som skal disponeres som utbyttedmidler for året. Det kan ikke besluttes utdelt høyere utbytte enn styret har foreslått eller godtar.

(3) Dersom styret beslutter å fremme forslag om utdeling som innebærer at det samlede utbyttet i et enkelt år vil overstige halvparten av resultatet etter det godkjente resultatregnskapet for siste regnskapsår, skal styret gi melding om forslaget til Finanstilsynet.

(4) Finanstilsynet kan, når hensynet til finansforetakets soliditet tilsier det, gi foretaket pålegg om ikke å dele ut utbytte eller om å dele ut mindre enn det som er foreslått av styret eller vedtatt av generalforsamlingen.

§ 10-7 Disponering av overskudd i finansforetak som ikke har utstedt aksjer eller egenkapitalbevis

(1) Årets overskudd i finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, og som ikke har utstedt egenkapitalbevis, tilordnes foretakets grunnfondskapital, med mindre det i vedtektene er fastsatt at overskuddsmidler skal disponeres som utbyttemidler. Det kan i vedtektene fastsettes at utbyttemidler kan benyttes til utbytte på innskutt grunnfond, til gaver til allmennyttige formål eller et fond for slike gaver, til gave til en stiftelse med allmennyttig formål, eller utdeles til forsikringstakere eller andre kunder.

(2) Ved beregningen av årets overskudd gjelder § 10-17 første ledd tilsvarende.

(3) Departementet kan gi forskrift om utdeling av gaver etter første ledd.

§ 10-8 Tilbakebetaling og nedskrivning av egenkapital

Egenkapitalen i et finansforetak kan ikke uten samtykke fra Finanstilsynet reduseres på annen måte enn ved nedskrivning for å dekke underskudd etter årsregnskapet som ikke kan dekkes på annen måte.

II. Egenkapitalbevis mv.

§ 10-9 Utstedelse av egenkapitalbevis

(1) Sparebanker og andre finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, kan ikke uten samtykke fra departementet utstede egenkapitalbevis. Alle egenkapitalbevis gir lik rett i foretaket. I vedtektene kan det likevel bestemmes at det skal være egenkapitalbevis av ulike slag (flere egenkapitalbevisklasser).

(2) Egenkapitalbevis kan utstedes ved nytegning eller utstedes ved konvertering av bokført grunnfondskapital til eierandelskapital for så vidt grunnfondskapitalen fortsatt oppfyller det lovfastsatte minstekrav etter § 3-4.

(3) Egenkapitalbevis utstedt ved konvertering av bokført grunnfondskapital til eierandelskapital skal vederlagsfritt overføres til en finansstiftelse, med mindre egenkapitalbevis blir tegnet eller avhendet mot vederlag som nevnt i § 10-3 annet ledd. Reglene om eierforhold i finansforetak i kapittel 6 gjelder ikke ved overføring av egenkapitalbevis som overtas av en finansstiftelse.

(4) Eierandelskapital kan ikke kreves tilbakebetalt av eierne av de egenkapitalbevis som er utstedt,

med mindre annet følger av reglene i §§ 10-20 eller 10-21.

(5) Departementet kan gi nærmere regler i forskrift om eierandelskapital og egenkapitalbevis. Departementet kan i særlige tilfeller gi forskrift om preferanseegenkapitalbevis med regler som fraviker bestemmelsene i §§ 10-9 til 10-24.

§ 10-10 Vedtak om utstedelse av egenkapitalbevis og om forhøyelse av eierandelskapital

(1) Utstedelse av egenkapitalbevis vedtas av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring. Allmennaksjeloven §§ 10-1 til 10-3 og §§ 10-6 til 10-13 gjelder tilsvarende.

(2) Generalforsamlingen kan med flertall som for vedtektsendring gi styret fullmakt til å utstede egenkapitalbevis. Vedtaket skal angi størrelsen av den eierandelskapitalen fullmakten gjelder og fastsette en periode på inntil to år som fullmakten skal gjelde for. Allmennaksjeloven § 10-14 annet og tredje ledd og §§ 10-15 til 10-17 gjelder tilsvarende.

(3) Ved forhøyelse av eierandelskapitalen har eierne av egenkapitalbevis fortrinnsrett til å tegne de nye egenkapitalbevisene i samme forhold som de fra før eier egenkapitalbevis utstedt av foretaket. Allmennaksjeloven § 10-5 gjelder tilsvarende. Fortrinnsretten gjelder ikke når egenkapitalbevis utstedes ved konvertering av bokført grunnfondskapital til eierandelskapital eller tegnes eller avhendes ved sammenslåing eller deling av finansforetak eller erverv av annet foretak.

§ 10-11 Vedtektsbestemmelser om stemmerett og rett til representasjon

(1) Vedtektene for finansforetak som utsteder egenkapitalbevis, skal inneholde bestemmelser som gir eierne av egenkapitalbevis rett til enten selv eller ved valgte representanter å utøve minst en femdel og ikke mer enn to femdel av stemmene i generalforsamlingen. Hvert egenkapitalbevis gir én stemme.

(2) Dersom eierne av egenkapitalbevis utgjør mer enn den vedtektsfastsatte prosentandelen av det antallet stemmer som er til stede i generalforsamlingen, skal stemmetyngden for det enkelte egenkapitalbevis nedsettes forholdsmessig.

(3) I finansforetak hvor eierne av egenkapitalbevis velger medlemmer til generalforsamlingen, skal nærmere regler om valget, herunder om stemmerett, valgbarhet, funksjonstid og bortfall av verv, varamedlemmer, valg måte og avgjørelse av tvister om valget fastsettes i vedtektene.

(4) Departementet kan gi nærmere regler i forskrift om egenkapitalbeviserers stemmerett og rett til representasjon i foretaket.

§ 10-12 Tegning, registrering mv. av egenkapitalbevis

(1) Allmennaksjeloven §§ 10-7 til 10-13 og §§ 10-18 til 10-19 om tegning, tildeling, innbetaling og melding til Foretaksregisteret gjelder tilsvarende ved utstedelsen av egenkapitalbevis. Fristen for melding til Foretaksregisteret etter allmennaksjeloven § 10-9 regnes fra departementet har gitt sitt samtykke etter finansforetaksloven § 10-9. Vedtak som ikke meldes innenfor fristen, faller bort.

(2) Finansforetaket skal sørge for at det uten opphold opprettes et register over egenkapitalbevisene i et verdipapirregister. Allmennaksjeloven §§ 4-1 til 4-11 gjelder tilsvarende.

§ 10-13 Innbetaling av egenkapital i annet enn penger ved utstedelse av egenkapitalbevis

(1) Ved utstedelse av egenkapitalbevis som helt eller delvis innbetales i annet enn penger, gjelder allmennaksjeloven §§ 2-4, 2-6 og 2-7 tilsvarende.

(2) Utstedes egenkapitalbevis av finansforetak som har eierandelskapital fra før, fordeles overkurs på egenkapitalbevisene etter § 10-14. Det samme gjelder ved forhøyelse av grunnfondet i finansforetak med eierandelskapital.

§ 10-14 Overkurs og anvendelse av overkursfond og kompensasjonsfond

(1) Overkurs ved tegning av egenkapitalbevis skal etter fradrag for kostnader i forbindelse med tegningen fordeles mellom overkursfondet og kompensasjonsfondet.

(2) Den del av overkursen som skal tilføres overkursfondet, beregnes ut fra forholdet mellom bokført eierandelskapital etter nytegningen og summen av bokført grunnfondskapital og eierandelskapital etter nytegningen, med mindre annet er fastsatt i vedtaket om utstedelse av nye egenkapitalbevis. Resten av overkursen tilføres kompensasjonsfondet. Departementet kan gi forskrift om fordeling av overkurs i foretak som har eierandelskapital fra før.

(3) Overkursfondet og kompensasjonsfondet kan bare brukes til:

- forholdsmessig dekning av kostnadene ved forhøyelse av eierandelskapitalen,
- forholdsmessig dekning av underskudd som ikke kan dekkes på annen måte etter § 10-19,
- forholdsmessig dekning av utdeling til eierne av egenkapitalbevis ved nedsettelse av eierandelskapitalen, herunder nedsettelse ved sletting av foretakets egne egenkapitalbevis,
- tilføring til henholdsvis eierandelskapitalen og grunnfondskapitalen ved avvikling.

(4) Overkursfondet kan også benyttes til fondsemisjon, forutsatt at foretaket ikke har udekket underskudd.

§ 10-15 Overdragelse. Pantsettelse

(1) Egenkapitalbevis kan skifte eier ved overdragelse eller på annen måte om ikke annet følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av lov, eller er fastsatt i vedtektene. Det samme gjelder tegningsrett til egenkapitalbevis. Allmennaksjeloven §§ 4-12 til 4-14 gjelder tilsvarende.

(2) I vedtektene kan retten til å overdra eller erverve egenkapitalbevis eller tegningsrett bare innskrenkes ved bestemmelse som nevnt i allmennaksjeloven § 4-15 annet ledd. Reglene i allmennaksjeloven § 4-15 tredje ledd og §§ 4-16 til 4-18 gjelder tilsvarende.

(3) Egenkapitalbevis kan pantsettes når annet ikke er fastsatt i vedtektene. Allmennaksjeloven § 4-15 a gjelder tilsvarende.

§ 10-16 Tegning og erverv av egne egenkapitalbevis

(1) Forbudet mot tegning av egne aksjer i allmennaksjeloven § 9-1 gjelder tilsvarende for egenkapitalbevis. Dette er ikke til hinder for at foretaket overtar egenkapitalbevis som utstedes ved konvertering av grunnfondskapital til eierandelskapital etter reglene i § 10-9 annet ledd eller erverver egne egenkapitalbevis etter reglene i § 10-5.

(2) Det kan fastsettes i vedtektene at generalforsamlingens vedtak om erverv av egne egenkapitalbevis må ha tilslutning fra minst to tredeler av de stemmer som avgis av, eller av medlemmer valgt av, eierne av egenkapitalbevis.

§ 10-17 Overskudd, utbytte mv.

(1) Årets overskudd tilordnes eierne av egenkapitalbevis og finansforetaket etter forholdet mellom eierandelskapitalen med tillegg av overkursfondet og grunnfondskapitalen med tillegg av kompensasjonsfondet. Årets utbyttmidler skal fordeles mellom eierandelskapitalen og finansforetaket etter samme forhold.

(2) Med årets overskudd menes årets overskudd etter det sist godkjente resultatregnskapet etter at det er korrigert for overføringer til eller fra fond for vurderingsforskjeller, samt for avsetninger til fond for urealiserte gevinster og overføringer fra fond for urealiserte gevinster som tidligere er resultatført. Allmennaksjeloven § 3-2 gjelder tilsvarende.

(3) Utbyttmidler tilordnet eierandelskapitalen utbetales som utbytte til eierne av egenkapitalbevis. Resten av årets overskudd tilordnet eierandelskapitalen skal tilføres utjevningsfondet eller utgjøre annen eierandelskapital.

(4) Den del av årets overskudd som er tilordnet grunnfondskapitalen, legges til denne. Det kan likevel i vedtektene fastsettes at utbyttmidler kan benyttes til utbytte på innskutt grunnfondskapital, til gaver til allmenntilgitt formål eller overføres til et fond for

slike gaver (gavefondet), overføres til en stiftelse med allmenntilgang formål, eller benyttes til utbytte til forsikringstakere eller andre kunder. Ved disponeringen av utbytte midler bør foretaket legge vekt på at forholdet mellom grunnfondskapitalen og eierandelskapitalen ikke endres vesentlig. Finanstilsynet kan godkjenne at foretaket kan treffe særlige tiltak for å motvirke eller rette på slik endring.

(5) Departementet kan gi forskrift om utdeling av gaver etter fjerde ledd.

§ 10-18 Utjevningsfondet

(1) Midler i utjevningsfondet kan benyttes for å opprettholde utbytte på eierandelskapitalen.

(2) Overføringer fra fond for urealiserte gevinster som tidligere er resultatført, kan avsettes i utjevningsfondet.

(3) Utdeling av utbytte fra utjevningsfondet kan bare foretas når dette er forsvarlig ut fra egenkapitalsituasjonen i foretaket.

(4) Departementet kan i forskrift sette grenser for adgangen til å overføre midler fra utjevningsfondet ved en fondsemissjon.

§ 10-19 Underskudd

(1) Underskudd etter resultatregnskapet for siste regnskapsår skal først søkes dekket ved forholdsmessig overføring fra grunnfondskapitalen, herunder gavefondet, og den eierandelskapitalen som overstiger vedtektsfestet eierandelskapital, herunder utjevningsfondet. I kredittforening eller gjensidig forsikringsforetak skal likevel underskudd utlignes på medlemmene, med mindre annet er fastsatt i vedtektene.

(2) Underskudd som ikke er dekket ved overføring etter første ledd, dekkes ved forholdsmessig overføring fra overkursfondet og kompensasjonsfondet.

(3) Underskudd som ikke er dekket ved nedskrivning etter første og annet ledd, dekkes ved nedsettelse av vedtektsfestet eierandelskapital, og eventuelt ved nedsettelse av annen kapital når dette følger av vedtekter eller avtalevilkår.

(4) Departementet kan gi forskrift om prioritet ved nedskrivning for å dekke underskudd.

§ 10-20 Fordeling av kapital ved avvikling av foretaket

Ved avvikling av finansforetaket skal den del av eierandelskapitalen og overkursfondet som er tilbake etter at alle kreditorer har fått fullt oppgjør, fordeles forholdsmessig mellom eierne av egenkapitalbevis.

§ 10-21 Nedsettelse av eierandelskapitalen

(1) Generalforsamlingen kan med flertall som for vedtektsendring treffe vedtak om å nedsette vedtektsfastsatt eierandelskapital helt eller delvis. Allmennaksjeloven § 12-1 annet ledd til fjerde ledd og §§ 12-2 til 12-7 gjelder tilsvarende, likevel slik at det beløpet nedsettingen gjelder bare kan benyttes til:

- a) dekning av underskudd som ikke kan dekkes på annen måte etter reglene i eller i medhold av § 10-19,
- b) utdeling til eierne av egenkapitalbevis,
- c) sletting av egenkapitalbevis eiet av finansforetaket,
- d) avsetning til overkursfondet og kompensasjonsfondet.

(2) Det kan fastsettes i vedtektene at generalforsamlingens vedtak om å nedsette eierandelskapitalen helt eller delvis med utdeling til eierne av egenkapitalbevis krever tilslutning fra minst to tredeler av de stemmer som avgis av, eller av medlemmer valgt av, eierne av egenkapitalbevis.

§ 10-22 Forhøyelse av eierandelskapitalen

(1) Eierandelskapitalen kan forhøyes ved nytegning, ved konvertering av grunnfondskapital til eierandelskapital eller ved fondsemissjon ved overføring av midler som kan utdeles som utbytte til eierandelskapitalen eller midler i overkursfondet. Ved nytegning og konvertering gjelder allmennaksjeloven §§ 10-1 til 10-3 og §§ 10-6 til 10-13 tilsvarende. Ved fondsemissjon gjelder allmennaksjeloven § 10-20 tredje ledd og §§ 10-21 til 10-23 tilsvarende.

(2) Det kan fastsettes i vedtektene at generalforsamlingens vedtak om forhøyelse av eierandelskapitalen ved utstedelse av nye egenkapitalbevis eller om fullmakt til styret til å utstede nye egenkapitalbevis, herunder beslutninger om kursforhold eller fravikelse av eller unntak fra fortrinnsrett som nevnt i tredje ledd, krever tilslutning fra minst to tredeler av de stemmer som avgis av, eller av medlemmer valgt av, eierne av egenkapitalbevis.

§ 10-23 Tegningsretter

(1) Generalforsamlingen kan med flertall som for vedtektsendring beslutte at foretaket skal utstede tegningsretter som gir eierne rett til senere å kreve utstedt egenkapitalbevis. Vedtaket kan ikke registreres i Foretaksregisteret før det er godkjent av Finanstilsynet. § 10-10 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende. Utøves slike tegningsretter, forhøyes eierandelskapitalen uten ny beslutning fra generalforsamlingen.

(2) § 10-12 om tegning og registrering av egenkapitalbevis gjelder tilsvarende. Det beløp som betales for tegningsrettene, fordeles etter regelen i § 10-14 om fordeling av overkurs ved tegning av

egenkapitalbevis. For øvrig gjelder allmennaksjeloven §§ 11-12 og 11-13 tilsvarende.

§ 10-24 *Lån med rett til å kreve egenkapitalbevis utstedt*

(1) Foretaket kan ved avtale om lån gi långiver rett til å kreve utstedt egenkapitalbevis mot innskudd i penger eller konvertering av lånekapital. Allmennaksjeloven §§ 11-2 til 11-7 gjelder tilsvarende så langt de passer.

(2) Vedtak om eller fullmakt til å oppta lån etter første ledd treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring. For foretak som har eierandelskapital, gjelder § 10-10 annet og tredje ledd tilsvarende. Vedtaket kan ikke registreres i Foretaksregisteret før det er godkjent av Finanstilsynet.

Kapittel 11. Fremmedkapital mv.

I. Fremmedkapital

§ 11-1 *Fremmedkapital*

Med fremmedkapitalen menes i denne lov kapital som ikke er egenkapital. Innskudd i bank regnes som fremmedkapital.

§ 11-2 *Opptak, nedskrivning og konvertering av fremmedkapital*

(1) Fremgangsmåten for et finansforetaks opptak av ansvarlig lånekapital og annen fremmedkapital, skal fastsettes i vedtektene. Vedtak om eller fullmakt til å oppta ansvarlig lån treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring. Departementet kan i forskrift gi regler om finansforetaks adgang til å oppta ulike former for fremmedkapital og herunder hvilke økonomiske rettigheter og plikter som kan knyttes til de ulike formene.

(2) Finansforetaket skal påse at avtalevilkårene for lån angir lånets prioritet ved avvikling av foretaket, og i hvilken grad lånet kan nedskrives under løpende drift for å dekke resultatført underskudd.

(3) Departementet kan gi forskrift om nedskrivning av fremmedkapital og prioritet ved nedskrivning. Departementet kan treffe enkeltvedtak eller gi forskrift om konvertering av fremmedkapital i finansforetak til egenkapital.

§ 11-3 *Medlemsansvar i kredittforeninger og gjensidige forsikringsforetak*

(1) Medlemmenes ansvar for en kredittforenings eller et gjensidig forsikringsforetaks forpliktelser kan bare gjøres gjeldende av finansforetaket.

(2) Underskudd i en kredittforening eller et gjensidig forsikringsforetak utlignes på medlemmene i den regnskapsterminen det gjelder, med mindre noe annet er fastsatt i forskrift eller i vedtektene. Foretakets krav på bidrag fra medlemmer ved utligning av

underskudd kan ikke overdras, pantsettes eller tas til utlegg for gjeld.

(3) I vedtektene for gjensidige livsforsikringsforetak kan det bestemmes at underskudd i stedet skal utlignes ved forholdsmessig reduksjon av forsikringskravene.

§ 11-4 *Tilbakebetaling og nedskrivning av ansvarlig kapital*

Annen ansvarlig kapital enn egenkapital kan ikke uten samtykke fra Finanstilsynet reduseres på annen måte enn ved tilbakebetaling ved avtalt forfall eller ved nedskrivning for å dekke underskudd etter årsregnskapet som ikke kan dekkes på annen måte.

II. Obligasjoner med fortrinnsrett

§ 11-5 *Virkeområde*

§§ 11-5 til 11-15 gjelder kredittforetaks rett til å ta opp lån ved å utstede obligasjoner med fortrinnsrett. Med obligasjoner med fortrinnsrett menes ihen- dehaberobligasjoner utstedt som mengdegjeldsbrev med fortrinnsrett til dekning i kredittforetakets sikkerhetsmasse.

§ 11-6 *Beskyttet betegnelse*

Betegnelsen obligasjoner med fortrinnsrett kan bare benyttes om obligasjoner som er omfattet av reglene i §§ 11-5 til 11-15.

§ 11-7 *Virksomhetsbegrensning og meldeplikt ved oppstart*

(1) Et kredittforetak kan oppta obligasjonslån gjennom utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett når kredittforetakets vedtektsfastsatte formål er:

- a) å yte eller erverve bolighypoteklån, eiendomshypoteklån, lån sikret ved pant i andre realregistrerte formuesgoder eller offentlige lån, og
- b) å finansiere utlånsvirksomheten hovedsakelig ved utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett.

(2) Kredittforetaket skal gi melding til Finanstilsynet senest 30 dager før det første gang utsteder obligasjoner med fortrinnsrett.

(3) Når hensynet til kredittforetakets soliditet tilsier det, kan Finanstilsynet gi pålegg til kredittforetaket om at det ikke skal utstedes obligasjoner med fortrinnsrett.

(4) Finanstilsynet kan samtykke til at kredittforetak i en overgangsperiode kan drive virksomhet som består i å oppta obligasjonslån gjennom utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett parallelt med annen virksomhet. Virksomhetene skal i så fall holdes atskilt fra hverandre. Finanstilsynet kan sette vilkår for å sikre slik atskillelse. Finanstilsynets samtykke kan gis for en periode på inntil ett år med mulighet til forlengelse for ytterligere ett år.

§ 11-8 *Krav til sikkerhetsmassens sammensetning*

(1) Sikkerhetsmassen kan bare bestå av følgende typer fordringer:

- a) lån sikret ved pant i bolig, atkomstdokument til bolig eller borettslagsandel (bolighypoteklån),
- b) lån sikret ved pant i annen fast eiendom (eiendomshypoteklån),
- c) lån sikret ved pant i andre realregistrerte formuesgoder,
- d) lån til, eller lån garantert av, stat, kommune eller tilsvarende offentlige organer i andre stater (offentlige lån),
- e) fordringer i form av derivatavtaler som tilfredsstiller nærmere krav fastsatt i forskrift,
- f) fordringer som utgjør fyllingssikkerhet etter bestemmelsene i fjerde ledd.

(2) Ved innføringen i sikkerhetsmassen skal lån som nevnt i første ledd bokstav a til c ikke overstige en nærmere angitt prosent av verdien av det formuesgodet fordringen er sikret ved pant i (belåningsgrad). Departementet fastsetter forskrift om belåningsgrader for ulike typer formuesgoder.

(3) Lån som nevnt i første ledd bokstav a til c skal ha pantesikkerhet i et formuesgode som ligger innenfor EØS eller OECD-området. Offentlige lån må være ytt til eller garantert av et offentlig organ som nevnt i første ledd bokstav d innenfor EØS eller OECD-området.

(4) Som fyllingssikkerhet kan bare benyttes særlig likvide og sikre fordringer. Sikkerhetsmassen kan til enhver tid inneholde inntil 20 prosent fyllingssikkerhet. Dersom det foreligger særlige forhold, kan Finanstilsynet gi tillatelse til at andelen for en begrenset tidsperiode kan utgjøre inntil 30 prosent. Departementet kan i forskrift gi utfyllende bestemmelser om krav til de fordringene som kan inngå i sikkerhetsmassen, herunder innføre begrensninger i sammensetningen av sikkerhetsmassen.

§ 11-9 *Beregning av verdi på underliggende formuesgoder*

(1) Ved innføring av fordringer som nevnt i § 11-8 første ledd bokstav a til c i sikkerhetsmassen, skal det fastsettes et forsvarlig verdigrunnlag for formuesgodet som stilles som sikkerhet for hver enkelt fordring. Verdigrunnlaget kan ikke være høyere enn markedsverdi fastsatt ut fra en forsiktig vurdering.

(2) Verdigrunnlaget skal fastsettes gjennom en individuell vurdering av det aktuelle realregistrerte formuesgodet. Verdivurderingen skal utføres etter anerkjente prinsipper av en kompetent og uavhengig person. Vurderingen skal dokumenteres, og det skal fremgå av vurderingen hvem som har foretatt den, når den er foretatt og hvilke forutsetninger som er lagt til grunn for den. Verdivurdering av boliger kan

likevel bygge på generelle prisnivåer så fremt det må anses forsvarlig ut fra markedsforholdene.

(3) Kredittforetaket skal etablere systemer for etterfølgende kontroll med verdiutviklingen. Kredittforetaket skal også overvåke markedsutviklingen og verdirelevante forhold ved de enkelte realregistrerte formuesgodene. Dersom markedsforholdene eller forhold ved det enkelte formuesgodet tilsier at det kan ha skjedd en ikke ubetydelig verdiforringelse, skal kredittforetaket sørge for at det fastsettes et nytt forsvarlig verdigrunnlag etter første og annet ledd.

(4) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om verdiberegningen og om krav til kredittforetakets systemer. Departementet kan i forskrift også fastsette regler om endret belåningsgrad som følge av etterfølgende verdifall for formuesgoder som nevnt i § 11-8 første ledd bokstav a til c.

§ 11-10 *Pantsettelse og tvangsforfølgning*

Fordringer som inngår i sikkerhetsmassen, kan ikke pantsettes eller gjøres til gjenstand for utlegg, arrest eller annen tvangsforretning til fordel for enkelte av kredittforetakets kreditorer. Det kan heller ikke erklæres eller avtales motregningsrett, tilbakeholdsrett eller liknende i fordringer som inngår i sikkerhetsmassen. Departementet kan i forskrift gi særregler og gjøre unntak fra reglene i denne paragrafen for fordringer som nevnt i § 11-8 første ledd bokstav e.

§ 11-11 *Krav til stadig beløpsmessig balanse*

(1) Sikkerhetsmassens verdi skal til enhver tid overstige verdien av obligasjonene med fortrinnsrett til dekning i sikkerhetsmassen. Det skal tas hensyn til kredittforetakets derivatavtaler som nevnt i § 11-8 første ledd bokstav e ved beregningen av verdiene. Departementet kan i forskrift fastsette nærmere krav til hvordan verdiene skal beregnes og stille krav til hvor mye høyere enn verdien av obligasjonene sikkerhetsmassens verdi skal være. Departementet kan i forskrift fastsette regler for kredittforetak som ikke oppfyller kravet til stadig beløpsmessig balanse i første punktum.

(2) Ved vurderingen av om kravet i første ledd er oppfylt, kan lån til samme låntaker og lån som har sikkerhet i samme formuesgode, ikke medregnes med større del enn fem prosent av samlet sikkerhetsmasse. Departementet kan i forskrift fastsette at lån ut over grensen på fem prosent medregnes dersom det foreligger tilleggssikkerhet, og regler om slik tilleggssikkerhet.

§ 11-12 *Likviditetskrav*

(1) Kredittforetaket skal påse at betalingsstrømmene fra sikkerhetsmassen til enhver tid gjør kredittforetaket i stand til å innfri sine betalingsforpliktelser

overfor eiere av obligasjoner med fortrinnsrett og motparter i derivatavtaler som nevnt i § 11-8 første ledd bokstav e. Kredittforetaket kan inngå rente- og valutakontrakter for å oppfylle dette kravet.

(2) Kredittforetaket skal opprette en likviditetsreserve som inngår i sikkerhetsmassen som fyllingssikkerhet. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om likviditetsreserve, herunder om tillatt avvik mellom fremtidige inn- og utbetalinger og om tillatt avvik mellom innfrielsesvilkårene for obligasjoner med fortrinnsrett og for fordringer som inngår i sikkerhetsmassen som er avsatt for dem. Departementet kan i forskrift gi regler om tillatt rente- og valutarisiko og om adgangen til å inngå rente- og valutakontrakter.

§ 11-13 *Krav til registrering*

(1) Kredittforetaket skal føre register over obligasjonene med fortrinnsrett det utsteder, og sikkerhetsmassen som er tilordnet disse, herunder derivatavtaler som nevnt i § 11-8 første ledd bokstav e. Registeret skal til enhver tid inneholde opplysninger om verdien av obligasjonene og sikkerhetsmassen.

(2) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere krav til registerets innhold, utforming og tilgjengelighet, samt regler om føring av registeret.

§ 11-14 *Uavhengig gransker*

(1) Før et kredittforetak utsteder obligasjoner med fortrinnsrett skal det være oppnevnt en uavhengig gransker for kredittforetaket. Granskeren oppnevnes av Finanstilsynet. Finanstilsynet kan når som helst tilbakekalle oppnevningen og oppnevne en ny gransker.

(2) Granskeren skal overvåke at registeret føres korrekt, og regelmessig foreta en vurdering av om kravene i §§ 11-11 og 11-13 overholdes. Granskeren skal regelmessig underrette Finanstilsynet om sine iakttagelser og vurderinger.

(3) Kredittforetaket har plikt til å gi granskeren alle relevante opplysninger om virksomheten. Granskeren skal ha full adgang til kredittforetakets register og kan kreve ytterligere opplysninger av kredittforetaket. Granskeren har også rett til å gjennomføre undersøkelser hos kredittforetaket.

(4) Granskeren har krav på rimelig vederlag fra kredittforetaket for sitt arbeid. Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om oppnevning av og vederlag til granskere og om granskeres oppgaver, rettigheter og plikter.

§ 11-15 *Fortrinnsrett til sikkerhetsmassen, felles gjeldsforfølgning mv.*

(1) I tilfelle offentlig administrasjon eller avvikling av kredittforetaket har eiere av obligasjoner med fortrinnsrett og motparter i derivatavtaler som nevnt

i § 11-8 første ledd bokstav e eksklusiv, lik og forholdsmessig fortrinnsrett til dekning i den sikkerhetsmassen som er avsatt for dem. Denne fortrinnsretten i sikkerhetsmassen går foran fortrinnsrett som nevnt i dekningsloven §§ 9-2 til 9-4. Ved konkurs gjelder bestemmelsen i panteloven § 6-4 om lovbestemt pant for boet tilsvarende for boets rett til dekning i sikkerhetsmassen. Boets lovbestemte pant utgjør da maksimalt 700 ganger rettsgebyret i hver enkel sikkerhetsmasse.

(2) Fortrinnsretten omfatter også midler som senere betales inn i henhold til gjeldende avtalevilkår for fordringer som inngår i sikkerhetsmassen. Slike midler skal fortløpende registreres etter reglene i § 11-13.

(3) Ved offentlig administrasjon eller avvikling av kredittforetaket har eiere av obligasjoner med fortrinnsrett og motparter i derivatavtaler som nevnt i § 11-8 første ledd bokstav e krav på rettidig betaling med midler som omfattes av fortrinnsretten, så lenge bobehandlingen pågår, så fremt sikkerhetsmassen i all hovedsak oppfyller lovens krav. Dersom det ikke er mulig å forestå kontraktsmessige betalinger med midler fra sikkerhetsmassen, og det ikke er sannsynlig at det vil skje en snarlig endring av likviditetssituasjonen, skal bostyret fastsette en dato for betalingsstans. Bostyret skal så snart som mulig informere eiere av krav med fortrinnsrett om betalingsstansen.

(4) Utbringer sikkerhetsmassen mer enn det som er nødvendig for å dekke obligasjonseierens eller derivatmotpartenes krav, inngår det overskytende i bobassen.

(5) Departementet kan gi forskrift om administrasjonsstyrets eller avviklingsstyrets mulighet til å disponere over utlån og andre eiendeler som inngår i sikkerhetsmassen, når dette kan gjøres uten å svekke de øvrige kreditorens dekningsmulighet. Slike forskrifter kan fravike reglene i kapittel 21, og reglene i konkursloven og tvangsfullbyrdsloven.

Kapittel 12. Foretaksendringer, avvikling og omdanning

I. Sammenslåing og deling av finansforetak

§ 12-1 Tillatelse

(1) Sammenslåing og deling av finansforetak og opprettelse av finansstiftelse i forbindelse med sammenslåing og deling kan bare gjennomføres etter tillatelse gitt av departementet.

(2) Likt med sammenslåing og deling regnes overtagelse og avhendelse av hele eller en stor del av virksomheten med tilhørende eiendeler og forpliktelser. Departementet avgjør i tvilstilfelle om avhendelsen eller overtagelsen omfatter en stor del av virksomheten.

(3) Vedtektsendringer i forbindelse med sammenslåingen eller delingen skal godkjennes av departementet. Det samme gjelder vedtekter for finansforetak som opprettes som følge av sammenslåingen eller delingen.

(4) Bestemmelsene i kapittel 3 gjelder tilsvarende så langt de passer.

(5) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om sammenslåing og deling av finansforetak.

§ 12-2 Ulike selskapsformer

(1) Bestemmelsene om sammenslåing og deling av finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, gjelder tilsvarende ved sammenslåing av et finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, med et finansforetak som er organisert etter aksjelovgivningen.

(2) Ved vurdering av om det skal gis tillatelse til sammenslåing eller deling som innebærer at virksomhet i en sparebank skal overdras til en bank organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, gjelder § 12-13 tredje ledd tilsvarende.

§ 12-3 Vedtak om sammenslåing eller deling

(1) Vedtak om sammenslåing eller deling av finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring. Det kan fastsettes i vedtektene at vedtak om sammenslåing eller deling av finansforetaket krever at flertallet i generalforsamlingen omfatter minst to tredeler av de stemmer som avgis av, eller av medlemmer valgt av, eierne av egenkapitalbevis.

(2) Finansforetak som skal slås sammen, skal utarbeide en felles plan for sammenslåingen som skal meldes til Foretaksregisteret. I det enkelte foretak treffes vedtaket om sammenslåing ved at generalforsamlingen godkjenner planen. Allmennaksjeloven §§ 13-3, 13-4, 13-6 til 13-11 og 13-13 gjelder tilsvarende så langt de passer for foretak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap.

(3) Ved deling av et finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, skal det utarbeides en delingsplan som skal meldes til Foretaksregisteret. Allmennaksjeloven §§ 14-3 til 14-5 gjelder tilsvarende så langt de passer. Vedtak om deling treffes ved at generalforsamlingen godkjenner planen.

(4) Utkast til stiftelsesdokument med vedtekter for finansforetak og finansstiftelse som skal opprettes ved sammenslåingen eller delingen, skal fremlegges for generalforsamlingen ved behandlingen av planen som nevnt i annet eller tredje ledd. Utkastet til stiftelsesdokument som skal legges frem for general-

forsamlingen, skal angi hvem som skal være, eller fremgangsmåte for valg av, styremedlemmer og angi hvem som skal være revisor inntil generalforsamlingen har valgt revisor. Stiftelsesdokumentet skal angi hvem som skal være styremedlemmer og hvem som skal være revisor inntil generalforsamlingen har valgt revisor. Åpningsbalanse utarbeidet etter regler som nevnt i allmennaksjeloven § 2-8 skal legges ved stiftelsesdokumentene.

(5) Finansforetak som skal slås sammen eller deles, skal uten ugrunnet opphold gi kundene informasjon om vedtaket og hva dette betyr for kundenes rettigheter og sikkerhet. Medfører vedtaket endringer av betydning for kundene, skal kunden ha rett til å si opp kundeforholdet. Foretaket skal gi opplysninger om kundenes rett til å avslutte kundeforholdet.

§ 12-4 Opprettelse av finansstiftelse. Disponering av utbyttedidler mv.

(1) Er det i planen for sammenslåing eller deling fastsatt at et foretak skal utstede egenkapitalbevis ved konvertering av grunnfondskapital til eierandelskapital, skal egenkapitalbevis som ikke skal avhendes som vederlag etter § 10-3 annet ledd, overføres til en finansstiftelse opprettet av foretaket. Egenkapitalbevis som et finansforetak skal motta etter tegning eller som vederlag ved overdragelse av sin virksomhet helt eller delvis, skal overføres til en finansstiftelse opprettet av foretaket. Reglene om eierforhold i finansforetak i kapittel 6 gjelder ikke ved overføring av egenkapitalbevis til finansstiftelsen.

(2) Dersom én eller flere av de finansforetak som deltar ved sammenslåingen eller delingen har eierandelskapital, skal planen for sammenslåingen eller delingen angi bytteforholdet mellom utstedte egenkapitalbevis og de egenkapitalbevis eller aksjer som skal utstedes av det overtagende foretaket.

(3) Når to eller flere sparebanker slås sammen til en sparebank uten utstedelse av egenkapitalbevis, kan det i planen for sammenslåingen i stedet fastsettes at vedtektene for den sammenslåtte banken skal inneholde bestemmelser som angir hvor stor del av utbyttedidlene i et år som skal disponeres til allmennyttige formål innenfor de enkelte områder hvor hver av bankene som omfattes av sammenslåingen, har drevet det vesentligste av sin virksomhet. Planen for sammenslåing kan også fastsette at den samme fordelingsnøkkelen skal legges til grunn ved disponeringen av egenkapitalen i den sammenslåtte banken dersom denne senere besluttet avviklet.

(4) I tilfelle av sammenslåing som innebærer at virksomheten i et finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, overdras til et finansforetak organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, disponeres vederla-

get og annen gjenværende kapital etter reglene i §§ 12-11 eller 12-12.

§ 12-5 *Melding om sammenslåing eller deling. Kreditorvarsel*

(1) Senest én måned etter at planen for sammenslåing eller deling er godkjent etter § 12-3, skal Foretaksregisteret gis melding om sammenslåingen eller delingen.

(2) Bestemmelsene om melding, følgene av fristoversittelse, kunngjøring og kreditorvarsel i allmennaksjeloven §§ 13-14 til 13-16 og 14-7 gjelder tilsvarende.

§ 12-6 *Melding om ikrafttreden. Gjennomføring*

(1) Når fristen fastsatt i kreditorvarselet er utløpt, og forholdet til de kreditorer som i tilfelle har fremsatt innsigelse er avklart, skal det gis melding til Foretaksregisteret om at sammenslåingen eller delingen skal tre i kraft, herunder også melding om registrering av finansforetak eller finansstiftelse som skal opprettes som følge av vedtak om sammenslåing eller deling. Foretaksregisteret skal kontrollere at det er gitt tillatelse, og at vedtektene er godkjent.

(2) Når sammenslåingen eller delingen er registrert i Foretaksregisteret, trer sammenslåingen eller delingen i kraft og kan gjennomføres. Allmennaksjeloven §§ 13-17 til 13-19, 14-8 og 14-9 gjelder tilsvarende.

§ 12-7 *Søksmål om ugyldig sammenslåing eller deling*

Bestemmelsene i allmennaksjeloven §§ 13-20 til 13-23 og 14-10 om søksmålsfrist, virkningene av ugyldighet mv. gjelder tilsvarende.

II. Avvikling av finansforetak

§ 12-8 *Vedtak om avvikling*

(1) Vedtak om avvikling av et finansforetak treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring, med mindre annet følger av lov. Styret skal forelegge generalforsamlingen en avviklingsplan. Forutsetter planen opprettelse av en finansstiftelse, gjelder § 12-3 fjerde ledd tilsvarende.

(2) Avvikling av et finansforetak og opprettelse av en finansstiftelse i forbindelse med avviklingen kan bare gjennomføres etter tillatelse fra departementet. Bestemmelsene i kapittel 3 gjelder tilsvarende så langt de passer.

(3) Treffes det vedtak om tilbakekall av et finansforetaks tillatelse, skal foretakets styre straks treffe nødvendige tiltak for å iverksette avvikling. Det samme gjelder dersom foretaket skal oppløses og avvikles etter bestemmelse gitt i eller i medhold av lov.

(4) Synker forsikringsbestanden i et gjensidig forsikringsforetak under det antall forsikringer og

samlet forsikringssum som etter vedtektene minst skal være tegnet for at foretaket skal kunne starte sin virksomhet, skal styret med høyst 14 dagers varsel sammenkalle generalforsamlingen for å behandle spørsmålet om foretaket skal avvikles. Blir avvikling ikke vedtatt, og bestanden fortsatt er for lav tre måneder etter møtet i generalforsamlingen, skal foretakets styre straks treffe nødvendige tiltak for å iverksette avvikling. § 21-18 første ledd gjelder tilsvarende.

(5) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om avvikling av finansforetak.

§ 12-9 *Melding om avvikling. Kreditorvarsel*

(1) Vedtak om avvikling av finansforetak skal meldes til Foretaksregisteret.

(2) Foretaksregisteret skal kunngjøre vedtaket med kreditorvarsel. Allmennaksjeloven § 16-4 gjelder tilsvarende for foretak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap.

(3) § 12-3 femte ledd om informasjon til kundene gjelder tilsvarende.

§ 12-10 *Avviklingsstyre mv.*

(1) Skal et finansforetak avvikles, oppnevner Finanstilsynet et avviklingsstyre som trer i stedet for foretakets styre og daglig leder. For avviklingsstyret gjelder bestemmelsene i allmennaksjeloven §§ 6-12 til 6-34 tilsvarende. Departementet kan ved enkeltvedtak gjøre unntak fra første punktum.

(2) Allmennaksjeloven §§ 16-5 til 16-14 gjelder tilsvarende så langt de passer. Finanstilsynet trer i tingrettens sted ved anvendelsen av allmennaksjeloven § 16-14.

(3) Ved avvikling av forsikringsforetak skal fordringer som følger av avtale om direkte forsikring, herunder renter, dekkes før alle andre krav unntatt massekrav. Finanstilsynet kan gi tillatelse til overdragelse av forsikringsbestanden eller deler av denne til annet forsikringsforetak. Ved overføring av livsforsikringsbestand gjelder bestemmelsene i § 21-20 tilsvarende.

(4) Finanstilsynet fører tilsyn med foretak under avvikling etter reglene i denne loven.

§ 12-11 *Disponering av formue etter avvikling*

Ved avvikling av et finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, skal den del av grunnfondskapitalen som er tilbake etter at alle kreditorer har fått fullt oppgjør og eierandelskapitalen er fordelt etter § 10-20, disponeres som fastsatt i vedtektene, med mindre annet følger av § 12-12 eller departementet ut fra allmenne hensyn eller ut fra hensynet til foretakets kunder fastsetter noe annet.

§ 12-12 Avvikling av sparebank, sparebankstiftelse

Når en sparebank avvikles, skal overskytende midler etter at alle forpliktelser er dekket, overføres til én eller flere sparebankstiftelser.

III. Omdanning av finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap

§ 12-13 Tillatelse mv.

(1) Omdanning av et finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, og opprettelse av en finansstiftelse i forbindelse med omdanningen, kan bare gjennomføres etter tillatelse gitt av departementet.

(2) Bestemmelsene i kapittel 3 gjelder tilsvarende så langt de passer.

(3) Ved vurderingen av om det skal gis tillatelse til omdanning av en sparebank, skal det blant annet legges vekt på at en sparebank som hovedregel bør være organisert som vanlig sparebank eller som sparebank med eierandelskapital. Det skal også legges vekt på virksomheten sparebanken har drevet i vedkommende kommune og i tilfelle om eller hvordan virksomheten vil bli videreført.

(4) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om omdanning som nevnt i første ledd, herunder om virksomheten til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap som stiftes ved omdanningen, og om organisering og virksomhet til finansstiftelse som opprettes ved omdanningen.

§ 12-14 Vedtak om omdanning

(1) Vedtak om omdanning av et finansforetak treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring. Det kan i vedtektene fastsettes strengere flertallskrav eller at vedtak om omdanning krever at flertallet i generalforsamlingen også omfatter minst to tredeler av de stemmer som avgis av, eller av medlemmer valgt av, eierne av egenkapitalbevis. For øvrig gjelder bestemmelsene i § 8-3 tilsvarende.

(2) Styret skal forelegge generalforsamlingen en plan for omdanningen som blant annet redegjør for formålet med omdanningen og angir retningslinjer for virksomheten i det omdannede finansforetaket. Utkast til stiftelsesdokument med vedtekter for finansstiftelse som skal opprettes ved omdanningen, skal fremlegges for generalforsamlingen ved behandlingen av spørsmålet om omdanning. Utkastet til stiftelsesdokument som skal legges frem for generalforsamlingen, skal angi hvem som skal være, eller fremgangsmåte for valg av, styremedlemmer og hvem som skal være revisor inntil generalforsamlingen har valgt revisor. Stiftelsesdokumentene skal angi hvem som skal være styremedlemmer og hvem som skal

være revisor inntil generalforsamlingen har valgt revisor. Åpningsbalanse utarbeidet etter regler som nevnt i allmennaksjeloven § 2-8 skal legges ved stiftelsesdokumentene.

(3) Generalforsamlingens vedtak skal fastsette bytteforholdet mellom egenkapitalbevis og de aksjer som skal utstedes ved omdanningen, og andre forhold som gjelder fordelingen av aksjer etter reglene i § 12-17. Det samme gjelder i tilfelle retningslinjer for fordeling av aksjer mellom finansforetakets kunder etter § 12-15 fjerde ledd.

§ 12-15 Gjennomføring av omdanningen

(1) Omdanning av finansforetak til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap registreres i Foretaksregisteret ved navneendring. Finansforetakets virksomhet videreføres. Omdanningen har følgende virkninger:

- a) finansforetaket blir aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, med samme konsesjon, eiendeler og forpliktelser,
- b) eiere av egenkapitalbevis i finansforetaket og finansstiftelse som opprettes ved omregistreringen, blir aksjeeiere i aksjeselskapet eller allmennaksjeselskapet,
- c) andre virkninger som fastsatt i omdanningsplanen.

(2) Kreditorer etter de overførte forpliktelser og eiere av egenkapitalbevis kan ikke kreve utløsning på grunn av omdanningen eller motsette seg omdanningen.

(3) Ved omdanning av sparebank, gjensidig forsikringsforetak eller kredittforening skal det opprettes en finansstiftelse som skal være eier av alle aksjene i det nye selskapet, med unntak av aksjer som tilordnes eiere av egenkapitalbevis etter § 12-17 første ledd. Har finansforetaket som omdannes, tidligere opprettet en finansstiftelse, kan departementet samtykke i at alle aksjene i det nye selskapet, med unntak av aksjer som tilordnes eiere av egenkapitalbevis etter § 12-17 første ledd, i stedet blir overført til denne finansstiftelsen. Reglene i kapittel 6 om eierforhold i finansforetak gjelder ikke ved overføringen av de aksjer som etter vedtaket skal overtas av finansstiftelsen og eiere av egenkapitalbevis.

(4) Ved omdanning av gjensidig forsikringsforetak eller kredittforening kan departementet i særlige tilfelle samtykke i at aksjer som ellers skulle overføres til finansstiftelsen, i stedet skal fordeles blant foretakets kunder ut fra kundeforholdenes art, omfang og varighet. I omdanningsvedtaket kan det fastsettes at kunder med rett til aksjer under en fastsatt grense i stedet skal gis oppgjør i penger. Departementet kan gi nærmere regler om fordelingen av aksjer mellom kundene. Reglene om prospektkrav ved offentlig tilbud i verdipapirhandelloven kapittel 7 gjelder tilsvarende.

(5) Medlemsansvar for tap ved virksomheten i forsikringsforetak eller kredittforening kan også gjøres gjeldende etter omdanningen. Nytt tilleggsansvar kan ikke pålegges etter omdanningen.

(6) Ved omdanning av samvirkeforetak av låntakere til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap gjelder reglene om fordeling av aksjene i samvirkelova kapittel 11.

§ 12-16 Omdanning til datterforetak eid av nytt holdingforetak

(1) Omdanning kan også gjennomføres ved at det opprettes et aksjeselskap eller allmennaksjeselskap i form av et holdingforetak som skal være morselskap i et nytt finanskonsern. Finansforetaket omdannes til et aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, og virksomheten videreføres som et datterforetak i konsernet.

(2) Ved omdanning etter første ledd fordeles aksjene i holdingforetaket etter reglene i § 12-15 tredje, fjerde og sjette ledd og § 12-17.

(3) Er en sparebank omdannet etter første ledd, kan holdingforetaket ikke selge aksjer i banken som viderefører virksomheten, uten samtykke fra sparebankstiftelsen som er opprettet ved omdanningen. Slikt samtykke krever vedtak i stiftelsens generalforsamling med flertall som for vedtektsendring.

§ 12-17 Fordeling av aksjekapital og aksjer

(1) Ved omdanning av finansforetak som har eierandelskapital, skal aksjekapitalen i det nye selskapet eller morselskapet fordeles mellom finansstiftelsen og eierne av egenkapitalbevis etter forholdet mellom grunnfondskapitalen og eierandelskapitalen.

(2) I omdanningsvedtaket kan det fastsettes at eiere av egenkapitalbevis med rett til aksjer under en fastsatt grense i stedet skal gis oppgjør i penger. Ved fordelingen av aksjer etter første ledd skal det i så fall gjøres et fradrag i eierandelskapitalen tilsvarende det beløpet som skal utbetales til slike eiere av egenkapitalbevis.

§ 12-18 Vedtekter. Registrering

(1) Vedtekter for det omdannede foretaket samt for aksjeselskap eller allmennaksjeselskap som opprettes ved omdanningen, skal være godkjent av departementet.

(2) Foretaket skal innen tre måneder etter tillatelse til omdanning er gitt, sende melding om omdanningsvedtaket til Foretaksregisteret. Det samme gjelder melding om stiftelse av finansforetak og finansstiftelse som opprettes ved omdanningen. Foretaksregisteret skal kontrollere at tillatelse er gitt, og at vedtekter er godkjent. Vedtak som ikke meldes innenfor fristen, faller bort.

IV. Alminnelige regler for finansstiftelser

§ 12-19 Opprettelse. Tilsyn mv.

(1) En finansstiftelse anses opprettet når generalforsamlingen i et finansforetak har godkjent stiftelsesdokumentet med vedtekter og truffet vedtak om overføring av egenkapitalbevis til finansstiftelsen etter konvertering av grunnfondskapital til eierandelskapital eller vedtak om opprettelse av en stiftelse i forbindelse med sammenslåing, deling, avvikling eller omdanning av finansforetaket. Styremedlemmene i finansforetaket regnes som stiftere.

(2) Når annet ikke følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av denne loven, gjelder bestemmelsene om næringsdrivende stiftelser i stiftelsesloven for finansstiftelser. Finanstilsynet skal føre tilsyn med finansstiftelser og deres virksomhet etter reglene i finanstilsynsloven. Utgiftene ved tilsynet utlignes etter samme lov.

(3) Dersom en finansstiftelses eierandel er mindre enn en tidel av summen av grunnfondskapitalen og eierandelskapitalen eller av aksjene i finansforetaket eller morselskapet i det finanskonsernet foretaket inngår, kan departementet vedta at finansstiftelsen ikke skal være undergitt reglene om finansstiftelser, og ikke være under tilsyn av Finanstilsynet. Ved beregningen av finansstiftelsens samlede eierandel skal det også tas hensyn til aksjer eller egenkapitalbevis som eies av andre finansstiftelser som stiftelsen har vedtektsfestet samarbeid med.

(4) Departementet kan samtykke i at en stiftelse som er opprettet før 1. juli 2009, og som ved opprettelsen vederlagsfritt mottok egenkapitalbevis ved konvertering av grunnfondskapital, omdannes til finansstiftelse.

(5) Ved endring som nevnt i tredje og fjerde ledd skal stiftelsen gi melding om endringen til Finanstilsynet, Foretaksregisteret og Stiftelsestilsynet.

§ 12-20 Vedtekter

(1) Vedtektene for en finansstiftelse skal minst angi:

- a) stiftelsens foretaksnavn,
- b) kommunen hvor stiftelsen skal ha sitt forretningskontor,
- c) stiftelsens formål og den virksomhet stiftelsen skal drive,
- d) stiftelsens grunnfondskapital og hvordan stiftelsens midler skal plasseres,
- e) sammensetningen av generalforsamlingen og valg av medlemmer, samt reglene om stemmerett, inhabilitet og i tilfelle det høyeste antall stemmer som kan avgis av et medlem,
- f) når generalforsamling skal holdes, hvilke saker som skal behandles, og flertallskrav som skal gjelde for beslutninger,

- g) antallet eller laveste og høyeste antall styremedlemmer, og regler for valg av styremedlemmer,
- h) hvilke andre organer stiftelsen skal ha og hvilken oppgave og myndighet disse skal ha,
- i) hvordan overskudd skal anvendes og underskudd skal dekkes,
- j) om stiftelsen skal ha adgang til å utstede egenkapitalbevis,
- k) regler om vedtektsendringer,
- l) hvordan stiftelsen skal avvikles og stiftelsens formue skal disponeres ved avvikling.

(2) Vedtektene skal være godkjent av departementet. Vedtektsendringer skal godkjennes av Finanstilsynet.

§ 12-21 *Organer*

(1) En finansstiftelse skal ha en generalforsamling som sammensettes og velges etter nærmere bestemmelser i vedtektene. Det skal legges vekt på at medlemmene av generalforsamlingen samlet avspeiler kundestrukturen i finansforetaket som har opprettet stiftelsen, andre interessegrupper og samfunnsmessige interesser knyttet til stiftelsens virksomhet.

(2) Generalforsamlingen innkalles av styret. Et medlem har rett til å få behandlet en sak meldt skriftlig til styret innen én uke før møtet i generalforsamlingen holdes. Bestemmelsene om generalforsamlingen i § 8-3 gjelder tilsvarende. Generalforsamlingen velger revisor og godkjenner revisors godtgjørelse.

(3) Stiftelsen skal ha et styre som er valgt av generalforsamlingen i samsvar med de grupper som er representert i generalforsamlingen. Stiftelsen kan ha daglig leder tilsatt av styret. Allmennaksjeloven §§ 6-27 til 6-34 gjelder tilsvarende.

(4) Ansatte og tillitsvalgte i stiftelsen kan ikke samtidig være ansatt eller tillitsvalgt i det finansforetaket som har etablert stiftelsen, eller annet selskap i samme konsern. Stiftelsen kan likevel, i samsvar med omfanget av sine eierinteresser i finansforetaket, foreslå og få valgt personer som skal representere stiftelsen i generalforsamlingen, styret og andre organer i finansforetaket. Personer som er ansatt eller tillitsvalgt i finansstiftelsen, kan ikke utgjøre mer enn en tredel av medlemmene i generalforsamlingen og styret i finansforetaket. Finanstilsynet kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra dette.

§ 12-22 *Finansstiftelsens virksomhet*

(1) Finansstiftelsen forvalter egenkapitalbevis eller aksjer som ble tilført stiftelsen i forbindelse med opprettelsen, og midler som mottas som utbetaling på egenkapitalbevis eller aksjer, herunder eierandeler ervervet ved ombytting av slike eierandeler. Stiftelsen kan utøve tegningsrettigheter og tegne, kjøpe og selge egenkapitalbevis og aksjer utstedt av foretak

som har etablert stiftelsen. Stiftelsen skal forvalte sin kapital på forsvarlig måte.

(2) Bestemmelsene om disponering av overskudd og utdeling av utbyttmidler i §§ 10-6 og 10-7 gjelder tilsvarende for finansstiftelser. Har stiftelsen utstedt egne egenkapitalbevis, gjelder første punktum bare overskudd som er tilordnet grunnfondskapitalen etter § 10-17.

(3) Generalforsamlingen kan med flertall som for vedtektsendring og med samtykke av Finanstilsynet treffe vedtak om nedsetting av grunnfondskapitalen. Bestemmelsene i allmennaksjeloven § 12-1 annet til fjerde ledd og §§ 12-2 til 12-7 gjelder tilsvarende, likevel slik at det beløpet nedsettingen gjelder bare kan benyttes til:

- a) dekning av underskudd som ikke kan dekkes på annen måte, eller
- b) utdeling av utbyttmidler i samsvar med bestemmelser i vedtektene.

(4) Stiftelsen kan etter vedtak med flertall som for vedtektsendring og med samtykke av Finanstilsynet utstede egenkapitalbevis etter reglene i §§ 10-3 og 10-9 for å tegne eller kjøpe egenkapitalbevis eller aksjer som nevnt i første ledd. Bestemmelsene i §§ 10-4 og 10-5, samt §§ 10-10 til 10-24 gjelder tilsvarende.

(5) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om finansstiftelser og deres virksomhet.

§ 12-23 *Sammenslåing, avvikling mv.*

(1) Generalforsamlingen kan med flertall som for vedtektsendring vedta avvikling av finansstiftelsen eller at stiftelsen skal slås sammen med en annen finansstiftelse. Vedtaket krever godkjenning av departementet. Departementet kan beslutte at stiftelsen skal avvikles dersom forutsetningene for dens virksomhet er vesentlig endret.

(2) Ved avvikling skal formuen disponeres som fastsatt i vedtektene, med mindre departementet ut fra allmenne hensyn eller ut fra hensynet til det om dannede finansforetaket eller dets kunder fastsetter noe annet.

(3) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om sammenslåing og avvikling av finansstiftelser.

V. Særlige regler for sparebankstiftelser

§ 12-24 *Sparebankstiftelser*

(1) Som sparebankstiftelse regnes finansstiftelse som er opprettet av en sparebank.

(2) Sparebankstiftelser skal benytte ordet «sparebankstiftelse» i sitt foretaksnavn. For sparebankstiftelser gjelder reglene om finansstiftelser med mindre noe annet følger av §§ 12-25 og 12-26.

(3) Departementet kan gi nærmere regler om sparebankstiftelser og deres virksomhet.

§ 12-25 Videreføring av sparebanktradisjonene

I vedtektene for en sparebankstiftelse skal det fastsettes at stiftelsen skal videreføre sparebanktradisjonene og ha som formål et langsiktig og stabilt eierskap i sparebanken eller den omdannede banken, eller i det holdingforetaket som er morselskap i det finanskonsernet banken inngår i.

§ 12-26 Særlige regler om sparebankstiftelsers virksomhet

(1) Sparebankstiftelser kan ta opp lån tilsvarende inntil ti prosent av stiftelsens egenkapital. Vedtak om opptak av lån treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring.

(2) En sparebankstiftelse kan bare selge egenkapitalbevis eller aksjer som ble tilført sparebankstiftelsen da den ble opprettet, etter vedtak av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring. Vedtektene kan fastsette strengere flertallskrav. Det samme gjelder egenkapitalbevis eller aksjer ervervet ved ombytting av slike aksjer og egenkapitalbevis i tilfelle av sammenslåing av finansforetak. Midler som frigjøres ved salget, kan etter vedtektsendring om nedsettelse av grunnfondskapitalen disponeres som overskuddsmidler etter tredje ledd.

(3) En sparebankstiftelse som benytter års overskudd til gaver til allmenntilgittige formål, skal legge vekt på å fremme utviklingen i områder hvor den kapitalen som er tilført stiftelsen da den ble opprettet, er frembrakt, eller til avsetning til et gavefond med samme formål.

VI. Porteføljeoverdragelse

§ 12-27 Overdragelse av forsikrings- og låneporteføljer mv.

(1) Avtale om overdragelse av en forsikringsportefølje, låneportefølje eller annen fordringsmasse av vesentlig omfang sett hen til foretakenes virksomhet krever godkjenning av departementet.

(2) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om overdragelser, herunder regler om:

- a) avhenderens og erververens opplysningsplikter overfor kundene,
- b) kundenes rett til å si opp avtalen,
- c) offentliggjøring av overdragelsen,
- d) nødvendige bekreftelser og samtykke mv. fra tilsynsmyndigheter i andre EØS-stater.

(3) Departementet kan gi forskrift om overdragelse av forsikringsportefølje som er tegnet etter reglene om etableringsadgang eller adgang til å yte tjenester som følger av EØS-avtalen. Departementet kan også gi forskrift om overdragelse av forsikringsportefølje fra filial her i riket av forsikringsforetak med hovedsete i stat utenfor EØS til forsikringsfore-

tak etablert i Norge eller annen EØS-stat. Forskrift gitt i medhold av første og annet punktum kan også inneholde regler om forhold som nevnt i annet ledd.

Kapittel 13. Krav til virksomheten i finansforetak

I. Virksomhetsbegrensninger og tilknyttet virksomhet

§ 13-1 Forbud mot å drive annen virksomhet

(1) Finansforetak kan ikke drive annen virksomhet enn det som følger av regler gitt i eller i medhold av lov for den enkelte type foretak, foretakets tillatelse og dets vedtekter.

(2) Finansforetak kan heller ikke gjennom datterforetak drive annen virksomhet enn tillatt etter første ledd, med mindre annet følger av tillatelsen.

(3) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om hvilken virksomhet de enkelte typer av finansforetak kan drive, og kan fastsette regler for virksomheten, herunder bestemme at visse former for virksomhet skal drives i eget foretak.

§ 13-2 Tilknyttet virksomhet mv.

(1) Finansforetak kan drive virksomhet som har naturlig tilknytning til den virksomhet tillatelsen omfatter. Departementet avgjør i tvilstilfelle om slik tilknytning foreligger.

(2) Finansforetak kan midlertidig drive eller delta i annen virksomhet enn nevnt i første ledd, i den utstrekning dette er nødvendig som ledd i en økonomisk sanerings- eller redningsaksjon, for å få dekket krav, for å få avviklet forsikringssskadeoppgjør eller som ledd i en ordinær fulltegningssgaranti. Finanstilsynet kan gi pålegg om at denne virksomheten skal opphøre.

§ 13-3 Formidling av finansielle tjenester for andre finansforetak

(1) Et finansforetak kan ved samarbeidsavtale med et annet finansforetak påta seg å utføre markedsføring og formidling av andre finansielle tjenester enn de tjenester som omfattes av finansforetakets egen virksomhet.

(2) Ved formidling av finansielle tjenester som omfattes av samarbeidsavtalen, skal finansforetaket sørge for at avtaler med kunder inngås på vegne av det finansforetaket som skal levere den finansielle tjeneste det gjelder, likevel slik at finansforetaket også kan påta seg et eget ansvar overfor kunder dersom foretaket har adgang til å yte tjenester av den type avtalen gjelder. Krav fra en kunde mot leverandøren av tjenesten skal også anses fremsatt den dagen foretaket som har formidlet avtalen, har mottatt melding om kravet.

§ 13-4 Utkontraktering mv.

(1) Et finansforetak kan gi et annet foretak i oppdrag å forestå utførelsen av deler av virksomheten som ikke er kjerneoppgaver, med mindre dette skjer i et omfang eller på en måte som ikke kan anses som forsvarlig eller som gjør at tilsynet med den utkontrakterte virksomhet eller foretakets samlede virksomhet blir vanskeliggjort. Kjerneoppgaver kan ikke utkontrakteres med mindre annet følger av bestemmelser gitt i eller i medhold av lov.

(2) Bestemmelsene i første ledd gjelder også oppdrag som et finansforetak gir til annet finansforetak eller leverandør av bestemte varer eller tjenester, og som gjelder markedsføring, formidling eller salg av finansforetakets finansielle tjenester. Bestemmelsene i § 13-3 annet ledd gjelder tilsvarende.

(3) Bruk av oppdragstaker er uten innvirkning på finansforetaks plikter og ansvar overfor kunder, offentlig myndighet og andre.

(4) Departementet kan gi forskrift om utkontraktering, herunder fastsette forbud mot utkontraktering til nærmere angitte jurisdiksjoner utenfor EØS eller at slik utkontraktering kun kan skje med tillatelse fra Finanstilsynet.

II. Krav til forsvarlig virksomhet, kapitalforvaltning mv.

§ 13-5 Forsvarlig virksomhet. God forretningsskikk

(1) Et finansforetak skal organiseres og drives på en forsvarlig måte. Foretaket skal ha en klar organisasjonsstruktur og ansvarsfordeling samt klare og hensiktsmessige styrings- og kontrollordninger. Foretaket skal ha hensiktsmessige retningslinjer og rutiner for å identifisere, styre, overvåke og rapportere risiko foretaket er, eller kan bli, eksponert for. Foretaket skal også ha hensiktsmessige retningslinjer og rutiner for gjennomføring, overvåkning og regelmessig vurdering av godtgjørelsesordninger.

(2) Et finansforetak skal ha uavhengige kontrollfunksjoner med ansvar for internrevisjon, risikostyring og etterlevelse av krav fastsatt i eller i medhold av lov eller forskrift. Et forsikringsforetak skal i tillegg ha uavhengige kontrollfunksjoner med ansvar for aktuarfaglige oppgaver. Departementet kan i forskrift gjøre unntak fra kravet til uavhengige kontrollfunksjoner for pensjonsforetak og foretak som omfattes av § 14-15.

(3) Finansforetakets styrings- og kontrollordninger samt retningslinjer og rutiner skal være tilpasset risikoen ved og omfanget av virksomheten i foretaket.

(4) Et finansforetak skal utøve sin virksomhet i samsvar med redelighet og god forretningsskikk.

(5) Finansforetaket skal legge til rette for at ansatte i foretaket kan varsle internt eller til myndighe-

tene om overtredelser av bestemmelser gitt i eller i medhold av lov.

(6) Departementet kan gi forskrift som utfyller reglene i første til tredje ledd og gi nærmere regler om varsling.

§ 13-6 Vurdering av risiko og samlet kapitalbehov

(1) Et finansforetak skal til enhver tid ha oversikt over, og med jevne mellomrom vurdere, hvilke enkelte risikoer og samlet risiko, herunder systemrisiko, som er knyttet til virksomheten. Et finansforetak skal til enhver tid ha ansvarlig kapital som er forsvarlig ut fra risikoen ved og omfanget av den virksomhet institusjonen driver.

(2) Ved vurderingen av risiko knyttet til virksomheten og samlet risikoeksponering skal det tas hensyn til kredittrisiko, likviditetsrisiko, finansieringsrisiko, forsikringsrisiko, markeds- og valutarisiko, operasjonell risiko, systemrisiko og annen risiko knyttet til de enkelte virksomhetsområdene. Vurderingen skal omfatte risikoeksponering som følge av at foretakets eiendeler blir overdratt til eller stilt som sikkerhet overfor andre finansforetak.

(3) Et finansforetak skal vurdere kapitalbehovet på kort og lengre sikt og hvordan dette kapitalbehovet kan tilfredsstilles. Vurderingen av kapitalbehov skal omfatte størrelsen på, og sammensetningen og fordelingen av, kapitalen sammenholdt med arten og omfanget av den risiko som til enhver tid er knyttet til virksomheten, og til den risiko som vil kunne oppstå.

(4) Styret skal overvåke og styre finansforetakets samlede risiko og jevnlig vurdere om finansforetakets styrings- og kontrollordninger er tilpasset risikonivå og omfang av virksomheten. Foretaket skal ha et risikoutvalg oppnevnt av styret som skal forberede styrebehandlingen. Bare styremedlemmer som ikke inngår i den faktiske ledelsen av virksomheten, kan være medlem av risikoutvalget. Departementet kan i forskrift eller enkeltvedtak gjøre unntak fra plikten til å ha risikoutvalg.

(5) Banker, kredittforetak og finansieringsforetak samt holdingforetak i finanskonsern hvor slikt foretak inngår, skal jevnlig beregne foretakets kjernekapital som andel av verdien av dets eiendeler og ikke balanseførte forpliktelser beregnet uten risikovekting.

(6) Et forsikringsforetak skal jevnlig vurdere foretakets risikoprofil og ansvarlige kapital, herunder samlet kapitalbehov, ut fra risiko foretaket er eller kan bli utsatt for på kortere og lengre sikt, foretakets løpende etterlevelse av kapitalkravene og krav til forsikringstekniske avsetninger, samt avvik mellom foretakets risikoprofil og de forutsetninger som er lagt til grunn ved beregning av solvenskapitalkravet.

(7) Departementet kan i forskrift fastsette bestemmelser om overvåking, vurdering, styring og kontroll av risiko og kapitalbehov. Departementet kan fastsette høyere kapitalkrav eller virksomhetsbegrensninger for å sikre at ansvarlig kapital er i samsvar med institusjonens risikoeksponering. Departementet kan i forskrift gjøre unntak fra reglene i denne paragrafen for pensjonsforetak og foretak som omfattes av § 14-15.

§ 13-7 *Likviditetsstyring, likviditetsreserve og stabil finansiering*

(1) Et finansforetak skal sørge for at det til enhver tid har tilstrekkelige likvide eiendeler til at det kan dekke sine forpliktelser ved forfall.

(2) Et finansforetak skal sørge for forsvarlig likviditetsstyring etter retningslinjer fastsatt av styret. Finanstilsynet kan fastsette rapporteringskrav.

(3) Banker, kredittforetak og finansieringsforetak skal rapportere gjenstående løpetid for poster i balansen og ikke-balanseførte finansielle instrumenter til Finanstilsynet. Finanstilsynet kan fastsette nærmere krav til slik rapportering.

(4) Finner Finanstilsynet at likviditetsrisikoen knyttet til virksomheten ikke er forsvarlig, kan Finanstilsynet gi finansforetaket pålegg som begrenser adgangen til å gi nye lån eller kreditter, eller kreve at andre tiltak blir satt i verk for å rette på forholdet.

(5) Departementet kan i forskrift fastsette minstekrav til finansforetaks beholdning av likvide eiendeler (likviditetsreserve). Departementet kan i forskrift også fastsette minstekrav til finansforetaks sammensetning av finansieringskilder for å sikre stabil finansiering av virksomheten og motvirke risiko knyttet til inndekning av fremtidig innlånsbehov (stabil finansiering). Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler til gjennomføring av bestemmelsene i paragrafen her.

§ 13-8 *Rapportering til Finanstilsynet*

Finansforetak skal rapportere til Finanstilsynet om ansvarlig kapital, kapitalkrav og andre forhold som er nødvendige for å vurdere risikoen i virksomheten. Departementet kan fastsette nærmere regler om slik rapportering i forskrift.

§ 13-9 *Eierandeler i foretak som driver annen virksomhet*

(1) Banker og kredittforetak kan uten hinder av § 13-1 ha kvalifiserte eierandeler i foretak som ikke kan inngå i finanskonsern dersom den bokførte verdien av eierandelen ikke overstiger 15 prosent av foretakets ansvarlige kapital etter siste års- eller delårsregnskap. Den samlede beholdningen av slike eierandeler skal ikke i noe tilfelle overstige 60 prosent av foretakets ansvarlige kapital. Med kvalifisert

eierandel menes eierandel som representerer mer enn ti prosent av kapitalen eller stemmene, eller som gir adgang til å utøve en vesentlig innflytelse i ledelsen av foretaket og dets virksomhet.

(2) Forsikringsforetak og pensjonsforetak kan uten hinder av § 13-1 ha eierandeler med begrenset ansvar som representerer inntil 15 prosent av kapitalen eller stemmene i foretak som driver virksomhet som ikke kan drives av et forsikringsforetak eller pensjonsforetak, og som ikke kan inngå i finanskonsern. Forbudet i § 13-1 gjelder ikke for eierandeler som i sin helhet inngår i foretakets selskapsportefølje når den økonomiske risikoen knyttet til eierandelene er begrenset til verdien av den enkelte investering.

(3) Departementet kan gi utfyllende regler i forskrift om eierandeler i foretak som driver annen virksomhet. Departementet kan i særlige tilfelle ved enkeltvedtak gjøre unntak fra bestemmelsene i paragrafen her og sette vilkår for unntaket.

§ 13-10 *Kapitalforvaltning*

(1) Et finansforetak skal forvalte sine eiendeler på en forsvarlig måte i samsvar med foretakets formål. Foretaket skal vektlegge forsvarlig likviditet, sikkerhet, risikospredning og inntjening, og tilpasse kapitalforvaltningen til endringer i foretakets risikoeksponering og endringer i risiko knyttet til de ulike virksomhetsområdene.

(2) Foretaket skal fastsette og regelmessig gjennomgå retningslinjer for kapitalforvaltningen samt rammer og fullmakter for de enkelte enheter og ansattes adgang til å handle for foretaket.

(3) Departementet kan gi forskrift om kapitalforvaltningen.

§ 13-11 *Samlet beholdning av eierandeler mv.*

(1) Banker, kredittforetak og finansieringsforetak samt holdingforetak i finanskonsern hvor slikt foretak inngår, skal påse at forholdet mellom markedsrisiko og annen risiko knyttet til foretakets beholdning av aksjer, egenkapitalbevis og andre eierandeler, herunder eierandeler i fast eiendom, og foretakets kjernekapital til enhver tid er forsvarlig.

(2) Foretaket skal gi melding til Finanstilsynet dersom samlet verdi av dets beholdning av eierandeler overstiger foretakets kjernekapital etter siste års- eller delårsregnskap. Eierandeler i datterforetak som omfattes av konsolidering etter § 18-2 første ledd bokstav a, medregnes ikke.

§ 13-12 *Høyeste engasjement med en enkelt motpart*

(1) Et finansforetak kan ikke ha høyere samlet engasjement med en enkelt motpart enn det som til enhver tid er forsvarlig.

(2) Departementet kan gi forskrift om høyeste samlede engasjement med en enkelt motpart, her-

under om beregningsmåte for engasjement i og utenfor balansen og andre forhold vedrørende gjennomføringen av kravet. Departementet kan gi bestemmelser om anvendelsen av grense for høyeste engasjement med en enkelt motpart også på engasjementer med to eller flere motparter når bestemmende innflytelse eller økonomiske forbindelser mellom disse er slik at økonomiske problemer hos den ene kan medføre betalingsvanskeligheter for den andre.

§ 13-13 Kredittengasjementer. Risikoklassifisering

(1) Et finansforetak skal minst en gang i året risikoklassifisere kredittengasjementer og andre engasjementer etter retningslinjer fastsatt av styret.

(2) Et finansforetak skal organisere behandlingen av kredittengasjementer slik at den som treffer avgjørelsen har tilstrekkelig grunnlag for å bedømme kredittrisikoen, og slik at saksgangen og grunnlaget for avgjørelsen kan dokumenteres.

(3) Departementet kan gi forskrift om kredittprøving og risikoklassifisering av engasjementer.

§ 13-14 Avsetninger til dekning av tap

(1) Et finansforetak skal ha retningslinjer fastsatt av styret for vurderingen av behovet for avsetninger til dekning av tap på engasjementer som er misligholdt eller for øvrig antas å være tapsutsatte, og av andre tap som følge av risiko som for øvrig må antas å knytte seg til porteføljer av engasjementer til enhver tid.

(2) Foretakets avsetninger til dekning av tap skal på kort og lengre sikt være forsvarlige ut fra den samlede risiko for tap som må antas å knytte seg til foretakets engasjementer.

(3) Departementet kan gi forskrift om avsetninger til dekning av tap.

§ 13-15 Egne eiendeler som sikkerhet

(1) Et finansforetak kan ikke uten samtykke fra Finanstilsynet stille egne eiendeler til sikkerhet for forpliktelser som til sammen overstiger ti prosent av foretakets kjernekapital. Et finansforetak kan likevel gi pant i fast eiendom som foretaket benytter i sin virksomhet.

(2) Første ledd er ikke til hinder for at finansforetak stiller sikkerhet overfor motpart ved rentebytteavtaler, lån av finansielle instrumenter og andre ordinære markedsdisposisjoner i samsvar med markedspraksis. Som sikkerhet regnes også overdragelse av eiendeler med avtale om at finansforetaket skal eller kan kjøpe eiendelene tilbake i henhold til de vilkår avtalen fastsetter.

(3) Et finansforetak kan uten samtykke fra Finanstilsynet stille egne eiendeler til sikkerhet for forpliktelser overfor staten, Norges Bank, Bankenes

sikringsfond, en avregningssentral eller deltaker i et interbanksystem eller verdipapiroppgjørssystem.

(4) Finanstilsynet kan gi forskrift om finansforetakets plikt til å gi Finanstilsynet melding om sikkerhetsstillelse, om beregning av grensen i første ledd for forsikringsforetak, og om unntak fra krav til samtykke etter første ledd.

§ 13-16 Låneopptak i forsikringsforetak og pensjonsforetak

Forsikringsforetak og pensjonsforetak kan bare ta opp lån for å sikre foretakets likviditet og lån sikret med pant i fast eiendom som foretaket benytter i sin virksomhet. Finanstilsynet kan samtykke til at foretaket tar opp ansvarlige lån og kan i særlige tilfelle også samtykke til at foretaket tar opp andre lån.

§ 13-17 Provisjon og annet vederlag for forsikringsformidling

(1) Et forsikringsforetak har ikke adgang til å yte provisjon eller annet vederlag til forsikringsmeglingsforetak i anledning formidling av forsikringsavtale til foretaket dersom forsikringsmeglingsforetaket ved å motta slik provisjon ville handle i strid med reglene i lov 10. juni 2005 nr. 41 om forsikringsformidling § 5-2 a.

(2) Departementet kan fastsette nærmere regler om gjennomføring og avgrensning av bestemmelsene i første ledd, herunder regler om forsikringsforetakets adgang til å ha særlige pristariffer for administrative tjenester for forsikringer som kommer til et forsikringsforetak fra forsikringsmeglingsforetak.

III. Betalingstjenestevirksomhet og e-pengevirksomhet

§ 13-18 Sikring av midler

(1) Betalingsmidler som et betalingsforetak eller e-pengeforetak har mottatt fra kunder, skal holdes atskilt og være identifisert på en slik måte at de ikke kan være gjenstand for tvangsfullbyrdelse for dekning av krav fra andre av betalingsforetakets fordringshavere, eller være garantert av et forsikringsforetak eller en bank som ikke tilhører samme konsern som betalingsforetaket.

(2) Midler som et e-pengeforetak har mottatt i form av en betaling via et betalingsinstrument, behøver ikke sikres før de er kreditert en betalingskonto hos et e-pengeforetak, eller på annen måte gjort tilgjengelige for e-pengeforetaket. Midlene skal likevel sikres senest fem bankdager etter at e-pengene som betalingen gjaldt, er mottatt.

(3) Departementet kan gi forskrift om sikring av midler som et betalingsforetak eller e-pengeforetak har mottatt fra kunder.

§ 13-19 *Omgjøring av betalingsmidler til e-penger. Forbud mot renter*

(1) Betalingsmidler som et e-pengeforetak har mottatt fra kunder som betaling for elektroniske penger, skal uten ugrunnet opphold omgjøres til elektroniske penger.

(2) E-pengeforetak har ikke adgang til å svare renter av elektroniske penger.

§ 13-20 *Innløsning av e-penger*

(1) Foretak som har utstedt elektroniske penger skal når ihendehaveren krever det, innløse elektroniske penger til pålydende verdi. Krav på innløsning av utstedte elektroniske penger foreldes ikke. Avtalen mellom utstederen og ihendehaveren skal klart angi vilkårene for innløsning.

(2) Foretak som har utstedt elektroniske penger, kan bare ta betalt for innløsning hvis det er avtalt en tidsbegrenset gyldighetsperiode for de elektroniske pengene, og innløsning kreves før, eller mer enn ett år etter, utløpet av gyldighetsperioden.

(3) Betaling for innløsning etter annet ledd må være avtalt ved utstedelsen, og innløsningskostnaden kan maksimalt svare til foretakets faktiske omkostninger ved innløsningen.

(4) Utstederen av elektroniske penger skal opplyse om avtalevilkårene før avtale inngås.

(5) Utenfor forbrukerforhold kan det avtales vilkår som avviker fra bestemmelsene i denne paragrafen.

§ 13-21 *Adgang til behandling og utveksling av betalingsinformasjon*

(1) Foretak som yter betalingstjenester, kan samle inn, bearbeide og utveksle seg imellom transaksjonsopplysninger og annen betalingsinformasjon når dette er nødvendig for å sikre forebygging, etterforskning eller avsløring av betalingsbedragerier.

(2) Departementet kan gi forskrift om behandling av betalingsinformasjon.

Kapittel 14. Kapital- og soliditetskrav

I. Kapitalkrav for banker, kredittforetak og finansieringsforetak

§ 14-1 *Minstekrav til ansvarlig kapital*

(1) Banker, kredittforetak og finansieringsforetak samt holdingforetak i finanskonsern hvor slikt foretak inngår, skal til enhver tid ha en ren kjernekapital som utgjør minst fire og en halv prosent av et beregningsgrunnlag etter § 14-2. Slike foretaks kjernekapital skal til enhver tid utgjøre minst seks prosent av det samme beregningsgrunnlaget. Slike foretaks ansvarlige kapital skal til enhver tid utgjøre minst åtte prosent av det samme beregningsgrunnlaget.

(2) Den ansvarlige kapitalen består av kjernekapital og tilleggskapital. Kjernekapitalen består av egenkapital og annen godkjent kjernekapital. Departementet kan i forskrift fastsette bestemmelser om hva som skal anses som ren kjernekapital, kjernekapital og tilleggskapital, samt sammensetningen av ansvarlig kapital.

§ 14-2 *Beregningsgrunnlag*

(1) Beregningsgrunnlaget for minstekravet til ansvarlig kapital skal tilsvare summen av beregningsgrunnlagene for kredittrisiko, markedsrisiko og operasjonell risiko.

(2) Beregningsgrunnlaget for kredittrisiko skal fastsettes med utgangspunkt i risikovekter etter standardmetoden fastsatt i forskrift, eller med utgangspunkt i risikoparametere helt eller delvis fastsatt av foretaket selv på bakgrunn av interne målemetoder for klassifisering og kvantifisering av kredittrisiko.

(3) Beregningsgrunnlaget for markedsrisiko skal fastsettes med utgangspunkt i regler etter standardmetoden fastsatt i forskrift, eller med utgangspunkt i interne målemetoder for markedsrisiko.

(4) Beregningsgrunnlaget for operasjonell risiko skal fastsettes som en andel av gjennomsnittlig inntekt (basis metode), en andel av inntekten innenfor de ulike forretningsområder multiplisert med en indikator på tapserfaring fastsatt i forskrift (sjablongmetode), eller på bakgrunn av interne målemetoder for operasjonell risiko (avansert metode).

(5) Foretaket kan ikke uten tillatelse fra Finanstilsynet bruke interne målemetoder for kredittrisiko, markedsrisiko eller operasjonell risiko for beregning av kravet til ansvarlig kapital.

(6) Departementet kan gi forskrift om:

- a) beregningsgrunnlaget for kredittrisiko, markedsrisiko og operasjonell risiko, herunder regler som sikrer at beregningsgrunnlaget i tilstrekkelig grad reflekterer risikoen i finansforetakets eiendeler,
- b) bruk av interne målemetoder for kredittrisiko, markedsrisiko og operasjonell risiko,
- c) hvilke sikkerheter det kan tas hensyn til ved beregningen av minstekrav til ansvarlig kapital.

§ 14-3 *Bufferkrav*

(1) Et finansforetak skal ha en bevaringsbuffer bestående av ren kjernekapital som skal utgjøre to og et halvt prosentpoeng i tillegg til minstekravet til ren kjernekapital.

(2) Et finansforetak skal ha en systemrisikobuffer bestående av ren kjernekapital som skal utgjøre tre prosentpoeng i tillegg til minstekravet til ren kjernekapital og bevaringsbuffer. Departementet kan i forskrift fastsette at kravet skal være høyere eller lavere enn tre prosentpoeng.

(3) Et finansforetak som er systemviktig, skal ha en buffer bestående av ren kjernekapital som skal utgjøre to prosentpoeng i tillegg til minstekravet til ren kjernekapital, bevaringsbuffer og systemrisikobuffer. Departementet kan i forskrift fastsette kriterier for og treffe beslutning om hvilke foretak som skal regnes som systemviktige, og fastsette særlige virksomhetsregler og soliditetskrav for slike institusjoner og fastsette at kravet skal være høyere eller lavere enn to prosentpoeng.

(4) Et finansforetak skal ha en motsyklisk kapitalbuffer bestående av ren kjernekapital som skal utgjøre mellom 0 og 2,5 prosentpoeng i tillegg til minstekravet til ren kjernekapital, bevaringsbuffer, systemrisikobuffer og buffer for systemviktige foretak. Departementet fastsetter i forskrift kravet til den motsykliske kapitalbufferen. Kravet kan i særlige tilfeller settes høyere enn to og et halvt prosentpoeng.

(5) Hvis et finansforetak ikke oppfyller bufferkravene, skal foretaket utarbeide en plan for økning av ren kjernekapitaldekning, og foretaket kan ikke uten samtykke fra Finanstilsynet utbetale utbytte til aksjeeierne eller egenkapitalbevisiere, bonus til ansatte eller rente på annen godkjent kjernekapital.

(6) Departementet kan gi forskrift om bevaringsbuffer, systemrisikobuffer, buffer for systemviktige foretak og motsyklisk kapitalbuffer, om beregningen av bufferkravene og om konsekvenser dersom kravene ikke er oppfylt.

§ 14-4 Krav til uvektet kjernekapitalandel

Departementet kan i forskrift fastsette at banker, kredittforetak og finansieringsforetak samt holdingforetak i finanskonsern hvor slikt foretak inngår, skal ha ren kjernekapital eller kjernekapital som minst utgjør en bestemt prosent av verdien av foretakets eiendeler og ikke balanseførte forpliktelser beregnet uten risikovekting, og regler for slike beregninger.

§ 14-5 Informasjonsplikt

(1) Banker, kredittforetak og finansieringsforetak samt holdingforetak i finanskonsern hvor slikt foretak inngår, skal offentliggjøre informasjon om virksomheten, risikoen knyttet til foretaket og ansvarlig kapital etter bestemmelser fastsatt i forskrift. Slike foretak skal også offentliggjøre informasjon om størrelsen på kjernekapital som andel av verdien av foretakets eiendeler og ikke balanseførte forpliktelser beregnet uten risikovekting. Morselskap i finanskonsern skal i tillegg offentliggjøre informasjon om uvektet kjernekapitalandel på konsolidert grunnlag.

(2) Departementet kan gi forskrift om foretakets offentliggjøring av informasjon og krav til dokumentasjon, herunder bestemmelser som gjør unntak fra personopplysningsloven.

§ 14-6 Tilsynsmessig oppfølging, retting og pålegg

(1) Finanstilsynet skal se til at banker, kredittforetak og finansieringsforetak samt holdingforetak i finanskonsern hvor slikt foretak inngår, har hensiktsmessige og klare retningslinjer og rutiner i samsvar med lov og bestemmelser gitt i medhold av lov, for overvåking, vurdering, styring og kontroll av risiko og kapitalbehov.

(2) Finanstilsynet skal vurdere alle risikoer som foretak nevnt i første ledd er og kan bli eksponert for, og den risikoen som foretakene representerer for det finansielle systemet.

(3) Banker, kredittforetak og finansieringsforetak samt holdingforetak i finanskonsern hvor slikt foretak inngår, som ikke oppfyller krav i denne loven eller forskrifter fastsatt i medhold av loven, skal straks iverksette nødvendige tiltak for å rette opp dette. Ved manglende etterlevelse av kravene kan Finanstilsynet pålegge foretaket:

- å endre organiseringen, styringen og kontrollen av virksomheten og de strategier, prosesser, retningslinjer og rutiner som virksomheten drives etter,
- å ha mer ren kjernekapital, kjernekapital, og annen ansvarlig kapital enn summen av minstekrav som gjelder for foretaket etter lov og forskrift,
- å endre eller begrense virksomheten,
- å redusere risikoen knyttet til virksomheten, herunder produkter og systemer,
- å redusere forskjellen i løpetid mellom foretakets forpliktelser og eiendeler,
- å begrense omfanget av prestasjonsbetinget godtgjørelse,
- å benytte årets resultat til å øke kjernekapitaldekningen og ikke å utbetale utbytte og rente på kjernekapital.

Finanstilsynet kan gi felles pålegg for en gruppe av foretak som er utsatt for samme type risiko, eller som medfører samme type risiko for det finansielle systemet.

(4) Finanstilsynet kan i særlige tilfeller og for en tidsbegrenset periode samtykke i at banker, kredittforetak og finansieringsforetak samt holdingforetak i finanskonsern hvor slikt foretak inngår, kan ha lavere ansvarlig kapital enn minstekravene og bufferkravene.

II. Kapitalkrav for forsikringsforetak

§ 14-7 Krav til avsetninger for forsikringsforpliktelser

(1) Et forsikringsforetak skal til enhver tid ha forsikringstekniske avsetninger til dekning av samtlige foreliggende forsikringsforpliktelser. Avsetningene skal tilsvare verdien av forsikringsforpliktelsene beregnet etter regler gitt i eller i medhold av § 14-8.

(2) Et forsikringsforetak skal til enhver tid ha eiendeler til dekning av de forsikringstekniske avsetningene.

§ 14-8 Verdivurdering av eiendeler og forpliktelser

(1) Verdien av eiendeler og forpliktelser ut over forsikringstekniske avsetninger skal settes til omsetningsverdien ved forretningsmessige transaksjoner mellom uavhengige parter.

(2) Ved anvendelsen av bestemmelsene i §§ 14-7 til 14-14, skal verdien av forsikringstekniske avsetninger settes til det beløpet forsikringsforetaket vil måtte betale ved umiddelbar overdragelse av forsikringsforpliktelsene til et annet forsikringsforetak. Beregningen av de forsikringstekniske avsetningene skal baseres på markedsinformasjon og allment tilgjengelige opplysninger om forsikringsrisikoer.

(3) De forsikringstekniske avsetningene skal beregnes på en forsiktig, pålitelig og objektiv måte.

(4) Verdien av de forsikringstekniske avsetningene skal være summen av:

- a) beste estimat som tilsvarende det sannsynlighetsvektede gjennomsnitt av fremtidige kontantstrømmer der det tas hensyn til tidsverdien av penger beregnet ved hjelp av den relevante risikofrie rentekurven, og
- b) risikomarginen som tilsvarende kostnadene forbundet med å stille til rådighet tellende ansvarlig kapital svarende til det solvenskapitalkravet som er nødvendig for å dekke forsikrings- og gjenforsikringsforpliktelsene i løpet av disse forpliktelsesenes levetid.

Beste estimat skal beregnes brutto uten fradrag for de beløp som kan innkreves i henhold til gjenforsikringsavtaler og fra spesialforetak som har til formål å overta forsikringsrisiko.

(5) Ved beregningen av de forsikringstekniske avsetningene skal foretaket ta hensyn til alle inngående og utgående kontantstrømmer som er nødvendige for å gjøre opp forsikringsforpliktelsene i forpliktelsesenes levetid. Ved beregningen skal foretaket inndele forsikringsforpliktelsene i likeartede risikogrupper og som et minimum i forsikringsklasser.

(6) Ved beregningen av de beløp som kan innkreves i henhold til gjenforsikringsavtaler og fra spesialforetak som har til formål å overta forsikringsrisiko, gjelder annet og tredje ledd, fjerde ledd bokstav a og femte ledd tilsvarende. Beløpene skal justeres for forventet tap som følge av mislighold fra motpartens side.

(7) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om verdivurdering og beregning av eiendeler, forsikringstekniske avsetninger og forpliktelser ut over forsikringstekniske avsetninger.

§ 14-9 Ansvarlig kapital

(1) Forsikringsforetak skal til enhver tid ha ansvarlig kapital som minst er tilstrekkelig til å dekke et solvenskapitalkrav og et minstekapitalkrav.

(2) Ansvarlig kapital kan bestå av basiskapital og supplerende kapital. Som basiskapital regnes differansen mellom verdien av eiendeler og forsikringsforpliktelser med tillegg av ansvarlig lånekapital. Annen kapital enn basiskapital som foretaket har rett til å innkalle til dekning av tap, og som er godkjent av Finanstilsynet, regnes som supplerende kapital.

(3) Departementet kan gi nærmere regler i forskrift om ansvarlig kapital, herunder om godkjenning av supplerende kapital og om inndeling av ansvarlig kapital i kapitalgrupper.

§ 14-10 Solvenskapitalkrav

(1) Solvenskapitalkravet skal dekke risikoen for tap av foretakets ansvarlige kapital.

(2) Solvenskapitalkravet skal beregnes slik at sannsynligheten er 99,5 prosent for at samlet tap, herunder forsikringsmessig og finansielt tap, over en periode på 12 måneder ikke overstiger det beregnede kapitalkravet. Ved beregningen skal det tas hensyn til risikoreduserende tiltak og ordninger.

(3) Ved beregning av solvenskapitalkravet skal all kvantifiserbar tapsrisiko knyttet til forsikringsforetakets samlede virksomhet tas i betraktning, herunder risiko knyttet til forsikringer som forventes å ville bli overtatt i løpet av de neste 12 månedene. Beregningen skal minst dekke forsikringsrisiko, markedsrisiko og kredittrisiko samt operasjonell risiko, herunder juridisk risiko, men ikke omdømmerisiko eller risiko som følge av strategibeslutninger.

(4) Solvenskapitalkravet skal beregnes etter en standardmetode eller etter interne modeller. Departementet kan gi forskrift om beregning av solvenskapitalkrav etter standardmetoden og om godkjenning av interne modeller og beregning av solvenskapitalkrav etter interne modeller.

§ 14-11 Minstekapitalkrav

(1) Minstekapitalkravet skal dekke risikoen for tap av foretakets basiskapital.

(2) Minstekravet skal beregnes slik at sannsynligheten er 85 prosent for at samlet tap over en periode på 12 måneder ikke overstiger det beregnede kapitalkravet. Minstekapitalkravet skal ikke være lavere enn 25 prosent eller høyere enn 45 prosent av foretakets solvenskapitalkrav medregnet eventuelt kapitalkravstillegg fastsatt i medhold av § 14-13 tredje ledd.

(3) Uavhengig av bestemmelsene i annet ledd skal minstekapitalkravet ikke være mindre enn kravet til startkapital for foretaket etter § 3-4 tredje ledd.

(4) Beløpene som nevnt i tredje ledd indeksreguleres med utgangspunkt i utviklingen av den europeiske konsumprisindeksen.

(5) Departementet kan gi forskrift om beregning av minstekapitalkravet.

§ 14-12 Informasjonsplikt

(1) Et forsikringsforetak skal minst én gang i året offentliggjøre en rapport om sin solvens og finansielle stilling. Ved endringer som vesentlig påvirker informasjonen som er offentliggjort, skal foretaket offentliggjøre oppdatert informasjon.

(2) Departementet kan gi forskrift om foretakets offentliggjøring av informasjon og krav til dokumentasjon, herunder bestemmelser som gjør unntak fra personopplysningsloven.

§ 14-13 Tilsynsmessig oppfølging, retting og pålegg

(1) Finanstilsynet skal se til at forsikringsforetak det har tilsyn med, har et hensiktsmessig system for risikostyring og internkontroll, forsvarlige forsikringstekniske avsetninger til sikring av sine forsikringsforpliktelser og ansvarlig kapital som er forsvarlig ut fra risikoen ved og omfanget av virksomheten.

(2) Finanstilsynet kan pålegge forsikringsforetak som ikke oppfyller krav fastsatt i eller i medhold av bestemmelsene i kapitlene 13 og 14, å iverksette nødvendige tiltak for å rette på dette. Finanstilsynet kan herunder pålegge forsikringsforetaket:

- a) å øke de forsikringstekniske avsetningene,
- b) å benytte parametere som er spesifikke for foretaket i beregningen av forsikringsrisiko ved fastsettelse av solvenskapitalkravet etter standardmetoden dersom risikoprofilen avviker vesentlig fra forutsetningene som ligger til grunn for beregningen etter standardmetoden,
- c) å benytte en intern modell for å beregne solvenskapitalkravet dersom risikoprofilen avviker vesentlig fra forutsetningene som ligger til grunn for beregningen etter standardmetoden,
- d) å endre systemet for risikostyring og internkontroll.

(3) Finanstilsynet kan i tilfeller som nevnt i annet ledd første punktum også pålegge forsikringsforetak å ha høyere ansvarlig kapital dersom:

- a) foretakets risikoprofil avviker vesentlig fra forutsetningene lagt til grunn i solvenskapitalkravet beregnet etter standardmetoden, og pålegg om å benytte en intern modell ikke er hensiktsmessig eller ikke har vært effektivt, eller mens en intern modell er i ferd med å utvikles,
- b) foretakets risikoprofil avviker vesentlig fra forutsetningene lagt til grunn i solvenskapitalkravet beregnet med en intern modell, fordi enkelte kvantifiserbare risikoer ikke i tilstrekkelig grad fanges opp av modellen og tilpasninger i model-

len for bedre å fange opp den faktiske risikoprofilen ikke har bedret situasjonen innenfor en hensiktsmessig tidsramme, eller

- c) foretakets system for risikostyring og internkontroll avviker vesentlig fra kravene i kapittel 13, at disse avvikene hindrer foretaket i å identifisere, måle, overvåke, styre og rapportere de risikoer som det er eller kan bli eksponert for, og at andre tiltak trolig ikke vil kunne forbedre svakhetene innenfor en hensiktsmessig tidsramme.

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om kapitalkravstillegg.

§ 14-14 Forsikringsforetak med svekket finansiell stilling

(1) Et forsikringsforetak som ikke oppfyller solvenskapitalkravet eller minstekapitalkravet eller mener at det foreligger risiko for underoppfyllelse, skal straks underrette Finanstilsynet. Foretaket skal fremlegge en plan for å rette på forholdene. Finanstilsynet kan gi forsikringsforetaket pålegg om å endre, avgrense eller begrense virksomheten, redusere foretakets risikoprofil eller treffe andre nødvendige tiltak, herunder sette grenser for foretakets rådighet over sine eiendeler, og om nødvendig tilbakekalle foretakets konsesjon.

(2) Finanstilsynet skal tilbakekalle konsesjonen dersom foretaket ikke oppfyller minstekapitalkravet, og Finanstilsynet anser at planen for å oppfylle kravet ikke er tilfredsstillende eller foretaket ikke etterlever kravet innen tre måneder etter at manglende oppfyllelse av kravet er avdekket.

(3) Dersom et forsikringsforetak ikke oppfyller kravet om eiendeler til dekning av avsetningene, kan Finanstilsynet gi foretaket pålegg om å bringe forholdet i orden, og fastsette grenser for foretakets rådighet over sine eiendeler eller dets adgang til å overta nye forsikringer.

(4) Departementet kan gi forskrift om plan og frist for oppfyllelse av kapitalkravene, og om tilsynets adgang til å gi pålegg og ilegge andre sanksjoner.

§ 14-15 Små forsikringsforetak

Departementet kan i forskrift gjøre helt eller delvis unntak fra bestemmelsene i §§ 14-7 til 14-14 for små forsikringsforetak som oppfyller nærmere vilkår fastsatt i forskriften.

III. Kapitalkrav for pensjonsforetak

§ 14-16 Kapitalkrav for pensjonsforetak

(1) Pensjonskasser som driver livsforsikringsvirksomhet, skal til enhver tid ha kapital som er tilstrekkelig til å dekke solvensmarginkravet for pensjonskassens samlede virksomhet. Departementet

kan fastsette regler om beregningsmåten for solvensmarginkravet, den kapital som kan dekke kravet, og andre forhold vedrørende gjennomføringen av solvensmarginkravet.

(2) Departementet kan i forskrift fastsette at bestemmelsene i §§ 14-7 til 14-14 med tilhørende forskrifter helt eller delvis skal legges til grunn ved beregningen av kravene til ansvarlig kapital i pensjonskasser som driver livsforsikringsvirksomhet.

(3) Pensjonskasser som ikke driver livsforsikringsvirksomhet samt innskuddspensjonsforetak, skal til enhver tid ha en ansvarlig kapital som utgjør minst to prosent av pensjonskassens eller innskuddspensjonsforetakets forvaltningskapital. Departementet kan i forskrift fastsette regler om hva som skal anses som ansvarlig kapital og hva som kan inngå i forvaltningskapitalen.

(4) Bestemmelsene i § 14-6 fjerde ledd gjelder tilsvarende for pensjonsforetak.

IV. Kapitalkrav for betalingsforetak og e-pengeforetak

§ 14-17 Kapitalkrav for betalingsforetak og e-pengeforetak

Departementet kan gi forskrift om minstekrav til ansvarlig kapital for betalingsforetak og e-pengeforetak.

Kapittel 15. Godtgjørelsesordninger i finansforetak

§ 15-1 Etablering av godtgjørelsesordning

(1) Departementet kan ved forskrift fastsette nærmere regler for å sikre at finansforetak fastsetter og til enhver tid har og praktiserer en godtgjørelsesordning for hele foretaket som omfatter alle ansatte og tillitsvalgte. En slik godtgjørelsesordning skal ha særskilte regler for ledende ansatte, for andre ansatte og tillitsvalgte med arbeidsoppgaver av betydning for foretakets risikoeksponering, og for andre ansatte og tillitsvalgte med tilsvarende godtgjørelse, samt for andre ansatte og tillitsvalgte med kontrolloppgaver. Godtgjørelsesordningen skal være i samsvar med foretakets overordnede mål, risikotoleranse og langsiktige interesser. Godtgjørelsesordningen skal bidra til å fremme god styring av og kontroll med foretakets risiko, og ikke oppfordre til å ta for høy risiko.

(2) Forskriften kan inneholde forskjellige regler om gjennomføring av kravene til godtgjørelsesordninger avhengig av det enkelte foretaks størrelse, organisasjon og virksomhetsområde.

§ 15-2 Krav til godtgjørelsesordninger

I forskrift gitt med hjemmel i § 15-1 kan det fastsettes nærmere krav til godtgjørelsesordning for tillitsvalgte, for ledende ansatte, for andre ansatte med

arbeidsoppgaver av betydning for foretakets risikoeksponering, og for andre ansatte og tillitsvalgte med tilsvarende godtgjørelse, samt for andre ansatte med kontrolloppgaver, som blant annet omfatter:

- a) hvilke grupper av ansatte og tillitsvalgte i foretaket som skal omfattes av ordningen,
- b) forholdet mellom fast godtgjørelse og prestasjonsbetinget godtgjørelse,
- c) kriterier for fastsettelse av prestasjonsbetinget godtgjørelse som bygger på en kombinasjon av resultater oppnådd over tid av den enkelte ansatte, det forretningsområdet denne er tilknyttet, og foretakets samlede resultater,
- d) forholdsmessig opptjening av prestasjonsbetinget godtgjørelse over et fastsatt antall år,
- e) hvor stor del av prestasjonsbetinget godtgjørelse som skal kunne bestå av aksjer, egenkapitalbevis eller rett til annen godtgjørelse som ikke utbetales kontant,
- f) vilkår om at prestasjonsbetinget godtgjørelse bare opptjenes eller utbetales for så vidt dette er forsvarlig ut fra foretakets finansielle stilling, og vil bli redusert eller bortfalle dersom foretakets økonomiske stilling vesentlig forverres,
- g) at garantert prestasjonsbetinget godtgjørelse bare kan benyttes i særlige tilfelle,
- h) ansattes og tillitsvalgtes plikt til å avstå fra transaksjoner til sikring av prestasjonsbetinget godtgjørelse,
- i) at sluttvederlag ved opphør av arbeidsforholdet skal tilpasses de resultater som er oppnådd over tid, og utformes slik at utilfredsstillende resultater ikke blir belønnet.

§ 15-3 Pålegg og sanksjoner

I forskrift gitt med hjemmel i § 15-1 kan det fastsettes regler om at det kan treffes vedtak om:

- a) pålegg om endringer i godtgjørelsesordninger som ikke er i samsvar med kravene i forskriften,
- b) grense for foretakets omfang av prestasjonsbetinget godtgjørelse fastsatt i prosent av nettoresultatet, for å sikre at foretaket har et forsvarlig kapitalgrunnlag,
- c) sanksjoner for overtredelse av bestemmelsene i forskriften.

§ 15-4 Styrets rolle, godtgjørelsesutvalg, intern kontroll

(1) Det kan i forskrift gitt med hjemmel i § 15-1 fastsettes regler om styrets plikt til å fastsette og regelmessig gjennomgå godtgjørelsesordningen og overvåke praktiseringen og virkningene av ordningen.

(2) I forskrift gitt med hjemmel i § 15-1 kan det fastsettes krav om at styret i foretak som ut fra størrelse og virksomhetsområder har en vesentlig betyd-

ning på finansområdet, oppnevner et utvalg som på fritt grunnlag kan vurdere foretakets godtgjørelsesordning, og som skal forberede alle saker om godtgjørelsesordningen som skal behandles av styret.

(3) Det kan i forskrift gitt med hjemmel i § 15-1 også fastsettes regler om uavhengig intern kontroll med overholdelsen av regelverket.

(4) Det kan i forskrift fastsettes særlige regler om godtgjørelsesutvalg for finanskonsern.

§ 15-5 Informasjonsplikt

I forskrift gitt med hjemmel i § 15-1 kan det fastsettes regler om plikt for foretaket til å offentliggjøre informasjon om foretakets godtgjørelsesordning, om hvilke forhold det skal gis opplysninger om, og om hvordan informasjonen skal offentliggjøres.

§ 15-6 Erklæring om fastsettelse av lønn og annen godtgjørelse til ledende ansatte

Allmennaksjeloven § 5-6 tredje ledd og § 6-16 a gjelder tilsvarende for finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, og som har utstedt egenkapitalbevis som er notert på regulert marked.

Kapittel 16. Forholdet til kunder, markedsføring mv.

§ 16-1 Organisering av kundebehandling

(1) Finansforetak skal organisere sin kundebehandling slik at kundene blir behandlet av ansatte som har nødvendig kompetanse og fagkyndighet, og som kan gi kundene forsvarlig rådgivning og veiledning ved valg av produkter ut fra kundens opplysninger og det finansforetaket for øvrig kjenner til om kundens situasjon.

(2) Finansforetak skal ha systemer og rutiner for å sikre etterlevelse av regler om opplysningsplikt og om utforming av kundeavtaler gitt i eller i medhold av finansavtaleloven og forsikringsavtaleloven.

(3) Finansforetak som tilbyr spare- og kapitalprodukter, skal sikre at kundene på betryggende måte blir gjort kjent med graden av risiko, kostnadsansvar og forventet netto avkastning knyttet til produktene, samt de regler om bindingstid, oppsigelse og inn- og utbetalingsordninger som skal gjelde.

(4) Finansforetak skal innrette sin virksomhet på en slik måte at det er liten risiko for interessekonflikter mellom foretaket og dets kunder eller mellom foretakets kunder, eller for kundebehandling i strid med kravene til god forretningsskikk. Finansforetak skal ha betryggende ordninger og rutiner for å identifisere og i tilfelle motvirke slike risikoforhold innenfor de ulike områder av virksomheten.

(5) Departementet kan gi forskrift om organisering av kundebehandling og krav til fagkyndighet for kundebehandlere.

§ 16-2 Finansforetaks taushetsplikt, behandling av kundeopplysninger mv.

(1) Et finansforetak plikter å hindre at uvedkommende får adgang eller kjennskap til opplysninger om kunders og andres forretningsmessige eller personlige forhold som foretaket mottar under utøvelsen av virksomheten, med mindre foretaket etter lov eller forskrifter gitt med hjemmel i lov har plikt til å gi opplysninger eller er gitt adgang til å gi ellers taushetspliktbelagte opplysninger. Når særlige hensyn tilsier det, kan Finanstilsynet helt eller delvis oppheve taushetsplikten.

(2) Taushetsplikten etter første ledd er ikke til hinder for at en person som har taushetsplikt etter § 9-6, gis de opplysninger om kunders forhold som den ansatte eller tillitsvalgte har behov for ved utførelsen av sine arbeidsoppgaver for finansforetaket. Taushetsplikten er heller ikke til hinder for at opplysninger utleveres etter skriftlig samtykke fra den som har krav på taushet.

(3) Taushetsplikten etter første ledd er ikke til hinder for at et finansforetak i særlige tilfelle gir et annet finansforetak opplysninger som foretaket har mottatt under utøvelsen av virksomheten, dersom:

- formålet er å avdekke eller motvirke økonomisk kriminalitet eller annen alvorlig kriminalitet,
 - formålet er å gjennomføre kundeoppdrag og oppgjør av krav fra eller mot kunder, eller annen berettiget ivaretagelse av finansforetakets eller dets kunders interesser, eller
 - det er nødvendig å meddele opplysninger om kunders helseforhold og andre personopplysninger til annet finansforetak, unntatt når annet følger av bestemmelser i personopplysningsloven.
- Utlevering av opplysninger etter første punktum kan bare skje i henhold til styrevedtak.

(4) Et finansforetak skal ha kontrollordninger for å sikre at kundeopplysninger blir behandlet på en betryggende måte, og at uvedkommende ikke får tilgang eller kjennskap til opplysningene.

(5) Departementet kan gi forskrift om utlevering av opplysninger.

§ 16-3 Klagenemnd for behandling av tvister

(1) Kongen kan ved forskrift bestemme at finansforetak skal være tilsluttet en klagenemnd som nevnt i finansavtaleloven § 4 eller forsikringsavtaleloven § 20-1.

(2) Et finansforetak skal, dersom det ikke følger en uttalelse fra en klagenemnd som nevnt i første ledd i tvist med en kunde som er forbruker, dekke egne og motpartens nødvendige sakskostnader ved

domstolsbehandling i første instans av samme tvist mellom de samme partene. Første punktum gjelder tilsvarende for behandling i høyere rettsinstanser dersom finansforetaket er den ankende part. Reglene i tvisteloven § 10-5 om sakskostnader i småkravprosess kommer ikke til anvendelse ved beregning av nødvendige sakskostnader.

(3) Departementet kan gi forskrift om nemndbehandling etter annet ledd, herunder om ansvar for kostnader ved nemndbehandlingen.

§ 16-4 Kontanter

(1) Banker skal i samsvar med kundenes forventninger og behov, motta kontanter fra kundene og gjøre innskudd tilgjengelig for kundene i form av kontanter.

(2) Departementet kan gi forskrift om bankers plikt til å ta imot og til å gjøre kontanter tilgjengelig for kundene.

§ 16-5 Opplysningsplikt om garantiordninger mv.

(1) Banker og andre finansforetak som tar imot innskudd her i riket, skal skriftlig informere kundene om hvilken innskuddsgarantiordning som gjelder for virksomheten, og om hvilken garanti for innskudd ordningen gir. Informasjonen skal gis på norsk og på en lett forståelig måte. Informasjonen kan gis ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom kunden ønsker dette.

(2) Departementet kan i forskrift fastsette regler som begrenser finansforetaks adgang til å bruke opplysninger om sikringsordninger i sin markedsføring.

(3) Departementet kan gi forskrift om opplysningsplikt om garantiordninger for andre finansforetak.

§ 16-6 Prisfastsetting mv.

Departementet kan gi forskrifter om prisfastsetting og kostnadsbelastning for tjenester som ytes av finansforetak.

§ 16-7 Produktpakker mv.

Departementet kan gi forskrifter som begrenser et finansforetaks adgang til å tilby en tjeneste på betingelse av at kunden samtidig skaffer seg en annen tjeneste fra foretaket selv eller et annet finansforetak, eller til å gi en kunde gunstige vilkår på betingelser av at dette gjøres.

§ 16-8 Opplysningsplikt om priser og produktpakker

(1) Et finansforetak skal gi kundene opplysning om renter, provisjoner og andre priser på sine tjenester. Foretaket skal også opplyse om tjenester som inngår i en produktpakke, tilbys enkeltvis, og oppgi prisen på de enkelte tjenester som inngår i pakken.

(2) Finanstilsynet kan i forskrift fastsette nærmere regler om gjennomføringen av opplysningsplikt etter første ledd.

§ 16-9 Forsikringsvilkår

(1) Forsikringsforetak og pensjonskasser skal benytte forsikringsvilkår som er rimelige og betryggende.

(2) Finanstilsynet skal føre kontroll for å påse at de forsikringsvilkår som benyttes, er i samsvar med første ledd. Finanstilsynet kan forby bruk av vilkår som Finanstilsynet finner ikke er i samsvar med første ledd.

Kapittel 17. Finanskonsern og samarbeidsavtaler

I. Etablering av finanskonsern mv.

§ 17-1 Konesjonskrav

(1) Et finanskonsern kan bare etableres etter tillatelse gitt av departementet. Tilsvarende gjelder dersom et finanskonsern utvides ved at det etableres konsernforhold til et annet finansforetak eller til verdipapirforetak, forsikringsmeglerforetak, eiendoms- meglerforetak, eller forvaltningsselskap for verdipapirfond. Bestemmelsene i § 6-1 fjerde og femte ledd og § 6-5 gjelder tilsvarende.

(2) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om finanskonsern, morselskap i et finanskonsern eller i en del av dette, og deres virksomhet. Departementet kan i forskrift gjøre unntak fra reglene om finanskonsern for visse typer av finansforetak. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om hvilke bestemmelser som skal gjelde for finansforetak som inngår i utenlandsk finanskonsern.

§ 17-2 Omorganisering til finanskonsern med holdingforetak som morselskap

(1) Generalforsamlingen i et finansforetak kan med flertall som for vedtektsendring beslutte at finansforetaket skal omorganiseres til et finanskonsern med et holdingforetak som morselskap. Slik omorganisering kan ikke gjennomføres uten tillatelse gitt av departementet.

(2) Er finansforetaket organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, gjennomføres beslutning etter første ledd ved at aksjeeierne i finansforetaket får sine aksjer byttet i aksjer i holdingforetaket. Generalforsamlingens beslutning har virkning som tegning av aksjene i holdingforetaket mot innskudd av aksjene i finansforetaket. Når holdingforetaket har truffet slike vedtak som ombyttingen forutsetter, skal aksjeeierne i finansforetaket registreres som aksjeeiere i holdingforetaket eller innføres i aksjeeierboken for foretaket.

(3) Er finansforetaket organisert som gjensidig forsikringsforetak, kredittforetak som ikke er organi-

sert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, eller sparebank, gjennomføres beslutningen etter første ledd ved at foretaket ved vedtektsendring omorganiseres til holdingforetaket, og at virksomheten som finansforetak blir overført til foretak som inngår i konsernet.

§ 17-3 Holdingforetak

(1) Holdingforetak i finanskonsern kan ikke etableres her i riket uten tillatelse gitt av departementet.

(2) Som holdingforetak i finanskonsern regnes et foretak etablert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap her i riket som bare skal være morselskap i et finanskonsern, og som etter sine vedtekter ikke skal drive annen virksomhet enn å forvalte sine eierinteresser i finansforetak og i tilfelle andre foretak som inngår i konsernet.

(3) Som holdingforetak regnes også et gjensidig forsikringsforetak, kredittforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, og sparebank, når foretaket etter endring av sine vedtekter ikke har adgang til å drive annen virksomhet enn å forvalte sine eierinteresser i foretak i finanskonsernet, og har overført sin øvrige virksomhet som finansforetak til foretak som inngår i konsernet, samt samvirkeforetak av låntakere som ikke har adgang til å drive annen virksomhet enn å forvalte sine eierinteresser i foretak i finanskonsernet.

§ 17-4 Konserngruppe etablert av gjensidige forsikringsforetak og sparebanker

(1) Gjensidige forsikringsforetak eller en sparebank og et gjensidig forsikringsforetak, kan med tillatelse gitt av departementet inngå samarbeidsavtale om å opprette en konserngruppe med felles styre (konsernstyre) for foretakene. Beslutning om å inngå samarbeidsavtalen treffes med flertall som for vedtektsendring av det organ som velger styret i foretaket. Beslutning om å si opp avtalen treffes av samme organ med flertall av de avgitte stemmer.

(2) Konsernstyret står for forvaltningen av de foretak som inngår i konserngruppen. Konsernstyret skal velges ved likelydende vedtak fattet av de organer som velger styre i de enkelte foretakene. Sammensetningen av konsernstyret skal være i samsvar med kravene i § 8-4 i denne loven. Konsernstyret har den kompetansen og det ansvar som tilligger styret etter denne loven og annet regelverk. Det skal føres egen styreprotokoll for hvert av de foretak som inngår i konserngruppen.

(3) Hvert av foretakene i konserngruppen skal ha et virksomhetsstyre på minst tre medlemmer. Virksomhetsstyret skal bidra til at forvaltningen av konserngruppen ikke utøves slik at den kommer i strid med vedkommende foretaks interesser. Virksomhetsstyret velges av det organ som velger styre i fore-

taket. I saker av vesentlig betydning for det enkelte foretak skal konsernstyret innhente virksomhetsstyrets uttalelse før konsernstyret treffer en beslutning. Virksomhetsstyret kan uttale seg om andre saker av betydning for foretaket. Konsernstyret skal utarbeide forslag til instruks for virksomhetsstyrene med regler om delegasjon av myndighet. Instruksen skal vedtas av det organ som velger styret. Instruksen er ikke gyldig før den er godkjent av Finanstilsynet.

(4) Konsernstyret ansetter konserndireksjon eller konsernsjef som forestår den daglige ledelse av virksomheten i konserngruppen.

(5) Sparebank og gjensidig forsikringsforetak i konserngruppen anses som datterforetak i samme konsern ved anvendelsen av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne loven.

(6) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler som utfyller reglene i paragrafen her.

§ 17-5 Søknad

(1) Søknad om tillatelse etter bestemmelsene i §§ 17-1 til 17-4 skal inneholde de opplysninger som må anses å være av betydning for behandling av søknaden. Det skal gis opplysninger om hvilke foretak som vil inngå i finanskonsernet, og fremlegges en organisasjonsplan for foretakene i finanskonsernet.

(2) Ved etablering av et finansforetak som skal inngå i finanskonsern, skal søknaden vedlegges vedtekter eller vedtektsutkast og en driftsplan for de tre første driftsårene. § 3-1 annet til fjerde ledd gjelder tilsvarende.

(3) Ved erverv av et finansforetak som skal inngå i et finanskonsern, gjelder bestemmelsene i første ledd bare opplysninger og vedlegg som må antas å være av betydning for behandlingen av søknaden.

(4) Ved konsesjonsbehandlingen gjelder for øvrig reglene i kapittel 3 tilsvarende.

II. Organiseringen av finanskonsern

§ 17-6 Morselskap i finanskonsern

(1) Foretak som har en så stor eierandel i et finansforetak at det er etablert et konsernforhold mellom foretaket og finansforetaket, regnes som morselskap i finanskonsern.

(2) Morselskap i finanskonsern kan være:

- a) holdingforetak,
- b) annet finansforetak, unntatt pensjonsforetak, betalingsforetak og e-pengeforetak,
- c) annet eierforetak som ikke selv er finansforetak og heller ikke er organisert som holdingforetak i finanskonsern.

(3) Et kredittforsikringsforetak kan ikke være morselskap i finanskonsern som omfatter annet forsikringsforetak eller kredittinstitusjon.

§ 17-7 *Konsernforetakene*

(1) I tillegg til morselskapet kan, når ikke annet følger av lov, forskrift eller konsesjonsvilkår, et finanskonsern omfatte:

- a) finansforetak,
- b) verdipapirforetak,
- c) forvaltningsselskap for verdipapirfond,
- d) eiendoms- og investeringsforetak,
- e) inkassoforetak,
- f) foretak som formidler finansielle tjenester,
- g) foretak med naturlig tilknytning til eller sammenheng med finansierings- eller forsikringsvirksomhet.

(2) Departementet kan i forskrift eller enkeltvedtak tillate at andre foretak enn nevnt i første ledd kan inngå i finanskonsern.

§ 17-8 *Krav til organisering av finanskonsern*

(1) Et finanskonsern skal organiseres slik at det etableres en oversiktlig selskapsstruktur med klare skiller mellom de ulike virksomhetsområder i konsernet. Foretak som formidler finansielle tjenester, skal organiseres slik at stillingen som uavhengig mellommann best mulig sikres.

(2) Organiseringen av finanskonsernet skal godkjennes av departementet. I særlige tilfelle kan det tillates at lik virksomhet drives i forskjellige foretak. I godkjenningen kan det fastsettes vilkår om at virksomheten i konsernet eller foretak som inngår i dette, er organisert på en bestemt måte eller drives innenfor visse rammer eller at visse typer virksomhet ikke kan drives. Det kan også stilles vilkår om at morselskapet skal ha en eierandel av en fastsatt størrelse, og at foretak som inngår i finanskonsernet, skal være direkte eiet av et morselskap som er holdingforetak.

(3) I finanskonsern som omfatter både bank og forsikringsforetak (blandet konsern), skal morselskapet være et holdingforetak. Departementet kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra kravet i første punktum. Det skal i så fall settes egne krav til uavhengighet mellom foretakene.

§ 17-9 *Organisatoriske endringer*

(1) Endring i organiseringen av et finanskonsern som gjelder finansforetak i konsernet, kan bare foretas etter samtykke fra departementet. Morselskapet i finanskonsernet skal gi Finanstilsynet de opplysninger som antas å være av betydning ved vurderingen av om samtykke skal gis.

(2) Morselskapet i et finanskonsern skal gi Finanstilsynet melding om andre endringer av betydning i organiseringen av finanskonsernet eller dets virksomhet, herunder:

- a) avhendelse av norsk datterforetak som ikke er finansforetak, eller avhendelse av en vesentlig del av virksomheten i foretaket,

- b) avhendelse av utenlandsk datterforetak, eller av eierandeler på mer enn ti prosent i utenlandsk finansforetak,
- c) nedleggelse av filial i utlandet.

(3) Finanstilsynet kan gi pålegg om at endring som omfattes av melding etter annet ledd, ikke skal gjennomføres eller omgjøres dersom tilsynsmessige hensyn tilsier det.

(4) Departementet kan ved forskrift gjøre unntak fra første ledd. Departementet kan også gi regler om at endringer som er omfattet av meldeplikt etter annet ledd, krever samtykke etter første ledd.

§ 17-10 *Konsernforetaks navnebruk*

(1) Tilknytningen til morselskapet, konsernenheten eller konsernet skal fremgå av navnet eller av et tillegg til navnet til ethvert foretak som inngår i et finanskonsern.

(2) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om konsernforetaks navnebruk, herunder gjøre unntak fra §§ 2-19 til 2-22.

III. *Samarbeid utenfor konsernforhold*

§ 17-11 *Samarbeidsavtale mellom finansforetak*

(1) Finansforetak kan bare etablere organisert samarbeid med felles beslutninger med ett eller flere andre finansforetak om produktutvikling, markedsføring av bestemte finansielle tjenester, eller på andre avgrensede virksomhetsområder i henhold til samarbeidsavtale godkjent av departementet. Departementet kan sette vilkår om organisering av samarbeidet og om at reglene i § 17-12 og § 17-13 skal gjelde tilsvarende. Vesentlige endringer av samarbeidet krever ny godkjenning.

(2) Finansforetak som inngår samarbeidsavtale som ikke omfattes av første ledd, med et eller flere andre finansforetak, herunder avtale og samordnet praksis som finansforetaket deltar i som medlem av bransjeorganisasjon eller på annen måte, skal påse at det blir gitt melding om avtalen til Finanstilsynet. Meldeplikten etter første punktum gjelder ikke avtaler om enkeltprosjekter eller om tekniske eller praktiske forhold uten innvirkning av betydning på konkurranseforholdene. Meldingen til Finanstilsynet skal vedlegges en kopi av avtalen og inneholde de opplysninger som må anses å være av betydning for en vurdering av avtalens virkning for konkurranseforholdene. Finanstilsynet kan innen tre måneder etter at meldingen er mottatt meddele partene at avtalen ikke må settes i verk før den er godkjent av Finanstilsynet, og hvilken frist som gjelder for søknad om godkjenning og fremleggelse av ytterligere opplysninger.

(3) Som finansforetak regnes her også verdipapirforetak, forvaltningsselskap for verdipapirfond,

forsikringsmeglerforetak, finansmeglerforetak og eiendomsmeglerforetak.

(4) Krav om godkjenning etter første ledd og meldeplikt etter annet ledd gjelder ikke samarbeidsavtaler mellom finansforetak som inngår i samme finanskonsern og samarbeid innenfor samarbeidende gruppe. Departementet avgjør om en samarbeidsavtale omfattes av første eller annet ledd. Departementet kan i forskrift gi regler om hvilke kategorier av avtaler som krever godkjenning, og hvilke som utløser meldeplikt.

(5) Finanstilsynet kan gi foretakene pålegg om å avslutte virksomhet i henhold til samarbeidsavtalen eller fastsette særlige vilkår dersom Finanstilsynet finner at virksomheten ikke er organisert eller drives på betryggende måte i samsvar med de hensyn som lovgivningen om finansforetak skal ivareta, eller at tilsynet med foretakenes samlede virksomhet vanskeliggjøres.

(6) Paragrafen gjelder tilsvarende for samarbeid eller samordnet praksis mellom norske og utenlandske finansforetak, og mellom utenlandske finansforetak, når dette kan få innvirkninger av betydning på konkurranseforholdene her i riket.

§ 17-12 Samarbeidende gruppe

(1) Et samarbeid mellom finansforetak på ett eller flere avgrensede virksomhetsområder som er organisert innenfor ett eller flere finansforetak hvor finansforetakene direkte eller indirekte til sammen har mer enn 50 prosent av eierinteressene (samarbeidende gruppe), kan bare etableres i henhold til tillatelse gitt av departementet. Reglene om søknad i § 17-5, samt reglene om organisering av finanskonsern i §§ 17-7 til 17-10 gjelder tilsvarende så langt de passer for samarbeidende grupper.

(2) Første ledd gjelder tilsvarende ved utvidelse av virkeområdet for samarbeidet og ved vesentlige endringer av samarbeidet eller eierinteressene i finansforetak som samarbeidet er organisert innenfor. Ved andre endringer i samarbeid omfattes av første ledd gjelder reglene om meldeplikt og Finanstilsynets kompetanse i § 17-11 annet ledd tilsvarende.

§ 17-13 Særlige regler for samarbeidende gruppe

(1) Bestemmelsene i § 18-3 første til tredje ledd om transaksjoner mellom konsernforetak mv., § 18-4 om lån, garantier mv. mellom konsernforetak og § 18-5 første, annet og fjerde til sjette ledd om utveksling av kundeinformasjon mellom konsernforetak gjelder tilsvarende for samarbeidende gruppe med konsesjon etter § 17-12.

(2) Finansforetak som deltar i samarbeidende gruppe (eierforetakene), skal ved anvendelsen av regler om kapitaldekningskrav og andre soliditets- og sikkerhetskrav, foreta forholdsmessig konsolidering

av eierandeler i det ene eller de finansforetak som forestår den virksomhet som samarbeidet omfatter, uavhengig av størrelsen av eierandelen. Departementet kan ved forskrift eller enkeltvedtak gjøre unntak fra kravet om forholdsmessig konsolidering av eierandeler på mindre enn 10 prosent i andre foretak enn kredittforetak. Kravet til konsolidering omfatter ikke forholdet mellom det enkelte foretak og de øvrige foretakene i samarbeidsgruppen, og heller ikke virksomhet i det enkelte foretak som ikke inngår i det etablerte samarbeidet, med mindre annet er særskilt fastsatt i loven eller ved forskrift gitt av departementet.

(3) Departementet kan gi nærmere regler om samarbeidende gruppe, herunder fastsette at bestemmelsene i første og annet ledd ikke skal gjelde for forholdet mellom det enkelte foretak og de øvrige foretakene i gruppen.

Kapittel 18. Virksomhet i finanskonsern, konsolidering mv.

§ 18-1 Alminnelige krav til finanskonsern

(1) Holdingforetak og annet morselskap i finanskonsern skal se til at den samlede virksomheten i finanskonsernet organiseres og drives på en forsvarlig måte. Bestemmelsene i §§ 13-5 til 13-8, § 13-14, § 16-1 og kapittel 14 gjelder tilsvarende for den samlede virksomhet i finanskonsernet.

(2) Styret i morselskapet skal påse at det er etablert klare og hensiktsmessige styrings- og kontrollordninger for den samlede virksomhet i finanskonsernet, og at det er fastsatt retningslinjer og rutiner for å identifisere, styre, overvåke, vurdere og rapportere risiko som finanskonsernet eller konsernforetak er eller kan bli eksponert for. Morselskapet skal med jevne mellomrom vurdere soliditeten i finanskonsernet sammenholdt med risikoeksponeringen knyttet til den samlede virksomhet i finanskonsernet.

(3) Internrevisjonen i morselskapet skal se til at internrevisjon som omfatter den samlede virksomhet i finanskonsernet, er organisert og blir gjennomført på en forsvarlig måte. Styret i morselskapet fastsetter nærmere retningslinjer for fordelingen av arbeidsoppgavene mellom internrevisjonen i morselskapet og internrevisjonen i de enkelte konsernforetakene.

(4) Styret i morselskapet skal sørge for at det avgis en felles revisjonsberetning for morselskapet og finanskonsernet. For øvrig gjelder reglene i § 8-17 tilsvarende.

(5) Bestemmelsene om revisjonsutvalg i §§ 8-18 til 8-20 gjelder tilsvarende for holdingforetak med konsesjon til å drive virksomhet som morselskap i finanskonsern som omfatter bank, kredittforetak, finansieringsforetak med verdipapirer notert på regulert marked, eller forsikringsforetak.

(6) Morselskapet skal sørge for gjennomføring av bestemmelser om godtgjørelsesutvalg for finanskonsernet.

(7) Bestemmelsene i første til sjette ledd innebærer ikke at styret, daglig ledelse eller andre styrende organer i morselskapet i finanskonsernet har adgang til å treffe beslutninger med bindende virkning for datterforetak i finanskonsernet.

(8) Bestemmelsene i paragrafen her gjelder ikke eierforetak som nevnt i § 17-6 første ledd bokstav c, med mindre annet fastsettes av departementet i forskrift eller ved enkeltvedtak.

§ 18-2 Konsolideringsregler mv.

(1) Regler om kapitaldekningskrav og andre soliditets- og sikkerhetskrav skal anvendes på konsolidert basis etter følgende regler:

- a) Full konsolidering anvendes for datterforetak. Dersom det kan godtgjøres at eierne av eierandeler og annen ansvarlig kapital er finansforetak eller verdipapirforetak med tilstrekkelig soliditet, og at ansvarsforholdet mellom eierne av ansvarlig kapital er tilstrekkelig fastslått, kan Finanstilsynet likevel tillate at et datterforetak konsolideres etter prinsippet om forholdsmessig konsolidering.
- b) Forholdsmessig konsolidering anvendes når foretaket direkte eller indirekte har en eierandel som gir 20 prosent eller mer av stemmene eller kapitalen i et annet foretak som ikke er datterforetak. Finanstilsynet kan gi pålegg om forholdsmessig konsolidering også for eierandeler ned til 10 prosent.

(2) Finanstilsynet kan ved forskrift eller enkeltvedtak gjøre unntak fra plikten til konsolidering. Finanstilsynet kan for tilfeller hvor det er gjort unntak fra plikten til konsolidering, gi pålegg om avsetning av en kapitaldekningsreserve på 100 prosent av balanseført verdi.

(3) Ved beregningen av om krav til ansvarlig kapital er oppfylt på konsolidert basis, skal det tas hensyn til hvor effektivt den ansvarlige kapitalen kan overføres og gjøres tilgjengelig på tvers av foretakene i gruppen. Finanstilsynet kan ved enkeltvedtak beslutte at kapitaldekningskrav og andre soliditets- og sikkerhetskrav skal beregnes på en annen måte enn fastsatt i denne paragrafen.

(4) Departementet kan ved forskrift fastsette nærmere regler om hvilke foretak som skal omfattes av konsolidering, og om gjennomføringen av konsolideringen og avsetning av kapitaldekningsreserve, herunder særlige regler for deltakerinteresser i forsikringsforetak og særlige regler for finanskonsern hvor morselskapet er et forsikringsforetak eller et holdingforetak, og som for øvrig bare eller i hovedsak omfat-

ter forsikringsforetak eller deltakerinteresser i forsikringsforetak.

§ 18-3 Transaksjoner mellom konsernforetak mv.

(1) Et finanskonsern skal ha regler for virksomheten som sikrer at inntekter, kostnader, tap og gevinst blir fordelt på en mest mulig korrekt måte mellom foretak og virksomhetsområder som omfattes av konsernet.

(2) Transaksjoner og engasjementer mellom foretak i et finanskonsern skal være i samsvar med vanlige forretningsmessige vilkår og prinsipper mellom uavhengige parter. Det samme gjelder transaksjoner og engasjementer mellom et finansforetak og et annet foretak når ett av foretakene har deltakerinteresser i det andre foretaket, eller når foretakene har felles ledelse. Med deltakerinteresser menes rettigheter til kapital i andre foretak som ved å skape en varig tilknytning til disse foretakene skal bidra til foretakets virksomhet eller som utgjør en direkte eller indirekte eierandel på 20 prosent eller mer av stemmerettene eller kapitalen i et foretak.

(3) Konsernbidrag kan sammen med utbytte ikke overstige forsvarlig utdeling av utbytte basert på det enkelte års drift, med mindre departementet, for å sikre soliditeten i et konsernforetak eller konsernet, gir tillatelse til et høyere bidrag. Et finansforetak som er datterforetak i finanskonsern, kan ikke gi konsernbidrag til andre datterforetak i konsernet. Livforsikringsforetak kan heller ikke gi konsernbidrag til andre konsernforetak med mindre annet er fastsatt i foretakets vedtekter.

(4) Meglerforetak som inngår i konsernet, kan utføre oppdrag for et annet foretak i konsernet om ikke annet følger av konsesjonsvilkårene. I tilfeller hvor slik megling utføres, skal foretaket sørge for at det benyttes en motmegler med mindre konsesjonsvilkårene angir at dette ikke er nødvendig.

(5) Finanstilsynet skal føre kontroll med fordelingen av inntekter, kostnader, tap og gevinst og kan gi pålegg om å endre transaksjoner og engasjementer som ikke samsvarer med bestemmelsene i denne paragrafen. Departementet kan gi forskrift om transaksjoner og engasjementer mellom konsernforetak mv.

§ 18-4 Lån, garantier mv. mellom konsernforetak

(1) Et finansforetak kan ikke yte lån til eller stille garanti for et annet foretak i samme konsern som ikke er forsvarlig ut fra finansforetakets kapital og risikoeksponering. Finansforetak som i samsvar med bestemmelsen i første punktum, yter lån eller stiller garanti som overstiger fem prosent av foretakets ansvarlige kapital, skal gi melding til Finanstilsynet.

(2) Et forsikringsforetak kan ikke uten samtykke fra departementet yte lån til eller stille garanti for et annet foretak i samme konsern. Et forsikringsforetak

kan likevel gi lån til et heleid datterforetak som bare driver virksomhet som forsikringsforetaket selv kan drive.

(3) Annet ledd er ikke til hinder for at forsikringsforetak har innskudd i bank i samme konsern til bruk ved og i et omfang tilpasset betalingstransaksjoner knyttet til forsikringsvirksomheten. Finanstilsynet kan i forskrift fastsette nærmere regler om slike innskudd, herunder en grense for samlet innskudd, og om bruken av innskuddskonti.

§ 18-5 *Utteksling av kundeinformasjon mellom konsernforetak*

(1) Et finansforetak kan utlevere opplysninger om kundeforhold til et annet finansforetak i samme finanskonsern når utleveringen er påkrevd for at styrings-, kontroll- eller rapporteringskrav for virksomheten i finanskonsernet fastsatt i eller i medhold av lov, skal kunne oppfylles.

(2) Et finansforetak kan til et annet finansforetak i samme konsern utlevere opplysninger om en bestemt kunde som omfatter kundens navn eller firma, hvordan kunden kan kontaktes, og hvilke typer av finansielle tjenester eller produkter foretakets kundeforhold omfatter, samt fødselsdato for personkunder.

(3) Opplysninger som nevnt i annet ledd kan registreres i et felles kunderegister for finanskonsernet. Kunderegisteret kan utlevere de samme opplysninger om en bestemt kunde til et finansforetak i konsernet, samt opplysninger om konsernforetak som kunden har kundeforhold til.

(4) Et finansforetak kan bare utlevere en personkundes fødselsnummer til et felles kunderegister for finanskonsernet, når formålet med registreringen av fødselsnummeret er foretakets administrasjon av kundeforholdet.

(5) Utlevering av opplysninger etter første til tredje ledd kan skje uten samtykke fra kunden bare dersom også mottakeren av opplysningene er underlagt omfattes av taushetsplikt etter §§ 9-7 eller 16-2.

(6) Utlevering av kundeopplysninger til andre finansforetak i samme finanskonsern kan for øvrig skje etter bestemmelsene i § 16-2.

§ 18-6 *Meldeplikt for samarbeidsavtaler i konsern*

Departementet kan gi forskrift om godkjenning og meldeplikt for samarbeidsavtaler mellom finansforetak i samme konsern.

§ 18-7 *Forskrifter*

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere krav til virksomheten i finanskonsern.

Kapittel 19. Bankenes sikringsfond

§ 19-1 *Medlemskap mv.*

(1) Banker med hovedsete her i riket skal være medlem av Bankenes sikringsfond.

(2) Departementet kan i forskrift bestemme at annet finansforetak med hovedsete her i riket skal være medlem av Bankenes sikringsfond, og kan fastsette nærmere regler for slike medlemmer.

(3) Bestemmelsene i dette kapittel gjelder ikke bank som er opprettet av staten for å yte lån eller stille garanti for kreditt mv. til særlige formål, og som bare låner ut midler bevilget av Stortinget, innlånt fra statskassen, eller innlånt på annen måte godkjent av Kongen.

§ 19-2 *Medlemskap for utenlandske filialer*

(1) Kredittinstitusjon med hovedsete i annen EØS-stat som mottar innskudd fra allmennheten gjennom filial her i riket, har rett til å bli medlem av innskuddsgarantiordningen dersom innskuddsgarantiordningen i filialens hjemstat ikke kan anses å gi filialens innskytere like god dekning som det som følger av denne loven. Departementet kan fastsette nærmere vilkår for slikt medlemskap.

(2) Departementet kan bestemme at filial av kredittinstitusjon med hovedsete i stat utenfor EØS, skal være medlem av innskuddsgarantiordningen.

(3) Departementet kan gi forskrift om filialers medlemskap i sikringsfondet, herunder regler om at fondet kan granske filialenes regnskaper og revisjonsforhold og vurdere deres forvaltning.

§ 19-3 *Sikringsfondets formål, vedtekter mv.*

(1) Sikringsfondet skal gjennom innskuddsgarantiordningen sikre innskuddsforpliktelsene til medlemmene. Fondet kan også yte støtte etter § 19-11 til medlemmer nevnt i § 19-1 første og annet ledd.

(2) Fondet er et eget rettssubjekt. Ingen av medlemmene har eiendomsrett til noen del av fondet. Konkurs eller akkordforhandlinger kan ikke åpnes i fondet.

(3) Fondets øverste myndighet er generalforsamlingen. Fondet ledes av et styre. Fondet skal ha vedtekter godkjent av departementet.

(4) Fondet kan granske medlemmenes regnskaper og revisjonsforhold og vurdere deres forvaltning. I den sammenheng kan fondet kreve at et medlem skal legge frem dokumenter mv. og opplysninger som fondet anser nødvendig.

(5) Departementet kan gi forskrift om fondet og dets virksomhet.

§ 19-4 *Innskudd*

(1) I dette kapittel menes med innskudd enhver kredittsaldo i kredittinstitusjon i henhold til konto

som lyder på navn, samt forpliktelser etter innskuddsbevis til navngitt person, unntatt innskudd fra andre finansforetak.

(2) Med garantert innskudd menes samlet innskudd inntil 2 millioner kroner fra en innskyter i et medlemsforetak.

(3) Departementet kan gi forskrift om hva som skal regnes som innskudd i filial.

§ 19-5 Sikringsfondets ansvarlige kapital

Sikringsfondets samlede ansvarlige kapital skal til enhver tid minst være lik summen av 1,5 prosent av samlede garanterte innskudd hos medlemmene og 0,5 prosent av summen av beregningsgrunnlagene for kapitaldekningskravene for de foretak som er medlemmer etter § 19-1 første og annet ledd.

§ 19-6 Avgift fra medlemmene

(1) Medlemmene skal hvert år betale en avgift til sikringsfondet.

(2) Et medlems årsavgift skal settes til summen av 1 promille av samlet garantert innskudd og 0,5 promille av beregningsgrunnlaget for kapitaldekningskravet, likevel slik at:

- a) for et medlem som har en kjernekapitaldekning på mindre enn 8 prosent, skal avgiftsbeløpet forøyes med et prosentvis tillegg på 4 ganger det antall prosentpoeng som kjernekapitaldekningen er mindre enn 8 prosent,
- b) for et medlem som har en kjernekapitaldekning som overstiger 8 prosent, skal avgiftsbeløpet reduseres med et prosentvis fradrag på 4 ganger det antall prosentpoeng som kjernekapitaldekningen overstiger 8 prosent, men ikke i noe tilfelle på mer enn 35 prosent.

(3) For filial som nevnt i § 19-2 første og annet ledd skal det hvert år betales en avgift til fondet tilsvarende 1 promille av samlet garantert innskudd i filialen. Det skal gjøres et forholdsmessig fradrag for den delen av garantibeløpet etter § 19-10 annet ledd som anses dekket under innskuddsgarantiordningen i hjemstaten. For øvrig gjelder bestemmelsene i denne paragrafen annet ledd bokstavene a og b tilsvarende.

(4) Departementet kan gi forskrift om beregningen av medlemmenes avgiftsplikt etter paragrafen her og kan samtykke i at avgiften settes lavere enn nevnt i annet og tredje ledd. Dersom det samlede avgiftsbeløpet fra medlemmene ett år utgjør mindre enn en tidel av kravet til sikringsfondets ansvarlige kapital, kan departementet fastsette at årsavgiften skal regnes på grunnlag av høyere satser enn fastsatt i første til tredje ledd.

§ 19-7 Garanti fra medlemmene

(1) Dersom fondet ikke oppfyller kravet til ansvarlig kapital, skal det beløpet som mangler, dekkes

ved garanti fra medlemmene. Garantibeløpet for hvert medlem beregnes forholdsmessig på samme måte som avgiftsplikten.

(2) Fondets styre foretar fordelingen av garantibeløpene og fastsetter hvordan garantiansvaret skal sikres. Fordelingen av garantibeløpene skal omberegnes dersom styret bestemmer det, og når departementet krever det.

(3) Krav på innbetalinger etter garantiansvaret kan for et enkelt år ikke overstige en tidel av kravet til sikringsfondets ansvarlige kapital.

§ 19-8 Endringer i medlemskap

(1) Et nytt medlem skal svare avgift for første driftsår fra og med tidspunktet for inntreden. Innbetaling skjer sammen med avgiften for neste driftsår og kan ikke overstige avgiften for dette år.

(2) Har et medlem drevet virksomhet før inntreden, kan departementet fastsette en særlig inntredelsesavgift ut over det som følger av første ledd. Avgiften kan ikke overstige det avgiftsbeløpet medlemmet ville ha betalt i avgift dersom det hadde vært medlem i det foregående året. Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om innbetalingen.

(3) Departementet kan ved enkeltvedtak eller i forskrift fastsette nærmere bestemmelser om plikt til å svare avgift i tilfelle av avvikling, fusjon og vesentlige endringer i omfanget av virksomheten.

§ 19-9 Innskuddsgaranti

(1) Sikringsfondet plikter å dekke tap som en innskyter har på innskudd i et medlemsforetak, med mindre noe annet følger av reglene i paragrafen her. Som innskudd regnes i denne paragrafen også tilgodehavende etter oppdrag om betalingsoverføring eller andre vanlige banktjenester, samt ikke forfalte renter.

(2) Dersom en innskyter har innskudd som samlet overstiger 2 millioner kroner, plikter ikke fondet å dekke tap på den delen av samlede innskudd som overstiger dette beløp. Samlede innskudd skal reduseres med den enkelte innskyters forfalte forpliktelser etter andre avtaleforhold dersom medlemmet har adgang til å motregne innskudd og forpliktelser. Departementet kan gi forskrift om at grensen for pliktig dekning kan settes høyere enn det som følger av første punktum for enkelte spesielle typer innskudd eller for innskudd fra særskilte innskytere.

(3) Fondet plikter ikke å dekke tap på innskudd fra verdipapirfond og andre foretak for kollektiv investering og innskudd som har uvanlig høy rente eller andre økonomiske fordeler, når slike fordeler har bidratt til å forverre medlemmets økonomiske situasjon.

(4) Fondet har ikke adgang til å dekke tap på innskudd fra foretak i samme konsern som medlemmet

og innskudd som består av utbytte av en straffbar handling det foreligger rettskraftig dom for i forbindelse med en straffbar handling.

(5) Vedtak om å dekke tap ut over det sikringsfondet plikter å dekke etter annet og tredje ledd, krever tilslutning fra minst fem styremedlemmer.

§ 19-10 Oppgjør

(1) Fondet skal dekke tap på innskudd så snart som mulig og senest én uke etter at:

- a) Finanstilsynet har kommet til at et medlem etter tilsynets oppfatning verken er eller vil bli i stand til å tilbakebetale innskudd, og dette har sammenheng med medlemmets økonomiske stilling. Finanstilsynet skal ta standpunkt til spørsmålet senest 21 dager etter at Finanstilsynet har fått kjennskap til at medlemmet ikke har tilbakebetalt innskudd som har forfalt til betaling, og at dette har sammenheng med medlemmets økonomiske stilling, eller
- b) det er truffet vedtak om å sette et medlem under offentlig administrasjon eller lignende insolvensbehandling.

I særlige tilfeller kan departementet forlenge fristen.

(2) Bestemmelsen i første ledd er ikke til hinder for at fondet foretar tidligere utbetaling til dekning av deler av tapet.

(3) Utbetaling fra fondet til innskyter i filial som nevnt i § 19-2 første og annet ledd skal finne sted i den utstrekning innskyterens tap ikke er omfattet av innskuddsgarantiordningen i filialens hjemstat.

(4) Utbetalinger fra fondet for å dekke tap på innskudd i et medlems filial i en annen EØS-stat må ikke overstige den utbetaling som ville blitt foretatt av den nærmest sammenlignbare innskuddsgarantiordningen i filialens vertsstat eller omfatte andre innskytere enn de som er omfattet av denne.

(5) Tvist om fondets avgjørelser etter innskuddsgarantien kan påklages til Finanstilsynet etter forvaltningsloven kapittel VI. Tvist om et krav omfattes av innskuddsgarantien og om retten til dekning under denne, kan prøves av domstolene.

§ 19-11 Støttetiltak

(1) For å sikre at et medlem av fondet som nevnt i § 19-1 første eller annet ledd, kan oppfylle sine forpliktelser eller videreføre virksomheten, eventuelt få overført virksomheten til annet finansforetak, kan fondet yte støtte ved:

- a) å stille garanti eller gi annen støtte for å sikre innskudd eller dekke tap på innskudd som ikke blir dekket,
- b) å gi støtteinnskudd, lån eller garanti for lån eller oppfyllelse av andre forpliktelser,
- c) å tilføre egenkapital eller stille egenkapitalgaran-

- ti for at virksomheten kan fortsette eller avvikles,
- d) å dekke tap som likviditets- og soliditetssvikt har påført kreditorer eller bestemte grupper av disse,
- e) andre tiltak i samsvar med vedtektene.

(2) Styret avgjør etter nærmere bestemmelser i vedtektene om og i hvilken utstrekning et medlem skal gis støtte som nevnt i første ledd. Det kan settes vilkår for støtten. I støtteperioden kan Finanstilsynet treffe vedtak og fastsette retningslinjer som nevnt i § 21-2.

(3) Styret kan ikke treffe vedtak etter annet ledd med mindre fondets gjenværende kapital etter støtte-tiltaket sammen med fremtidig innbetaling av årsavgift og garantikapital samt annen kapitaltilgang antas å være tilstrekkelig til å sikre fondets forpliktelser etter innskuddsgarantiordningen. Vedtak om støtte krever tilslutning fra minst fem styremedlemmer og begrunnelsen skal fremgå av fondets styreprotokoll.

(4) Støtte etter paragrafen her kan i stedet gis til morselskapet i et finanskonsern. Morselskapet skal i så fall gi støtten direkte til medlemmet.

(5) En medlemsbank som har mottatt støtte eller garanti fra fondet, skal gjennomføre de bestemmelser som fondets styre fastsetter for å sikre mot tap. Banken skal gi regelmessige innberetninger til fondets styre om medlemmets stilling og virksomhet etter fondsstyrets nærmere bestemmelser. Styret har også ellers til enhver tid adgang til å innhente opplysninger om bankens forhold.

(6) Fondet kan ikke uten samtykke fra departementet stille garanti eller påta seg andre forpliktelser i anledning innskuddsgaranti eller støttetiltak etter paragrafen her som til sammen utgjør mer enn to ganger fondets minstekapital etter § 19-5.

(7) Kravet om særskilt samtykke fra låntakeren etter finansavtaleloven § 45 gjelder ikke ved overdragelse eller pantsettelse av lånefordringer til fondet ved støttetiltak ellet yting av kreditt etter paragrafen her.

§ 19-12 Regress

Når fondet har dekket et tap under innskuddsgarantien, trer fondet inn i innskyterens rett for et beløp som svarer til utbetalingen. Tilsvarende gjelder ved tap som innskyteren får dekket av fondet i form av støttetiltak.

§ 19-13 Generalforsamling

(1) På generalforsamlingen har hvert medlem av fondet én representant og én stemme, med mindre departementet bestemmer noe annet.

(2) Generalforsamlingen vedtar vedtekter for fondet, velger medlemmer og varamedlemmer til styret og fastsetter instruks for styret.

(3) Årsmelding og regnskap skal behandles av generalforsamlingen.

§ 19-14 Styre

(1) Fondet skal ha et styre på syv medlemmer. Fem medlemmer og fem varamedlemmer velges av generalforsamlingen. Ved sammensetningen skal det legges vekt på hensynet til en balansert representasjon fra banker av forskjellig størrelse og karakter. Norges Bank og Finanstilsynet oppnevner hver ett medlem med varamedlem.

(2) De valgte medlemmer og varamedlemmer velges for to år. Styret velger leder og nestleder for ett år om gangen.

(3) For gyldig vedtak i styret kreves at minst fire medlemmer stemmer for forslaget, med mindre annet følger av bestemmelser i kapittelet her.

(4) Det skal føres styreprotokoll. Finanstilsynet kan kreve fondets styreprotokoller fremlagt.

Kapittel 20. Garantiordninger for forsikringsvirksomhet

I. Garantiordningen for skadeforsikring

§ 20-1 Virkeområde. Formål

(1) Bestemmelsene i §§ 20-1 til 20-7 gjelder Garantiordningen for skadeforsikring.

(2) Garantiordningen skal bidra til å sikre utbetaling av krav som følger av avtale om direkte skadeforsikring, til sikrede og skadet tredjeperson.

(3) Garantiordningen dekker ikke krav som gjelder en forsikret risiko som ikke består her i riket. Departementet kan gi forskrift om når en forsikret risiko anses å bestå her i riket.

(4) Departementet kan gi forskrift om Garantiordningen for skadeforsikring, herunder om hvilke avtaler om direkte skadeforsikring som faller inn under garantiordningens dekningsområde, hvilke personer garantiordningen gjelder for, grense for maksimalt beløp som dekkes per skadetilfelle, og dekningsgraden for krav mot garantiordningen.

(5) Departementet kan gi forskrift om anvendelsen av forvaltningsloven og offentleglova for garantiordningen.

§ 20-2 Styre og vedtekter mv.

(1) Garantiordningen for skadeforsikring er et eget rettssubjekt. Ingen av medlemmene har eienomsrett til noen del av garantiordningens midler. Garantiordningen skal ha vedtekter godkjent av departementet.

(2) Garantiordningen ledes av et styre bestående av fem medlemmer med personlige varamedlemmer. Departementet oppnevner medlemmene, varamedlemmene og utpeker styrets leder. Oppnevningsperioden er fire år.

(3) Gyldig vedtak i styret krever tilslutning fra minst tre stemmer.

(4) Finanstilsynet kan kalle sammen styret. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om Finanstilsynets adgang og plikt til å kalle sammen styret.

§ 20-3 Medlemskap

(1) Forsikringsforetak som er gitt tillatelse til å drive direkte skadeforsikring her i riket, skal være medlem av garantiordningen.

(2) Når et forsikringsforetak med hovedsete i annen EØS-stat driver direkte skadeforsikring gjennom filial etablert her i riket, skal filialen være medlem av garantiordningen.

(3) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om medlemskap i ordningen, herunder fastsette unntak fra plikten til å være medlem.

§ 20-4 Medlemmenes ansvar overfor garantiordningen

(1) Et medlems maksimale ansvar overfor garantiordningen skal hvert år være 1,5 prosent av summen av medlemmets bruttopremie opptjent i de siste tre regnskapsår før innkallingsåret ved direkte skadeforsikring som omfattes av garantiordningen. Finanstilsynet kan fastsette nærmere regler om hvilke premieinntekter som skal inngå i beregningsgrunnlaget.

(2) Til dekning av ansvaret skal hvert medlem foreta årlige avsetninger etter regler fastsatt av Finanstilsynet.

§ 20-5 Innkalling av kapital

(1) Styret treffer vedtak om innkalling av kapital fra medlemmene for å dekke utbetalinger fra, og omkostninger knyttet til, garantiordningen. Det beløp som innkalles, fordeles forholdsmessig på medlemmene i samsvar med § 20-4 første ledd.

(2) Finanstilsynet kan i de tilfeller det ikke skal foretas utbetaling fra ordningen, bestemme at kostnadene knyttet til driften av garantiordningen skal dekkes av Finanstilsynet og utlignes på skadeforsikringsforetakene i samsvar med finanssloven § 9.

§ 20-6 Utbetaling fra garantiordningen

(1) Styret avgjør hvordan garantiordningens midler skal nyttes for å hindre eller redusere tap for sikrede eller skadet tredjeperson og kan fastsette vilkår for utbetaling.

(2) Departementet kan gi forskrift om utbetaling under garantiordningen, herunder om reduksjon av dekningsbeløp, delutbetaling, adgang til å sette vilkår for utbetalingen og om dekning av rentekrav.

(3) Garantiordningen trer inn i de sikredes krav mot forsikringsforetaket med samme prioritet i den utstrekning kravene dekkes gjennom garantiordningen. Styret bestemmer om midler som kommer inn

ved at krav blir innfridd, skal betales tilbake til medlemmene eller tillegges den innbetalte kapitalen.

§ 20-7 Rapportering, regnskap og revisjon

Departementet kan gi forskrift om styrets plikt til å legge frem rapport om virksomheten, regnskap og revisjon.

II. Andre garantiordninger

§ 20-8 Andre garantiordninger

Departementet kan bestemme at det skal etableres garantiordninger for kredittforsikringsforetak, livsforsikringsforetak og pensjonsforetak, og fastsette regler for ordningene.

Kapittel 21. Soliditetssvikt og offentlig administrasjon

I. Betalings- og soliditetsvansker

§ 21-1 Melding om betalingsvansker mv.

(1) Styret og daglig leder i et finansforetak har hver for seg plikt til å melde fra til Finanstilsynet hvis det er grunn til å frykte at:

- det vil kunne oppstå svikt i foretakets evne til å oppfylle sine forpliktelser etter hvert som de forfaller,
- foretaket ikke vil kunne oppfylle minstekravene til ansvarlig kapital eller andre soliditets- og sikkerhetskrav fastsatt i lov eller forskrift,
- det er inntrådt forhold som kan medføre alvorlig tillitssvikt eller tap som vesentlig vil svekke eller true soliditeten.

(2) Hvis foretakets revisor blir kjent med forhold som nevnt i første ledd, skal denne gi slik melding til Finanstilsynet som nevnt i første ledd, med mindre Finanstilsynet har bekreftet overfor revisor at melding allerede er gitt etter første ledd.

(3) Meldingen etter første ledd skal inneholde opplysninger om foretakets likviditets- og kapitalssituasjon og gjøre rede for grunnen til vanskelighetene.

(4) Departementet kan gi forskrift om at bestemmelsene i §§ 21-1 til 21-6 skal gjelde tilsvarende for filial her i riket av utenlandsk finansforetak, og kan fastsette nærmere regler.

§ 21-2 Finanstilsynets myndighet

(1) Når Finanstilsynet har mottatt melding om betalingsvansker, eller har grunn til å tro at vilkårene for meldeplikt er oppfylt, skal Finanstilsynet i samarbeid med foretaket klarlegge hvilke tiltak som er nødvendige. Norges Bank skal underrettes.

(2) Blir slike tiltak ikke satt i verk av foretaket selv, kan Finanstilsynet:

- innkalle generalforsamlingen med kortere frist enn det som følger av foretakets vedtekter,
 - gi pålegg om å endre sammensetningen av de styrende organer,
 - fastsette vilkår eller retningslinjer som anses nødvendige for å sikre at den videre virksomhet blir drevet på betryggende økonomisk og for øvrig forsvarlig måte,
 - kreve at det utarbeides revidert statusoppgjør.
- (3) Paragrafen her gjør ingen innskrenkninger i Finanstilsynets myndighet etter finanstilsynsloven.

§ 21-3 Revidert statusoppgjør

(1) Krever Finanstilsynet at det utarbeides et revidert statusoppgjør, skal styret sørge for at det straks blir gjort. Ved utarbeidningen av oppgjøret gjelder reglene om årsregnskap og årsberetning tilsvarende.

(2) Finanstilsynet kan oppnevne en eller flere revisorer til å gjennomgå foretakets økonomiske stilling. Finanstilsynet fastsetter deres godtgjørelse og kan gi nærmere bestemmelser om revisors arbeid. Godtgjørelsen betales av foretaket.

§ 21-4 Innkalling til generalforsamling

(1) Viser det reviderte statusoppgjøret at en betydelig del av egenkapitalen er tapt etter utarbeidelsen av siste årsregnskap, skal styret straks innkalle generalforsamlingen. Det samme gjelder dersom det reviderte statusoppgjøret viser at mer enn 25 prosent av aksjekapitalen, eller 25 prosent av summen av eierandelskapitalen og grunnfondet i finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, er tapt.

(2) Generalforsamlingen skal ta stilling til om foretaket har tilstrekkelig kapital til videre forsvarlig drift og om driften i så fall skal fortsette. Vedtak om videre drift treffes med flertall som for vedtektsendringer.

(3) Vedtaket etter annet ledd skal godkjennes av Finanstilsynet. § 21-2 gjelder tilsvarende.

(4) Blir det ikke truffet vedtak om at foretaket skal fortsette sin virksomhet, kan generalforsamlingen med alminnelig stemmeflertall vedta at foretakets virksomhet i sin helhet skal overdras til andre finansforetak.

(5) Blir det heller ikke gjort vedtak om overdragelse av virksomheten som helhet, skal foretaket avvikles. Dersom det ikke blir vedtatt på generalforsamlingen, skal Finanstilsynet oppnevne et avviklingsstyre til å foreta avvikling på foretakets bekostning. Det samme gjelder hvis vedtak om å fortsette virksomheten ikke blir godkjent av Finanstilsynet, eller vilkår for godkjennelse ikke blir oppfylt i rett tid, eller en vedtatt overdragelse ikke iverksettes innen en frist fastsatt av Finanstilsynet.

§ 21-5 *Nedsetting av aksjekapital og eierandelskapital*

(1) Viser det reviderte statusoppgjøret at bare 25 prosent eller mindre av aksjekapitalen er i behold, skal styret legge frem for generalforsamlingen en redegjørelse om foretakets økonomiske stilling med forslag om nedskrivning av aksjekapitalen mot tap som fremkommer i det reviderte statusoppgjøret.

(2) Treffer ikke generalforsamlingen vedtak etter foregående ledd innen den tid Finanstilsynet har fastsatt, kan departementet beslutte nedskrivning av aksjekapitalen i den utstrekning det reviderte statusoppgjøret viser at kapitalen er tapt. Dersom det er nødvendig for å sikre videre forsvarlig drift av foretaket, kan departementet også fastsette at aksjekapitalen skal forhøyes ved nyttegning av aksjer. Departementet fastsetter de nærmere tegningsvilkårene. I tegningsvilkårene kan aksjeeiernes fortrinnsrett fravikes. I så fall skal det angis hvem som skal kunne tegne aksjene.

(3) Bestemmelsene i paragrafen her gjelder tilsvarende for summen av eierandelskapital og grunnfond i finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap.

§ 21-6 *Nedsetting av ansvarlig lånekapital*

(1) Viser revidert statusoppgjør at en vesentlig del av den ansvarlige lånekapitalen er tapt, gjelder bestemmelsene i § 21-5 første ledd og annet ledd første punktum tilsvarende med mindre låneavtalen ikke gir foretaket adgang til å foreta slik nedskrivning.

(2) For ansvarlig lån som opptas etter at loven er trådt i kraft og har en løpetid på mer enn fem år, kan den ansvarlige lånekapital nedskrives etter reglene i første ledd selv om låneavtalen ikke inneholder bestemmelser om dette, med mindre annet er uttrykkelig bestemt i samtykket for låneopptaket.

II. *Offentlig administrasjon*

§ 21-7 *Virkeområde*

(1) Bestemmelsene i §§ 21-7 til 21-16 gjelder banker, kredittforetak, forsikringsforetak, pensjonsforetak, holdingforetak i finanskonsern og andre finansforetak som er medlem av Bankenes sikringsfond.

(2) Departementet kan i forskrift fastsette at bestemmelsene i §§ 21-7 til 21-20 skal gjelde tilsvarende også for filial her i riket av utenlandsk kredittinstitusjon, forsikringsforetak eller pensjonsforetak. I vedtak om offentlig administrasjon av filial som nevnt i første punktum kan det i tilfelle fastsettes nærmere regler, herunder unntak fra eller anvendelsen av bestemmelser i §§ 21-7 til 21-20.

(3) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler til utfylling og gjennomføring av reglene

om offentlig administrasjon i §§ 21-7 til 21-16. Slike forskrifter kan fravike regler i §§ 21-7 til 21-16, reglene i konkursloven og tvangsfullbyrdsloven.

§ 21-8 *Gjeldsforhandling eller konkurs*

Gjeldsforhandling eller konkurs etter konkursloven kan ikke åpnes i foretak som omfattes av § 21-7. Det samme gjelder foretak som settes under offentlig administrasjon etter § 21-11 annet ledd.

§ 21-9 *Soliditetssvikt*

(1) Har Finanstilsynet grunn til å anta:

- at et foretak ikke klarer å oppfylle sine forpliktelser etter hvert som de forfaller,
- at et foretak ikke er i stand til å oppfylle gjeldende kapitaldekningskrav i samsvar med pålegg fra Finanstilsynet, eller
- at et foretaks eiendeler og inntekter til sammen ikke er tilstrekkelige til fullt ut å dekke forpliktelsene, skal det straks gis slik melding som angitt i annet ledd.

(2) Gjelder det en bank eller en annen kredittinstitusjon, skal Finanstilsynet gi melding til Norges Bank og til Bankenes sikringsfond. Gjelder det et forsikrings- eller pensjonsforetak, skal Finanstilsynet gi melding til Norges Bank og til garantiordningen som omfatter foretaket.

(3) De organer som har mottatt melding etter annet ledd, skal gi Finanstilsynet sin vurdering av om foretaket kan sikres tilstrekkelig økonomisk grunnlag for videre forsvarlig drift. Tilbys støtte, skal det gjøres rede for arten og omfanget av denne.

§ 21-10 *Melding til departementet*

Antar Finanstilsynet at foretaket ikke kan sikres økonomisk grunnlag for videre forsvarlig drift, skal dette straks meldes til departementet. Meldingen skal inneholde en vurdering av om foretaket bør settes under offentlig administrasjon.

§ 21-11 *Vedtak om offentlig administrasjon*

(1) Må det antas at foretaket ikke kan dekke sine forpliktelser etter hvert som de forfaller, og at foretaket ikke kan sikres tilstrekkelig økonomisk grunnlag for videre forsvarlig drift, kan departementet treffe vedtak om at foretaket settes under offentlig administrasjon. Det samme gjelder dersom foretaket er ute av stand til å oppfylle kapitaldekningskravene, med mindre det blir gitt samtykke til at foretaket midlertidig har lavere kapitaldekning enn fastsatt. Før vedtak treffes skal styret i foretaket om mulig gis anledning til å uttale seg. Bestemmelsene i § 21-2 gjelder tilsvarende dersom foretaket ikke settes under offentlig administrasjon.

(2) Dersom departementet treffer vedtak om at holdingforetak i finanskonsern skal settes under offentlig administrasjon, kan også øvrige foretak som inngår i finanskonsernet, settes under offentlig administrasjon.

(3) Vedtak om offentlig administrasjon skal kunngjøres snarest mulig. Vedtaket skal meldes til Foretaksregistret og kunngjøres i Brønnøysundregistrenes elektroniske kunngjøringspublikasjon. Vedtaket skal også registreres i et verdipapirregister og tinglyses hos registerfører for tinglysing i fast eiendom.

(4) Etter at vedtaket om offentlig administrasjon er truffet, skal foretaket føye til sitt foretaksnavn: «Under offentlig administrasjon».

§ 21-12 *Virkninger av vedtak om offentlig administrasjon*

(1) Når vedtak om offentlig administrasjon er truffet, inntretr følgende virkninger:

- Foretakets tidligere organer trer ut av virksomhet. Administrasjonsstyret overtar myndigheten som ligger til disse organene. Det sist fungerende styret skal likevel avgjøre saker som ikke kan utsettes inntil administrasjonsstyret er tiltrådt.
- Medlemmene av styret og kontrollkomiteen og revisor skal gi administrasjonsstyret alle opplysninger om foretakets stilling og virksomhet.
- En bank eller kredittforetak kan ikke ta imot innskudd, påta seg nye engasjementer eller øke tidligere engasjementer uten Finanstilsynets godkjenning.
- Utbetaling til innskytere og andre fordringshavere kan ikke finne sted uten Finanstilsynets godkjenning.
- Dekningsloven og lov finansiell sikkerhetsstillelse gjelder tilsvarende. Fristdagen er dagen for vedtaket om å sette foretaket under administrasjon.
- Fordringshavere med krav som er stiftet før vedtaket om offentlig administrasjon, kan ikke ta utlegg eller på annen måte få sikkerhet for slike krav i verdier som tilhører foretaket.

(2) Innskudd og andre forpliktelser som er stiftet under administrasjonen, skal anses som massegjeld. Tilsvarende gjelder for godtgjørelse til revisor for oppdrag utført i medhold av § 21-3 annet ledd.

(3) Departementet kan gi administrasjonsstyret tillatelse til å innkalle foretakets fordringshavere ved preklusivt proklama. Proklamaet kan ikke omfatte innskudd i bank eller skattekrav. Fristen og kunngjøringsmåte fastsettes i tillatelsen.

§ 21-13 *Administrasjonsstyre og revisor*

(1) Administrasjonsstyret skal bestå av minst tre medlemmer med personlige varamedlemmer opp-

nevnt av Finanstilsynet. Lederen skal som regel være advokat.

(2) Finanstilsynet oppnevner en eller flere revisorer.

(3) Finanstilsynet fastsetter regler for administrasjonsstyrets og revisors arbeid og fastsetter deres godtgjørelse. Finanstilsynet kan kalle tilbake oppnevning av styremedlemmer og revisorer.

§ 21-14 *Administrasjonsstyrets og revisors oppgaver og kompetanse*

(1) Administrasjonsstyret skal så hurtig som mulig søke å finne ordninger som gjør at foretakets virksomhet kan drives videre med et tilstrekkelig økonomisk grunnlag, eller søke å få foretaket sluttet sammen med eller dens virksomhet overdratt til andre finansforetak, eller foreta avvikling av foretaket.

(2) Administrasjonsstyret skal så snart som mulig utarbeide interne retningslinjer for foretakets drift. Styret skal sørge for at det opprettes et kreditorutvalg som det kan rådføre seg med, og kan engasjere sakkyndige til hjelp i bobehandlingen.

(3) Beslutninger av vesentlig betydning for foretaket skal godkjennes av Finanstilsynet før de iverksettes.

(4) Administrasjonsstyret skal innen tre måneder etter at det er oppnevnt, gi Finanstilsynet en vurdering av foretakets stilling og legge frem en plan for styrets videre arbeid. Finanstilsynet kan forlenge fristen.

(5) Revisor skal revidere finansforetakets forretningsførsel og utarbeide en revisjonsberetning.

§ 21-15 *Fri virksomhet*

(1) Finner administrasjonsstyret at det foreligger tilstrekkelig økonomisk grunnlag for fortsatt forsvarlig drift, skal styret foreslå at departementet treffer vedtak om at foretaket skal settes i fri virksomhet.

(2) Forslaget kan legge til grunn at krav skal settes ned i den utstrekning det ikke antas å være dekning for dem, og at det skal fastsettes terminer for utbetaling til kreditorer. Forslag til nedsettelse av krav, herunder krav som gjelder ansvarlig lånekapital, skal utarbeides i samsvar med dekningsloven og ellers gjeldende regler. Forslaget skal inneholde bestemmelser om forrentning av krav som dekkes.

(3) Departementet kan treffe vedtak om at foretaket skal settes i fri virksomhet. I vedtaket kan bestemmes at krav, herunder rentekrav, skal settes ned i den utstrekning det ikke antas å være dekning for dem, samt fastsette terminer for utbetaling til kreditorer. Departementet kan bestemme at det skal settes av midler til sikring av tilsvarende dekning av omtvistede krav. Prøving av omtvistede krav foretas av tingretten.

(4) Administrasjonsstyret skal sørge for valg av nye tillitsmenn før foretaket settes i fri virksomhet. Administrasjonsstyret fungerer inntil nyvalg har funnet sted. Finanstilsynet gir nødvendige overgangsregler.

(5) Vedtak om at et foretak skal settes i fri virksomhet, og vilkårene for dette, skal meldes og kunngjøres som bestemt i § 21-11 tredje ledd.

§ 21-16 Avvikling

(1) Hvis det innen ett år etter at et foretak er satt under administrasjon, ikke er sannsynlig at foretaket i nær fremtid kan settes i fri virksomhet, sluttet sammen med en eller flere andre finansforetak eller dets virksomhet overtas av en eller flere andre finansforetak, skal administrasjonsstyret avvikle foretakets virksomhet og foreta oppgjør til fordringshaverne. Departementet kan fastsette en annen frist.

(2) Ved booppgjør og avvikling gjelder reglene i konkursloven kapittel VIII flg. tilsvarende så langt de passer. Finanstilsynet tar de avgjørelser som skal treffes i medhold av konkursloven med unntak av fordringsprøvelse som foretas av tingretten.

(3) Når avviklingen er gjennomført, legger styret frem sluttregnskap med forslag til utlodning til godkjenning av Finanstilsynet, som gir påbud om kunngjøring av det, og sender melding til Foretaksregisteret om at foretaket skal slettes fra registeret.

III. Særskilte regler for forsikrings- og pensjonsforetak

§ 21-17 Virkeområde

Bestemmelsene i §§ 21-17 til 21-20 gjelder forsikringsforetak og pensjonsforetak. For pensjonsforetak gjelder bestemmelsene i §§ 21-17 til 21-20 også for pensjonsavtaler som ikke bygger på forsikringsavtale.

§ 21-18 Forsikringsforpliktelser

(1) Etter at vedtak om offentlig administrasjon er truffet, kan forsikringsforetaket ikke tegne nye eller fornye forsikringer. Når særlige grunner taler for det, kan Finanstilsynet likevel tillate at dette gjøres.

(2) Når et forsikringsforetak er under offentlig administrasjon, skal fordringer som følger av forsikringsavtale knyttet til direkte forsikring, herunder renter, dekkes før andre fordringer, unntatt massefordringer.

(3) Fortrinnsretten for livsforsikringsfordringer gjelder for et samlet beløp som minst svarer til verdien av forsikringstekniske avsetninger i foretaket.

§ 21-19 Skadeforsikringsbestand

(1) Tre måneder etter at vedtak om offentlig administrasjon er truffet, opphører alle skadeforsikrin-

ger å gjelde. Administrasjonsstyret skal så tidlig som mulig og i den utstrekning det er mulig, gi forsikringstakerne, de sikrede og andre med økonomiske interesser knyttet til forsikringsdekningen, skriftlig underretning om når forsikringen opphører. Underretning kan sendes ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom vedkommende uttrykkelig har godtatt dette.

(2) Fordringer som følger av forsikringsavtale om direkte forsikring, og som oppstår i perioden mellom vedtak om offentlig administrasjon og inntil tidspunkt for opphør av forsikringsavtalen, har rett til dekning etter reglene i § 21-18 annet ledd.

(3) Forskuddsbetalt premie (ristorno) for tiden etter at forsikringene opphører, kan ikke kreves refundert for beløp under en grense fastsatt av departementet.

§ 21-20 Disponering av livsforsikringsbestand

(1) Ved avvikling av livsforsikringsforetak skal administrasjonsstyret forsøke å få hele forsikringsbestanden overtatt av ett eller flere livsforsikringsforetak. Administrasjonsstyret skal utarbeide en redegjørelse over de tilbud som har vært vurdert av administrasjonsstyret. Vil overdragelsesavtalen medføre nedsettelse av forsikringsbeløpene, skal dette angis.

(2) Redegjørelsene og forslaget til overdragelsesavtale skal kunngjøres i Norsk Lysingsblad, i den eller de aviser hvor vedtaket om offentlig administrasjon ble kunngjort, og i andre aviser som Finanstilsynet måtte bestemme. Administrasjonsstyret skal dessuten sende kunngjøringen til alle forsikringstakere og forsikrede med kjent oppholdssted. Kunngjøringen kan sendes ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom forsikringstakeren eller den forsikrede uttrykkelig har godtatt dette. I kunngjøringen skal alle forsikringstakere og forsikrede varsles om at de innen en frist må melde fra dersom de vil gjøre innsigelser mot overdragelsen. Dersom det ikke innen utløpet av fristen kommer innsigelse mot overdragelsen fra minst en femdel av de forsikringstakere og forsikrede som kunngjøringen er sendt til, skal administrasjonsstyret med Finanstilsynets samtykke inngå avtalen om overdragelse. Overdragelsen medfører at forpliktelsene etter forsikringskontraktene går over til det overtagende foretaket.

(3) Lykkes det ikke å overdra forsikringsbestanden, skal departementet fastsette en endelig nedsettelse av forsikringsbeløpene i henhold til det foretatte oppgjøret og sammenkalle en generalforsamling av forsikringstakere til stiftelse av et gjensidig foretak. Generalforsamlingen innkalles med to måneders varsel. Innkallingen kunngjøres og sendes ut som nevnt i annet ledd.

(4) Generalforsamlingen vedtar vedtekter med alminnelig flertall og velger styret og øvrige tillits-

menn i foretaket. Styret skal sende beretning til departementet med søknad om konsesjon.

Kapittel 22 Straff. Sanksjoner

§ 22-1 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne loven eller bestemmelse eller pålegg gitt med hjemmel i loven, eller medvirker til dette, straffes med bøter, eller under særlig skjerpende omstendigheter med fengsel i inntil 1 år, dersom forholdet ikke går inn under noen strengere straffebestemmelse.

§ 22-2 Pålegg og tvangstiltak

(1) Departementet kan gi pålegg om at forhold i strid med denne loven eller bestemmelse gitt med hjemmel i loven skal opphøre. Departementet kan sette en frist for at forholdene bringes i samsvar med pålegget.

(2) Departementet kan ilegge den som ikke etterkommer pålegg etter første ledd, tvangsmulkt til staten. Tvangsmulkten kan ilegges i form av en engangsmulkt eller løpende mulkt. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om fastsettelse av tvangsmulkt, herunder mulktens størrelse.

(3) Eierandel ervervet i strid med reglene om eierkontroll skal umiddelbart tvangsselges. Det samme gjelder dersom en tillatelse er tilbakekalt etter § 6-4 femte ledd. Tvangsfullbyrdsloven § 10-6 jf. § 8-16, kommer ikke til anvendelse. Det kan ikke utøves stemmerett for slike eierandeler. Dersom departementet har grunn til å anta at en eier av en kvalifisert eierandel i et finansforetak utviser eller vil utvise handlemåte som vil være i strid med forsvarlig og betryggende forvaltning av finansforetaket, kan departementet treffe vedtak om pålegg eller forbud etter reglene i første og annet ledd, herunder at det ikke kan utøves stemmerett for eierandelene.

§ 22-3 Opplysningsplikt

Enhver som har eierandel i et finansforetak eller morselskap i finanskonsern plikter på Finanstilsynets forespørsel å gi opplysninger som er nødvendige for gjennomføring av tilsynet med og overholdelsen av denne loven.

Kapittel 23. Ikrafttreden, overgangsbestemmelser, oppheving og endring av andre lover

§ 23-1 Ikrafttreden

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene i loven til forskjellig tid.

§ 23-2 Overgangsbestemmelser

(1) Finansforetak som driver virksomhet som omfattes av denne loven når den trer i kraft, må oppfylle lovens krav innen ett år etter ikrafttredelsen, med mindre noe annet er fastsatt i overgangsregler gitt i medhold av denne bestemmelsen.

(2) Forskrifter gitt med hjemmel i lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker, lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker og lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner gjelder også etter at loven her har trådt i kraft.

(3) Forsikringsselskaper som har fått konsesjon til å drive virksomhet før lovens ikrafttredelse skal inntil videre oppfylle kravene til solvensmarginkapital og reglene om beregning av kravene, samt om de former for kapital som kan dekke solvensmarginkravet og andre forhold vedrørende gjennomføringen av solvensmarginkravene etter lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. med forskrifter.

(4) Departementet kan gi overgangsregler.

§ 23-3 Oppheving og endring av andre lover

Fra den tid loven trer i kraft, gjøres følgende endringer i andre lover:

1. I lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet med finansinstitusjoner mv. (finansstilsynsloven) gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Lov om tilsynet med *finansforetak* mv. (finansstilsynsloven)

§ 1 skal lyde:

§ 1. *Tilsyn etter denne lov føres med:*

1. *banker,*
2. *kredittforetak,*
3. *finansieringsforetak,*
4. *betalingsforetak*
5. *e-pengeforetak,*
6. *skadeforsikringsforetak,* herunder utenlandske skadeforsikringsforetaks generalagent (hovedagent) i Norge, og *gjenforsikringsforetak,*
7. *livsforsikringsforetak,* herunder utenlandske livsforsikringsselskapers generalagent (hovedagent i Norge),
8. *kredittforsikringsforetak,*
9. *innskuddspensjonsforetak,*
10. *sjøtrygdslag,*
11. *private, kommunale og fylkeskommunale pensjonskasser og pensjonsfond samt Norges Banks pensjonskasse,*
12. *forsikringsformidlingsforetak,*
13. *lånformidlingsforetak,*
14. *regulerte markeder,*

15. verdipapirregistre,
16. verdipapirforetak og andre foretak som driver virksomhet i forbindelse med verdipapirhandel, samt med overholdelsen av bestemmelser om verdipapirhandel gitt i eller i medhold av lov,
17. revisorer og revisjonsselskaper som er godkjent etter revisorloven,
18. autoriserte regnskapsførere og regnskapsfører-selskaper,
19. filial av *utenlandsk kredittinstitusjon* forsåvidt gjelder virksomhet som drives her i riket,
20. utenlandske finansforetaks representasjonskon-torer i Norge,
21. andre foretak så langt det følger av bestemmelser i eller i medhold av særskilt lov, og
22. *andre foretak, når det besluttes ved enkeltvedtak i medhold av lov.*

Når et *foretak* som nevnt i første ledd er en del av et konsern, skal det føres tilsyn etter denne lov også med andre *foretak* i konsernet. Når tilsynsmessige hensyn tilsier det, gjelder dette også den del av virksomheten til *foretakene* i konsernet som ikke ellers omfattes av denne lov.

Tilsyn etter denne lov føres også med utenlandske foretak som tilsvare foretak som nevnt i første ledd, eller driver virksomhet som tilsvare virksomhet som nevnt i første ledd, og utenlandsk foretak som tilsvare *forvaltningsselskap for verdipapirfond og foretak som formidler finansielle tjenester* i den utstrekning foretaket driver virksomhet her i riket.

Regler om *foretakene* i denne lov får tilsvarende anvendelse overfor fysiske personer som nevnt i første ledd.

Kongen kan i forskrift eller ved enkeltvedtak gjøre unntak fra paragrafen her.

§ 2 sjette ledd annet punktum skal lyde:

Foretak og tillits- og tjenestemenn i finansforetak under tilsyn har samme opplysningsplikt overfor et slikt utvalg som de har overfor tilsynet, jf. § 3 annet og tredje ledd.

§ 2 syvende ledd skal lyde:

Departementet kan bestemme at utgiftene ved oppdrag som nevnt i de to foregående ledd, helt eller delvis skal refunderes av de *foretak* hvor oppdragene har vært utført.

§ 3 skal lyde:

§ 3. Tilsynet skal se til at de *foretak* det har tilsyn med, virker på hensiktsmessig og betryggende måte i samsvar med lov og bestemmelser gitt i medhold av lov samt med den hensikt som ligger til grunn for *foretakenes* opprettelse, dens formål og vedtekter. Tilsynet skal se til at *foretakene* under tilsyn i sin

virksomhet ivaretar forbrukernes interesser og rettigheter.

Tilsynet skal granske regnskaper og andre oppgaver fra *foretakene* og skal ellers gjøre de undersøkelser om deres stilling og virksomhet som tilsynet finner nødvendig. *Foretaket* plikter når som helst å gi alle opplysninger som tilsynet måtte kreve og å la tilsynet få innsyn i og i tilfelle få utlevert til kontroll *foretakets* protokoller, registrerte regnskapsopplysninger, regnskapsmateriale, bøker, dokumenter, datamaskiner eller annet teknisk hjelpemiddel og materiale som er tilgjengelig ved bruk av slikt hjelpemiddel samt beholdninger av enhver art.

Hvis opplysningsplikten som er pålagt *foretaket* etter annet ledd ikke oppfylles, kan opplysningsplikten pålegges de enkelte tillits- og tjenestemenn i *foretaket*. *Foretaket* skal i slike tilfeller som hovedregel varsles. Revisor kan pålegges å gi opplysninger som fremgår av årsregnskapet, regnskapsskjemaet, følgeskriv A til lønns- og trekkoppgaver, revisjonsprotokoll og revisjonsberetning.

§ 3 a skal lyde:

§ 3 a. Revisor som reviderer årsregnskapet i *foretak* som nevnt i § 1 første ledd plikter straks å rapportere til Finanstilsynet ethvert forhold vedrørende virksomheten som denne får kjennskap til under utøvelsen av sin revisjonsvirksomhet som kan:

1. innebære en overtredelse av bestemmelser som regulerer *foretakets* virksomhet, dersom overtredelsen kan medføre tilbakekall av *foretakets* tillatelse til å drive virksomhet,
2. skade den fortsatte drift av *foretaket*, eller
3. medføre at regnskapene ikke godkjennes eller at det tas forbehold.

Rapporteringsplikten etter første ledd gjelder tilsvarende for forhold som revisor får kjennskap til under utøvelse av sin revisjonsvirksomhet for foretak som *foretaket* under tilsyn har nære forbindelser med. Med «nære forbindelser» menes en situasjon der to eller flere fysiske eller juridiske personer som er knyttet til hverandre ved

- a) *deltakerinteresse*, dvs. ved å ha eller kontrollere minst 20 prosent av et foretaks stemmeretter eller kapital, eller
- b) kontroll, dvs. ved en forbindelse mellom et hovedforetak og et underforetak eller ved en tilsvarende forbindelse mellom enhver fysisk eller juridisk person og et foretak. Kontroll ansees som hovedregel å foreligge der personer eller foretak eier eller kontrollerer minst 20 prosent av aksjene eller stemmene i *foretaket under tilsyn*, og der *foretaket under tilsyn* eier eller kontrollerer minst 20 prosent av aksjene eller stemmene i et foretak, eller der foretak inngår i samme konsern som *foretaket under tilsyn*. Ethvert underfo-

retak av et underforetak anses også som datterforetak av hovedforetaket som står i spissen for foretakene. En situasjon der to eller flere fysiske eller juridiske personer er varig knyttet til en person ved kontroll, anses også som en nær forbindelse mellom slike personer. Departementet kan gi nærmere regler om hva som skal regnes som nære forbindelser.

Forhold som revisor rapporterer i aktsom god tro til Finanstilsynet skal ikke anses som brudd på taushetsplikten etter lov, forskrift eller avtale, og ikke medføre ansvar.

§ 4 skal lyde:

§ 4. Tilsynet kan pålegge de foretak som det har tilsyn med:

1. å innrette revisjon etter de regler som tilsynet fastsetter og å innrette årsregnskap og registrering av regnskapsopplysninger på bestemt måte,
2. å innrette sin internkontroll etter de bestemmelser tilsynet fastsetter,
3. å sende inn oppgaver og opplysninger på den måten Finanstilsynet bestemmer og som tilsynet mener det trenger for å kunne utføre sitt verv, herunder til statistiske formål, samt å sende slike oppgaver og opplysninger til myndigheter i andre stater som fører tilsyn med tilsvarende foretak som nevnt i § 1 første ledd,
4. å ha en høyere ansvarlig kapital enn de lovbestemte minstekrav,
5. å begrense samlet kreditt til en kunde til et lavere beløp enn den lovbestemte høyeste grense,
6. å endre sammensetningen av kontrollkomiteen,
7. å rette på forholdet dersom *foretakets* organer ikke har overholdt sine plikter i henhold til bestemmelser gitt i *eller i* medhold av lov, eller handlet i strid med konsesjonsvilkår. Det samme gjelder dersom *foretakets* organer ikke har overholdt vedtekter eller interne retningslinjer fastsatt etter bestemmelser gitt i *eller i* medhold av lov,
8. å rette på misforhold i plasseringen av *foretakets* midler, og å innrette sin virksomhet slik at den blir i samsvar med vedtak som i medhold av lov er gjort av Stortinget, Kongen, et departement eller Norges Bank.

Ved regler som nevnt i første ledd nr. 1 kan aksjelovens og allmennaksjelovens regler om revisjon fravikes.

§ 4 b skal lyde:

§ 4 b. Finanstilsynet kan pålegge *tilknyttet foretak av, deltakende foretak i og tilknyttet foretak av et deltakende foretak i et foretak som nevnt i § 1 første ledd nr. 1-3, 6, 7, 16 eller 19 eller med et tilsvarende utenlandsk foretak, å gi de opplysninger som tilsynet krever og som er nødvendige for å føre tilsyn med slike*

foretak. Det samme gjelder for foretak som er underlagt felles ledelse med foretaket eller deltakende foretak. Finanstilsynet kan bare rette et slikt pålegg mot foretak som ikke er underlagt tilsyn, dersom Finanstilsynet har bedt *foretaket* under tilsyn om å få opplysningene, og disse ikke er utlevert.

Som tilknyttet foretak regnes datterselskap og andre foretak der foretaket har en deltakerinteresse. Som deltakende foretak regnes morselskap og andre foretak som har en deltakerinteresse i foretaket.

§ 5 første ledd første punktum skal lyde:

Tilsynet kan kalle sammen styre, kontrollkomité og representantskap eller tilsvarende organer i *foretak* som står under tilsyn.

§ 6 skal lyde:

§ 6. Overtredelse av bestemmelser som gjelder for *foretak* Finanstilsynet har tilsyn med, kan meldes til påtalemyndigheten eller til vedkommende offentlige myndighet som saken særskilt hører under.

Når *tilsynet* i sitt *tilsynsarbeid* får mistanke om at det foreligger forhold med tilknytning til utbytte av en straffbar handling eller til forhold som rammes av straffeloven § 147 a eller § 147 b, skal opplysninger om dette oversendes Den sentrale enhet for etterforskning og påtale av økonomisk kriminalitet og miljøkriminalitet, *Økokrim*.

§ 7 første ledd tredje punktum skal lyde:

Taushetsplikten etter denne bestemmelse og forvaltningslovens bestemmelser gjelder ikke overfor Norges Bank, andre EØS-staters sentralbanker eller tilsynsmyndigheter som fører tilsyn som nevnt i § 1 første ledd nr. 1-4, 6, 7, 14, 16, 17 eller 19, eller tilsyn med forvaltningsselskap for verdipapirfond.

§ 7 annet ledd skal lyde:

Tilsynets styremedlemmer og tjenestemenn må ikke være ansatt eller ha lønnet arbeid i eller være med i styre, representantskap eller tilsvarende organ i *noe foretak* som er under tilsyn.

§ 9 første ledd første og annet punktum skal lyde:

Utgiftene ved tilsynet skal utliknes på de *foretak* som i henhold til § 1 eller annen særskilt lovhjemmel er under tilsyn i budsjettåret. Utgiftene fordeles på de ulike grupper av *foretak* etter omfanget av tilsynsarbeidet.

§ 9 første ledd sjuende punktum skal lyde:

Finanstilsynets utgifter til håndheving av lov om obligatorisk tjenestepensjon utlignes på de *foretak* som etter foretakspensjonsloven og innskuddspen-

sjonsloven kan tilby obligatoriske tjenestepensjonsordninger.

§ 9 annet ledd skal lyde:

Fordelingen innen de gruppene som er nevnt i § 1 første ledd nr. 1 til 3, 11 og 22 skjer på grunnlag av størrelsen av *foretakenes* forvaltningskapital ved begynnelsen av året eller på det tidspunkt *foretaket* kommer under tilsyn, likevel slik at departementet for hvert år fastsetter et minste og et høyeste beløp som kan utliknes på *det enkelte foretak* innen hver gruppe. For en *bank* som *inngår i et utenlandsk finanskonsern*, kan det fastsettes et særskilt beløp etter omfanget av tilsynsarbeidet. Fordelingen innen de gruppene som er nevnt under § 1 første ledd nr. 6, 7 og 10 skjer på grunnlag av størrelsen av premieinntekt for direkte forsikring avsluttet i Norge. Departementet kan likevel for hvert år fastsette et minste og et høyeste beløp som kan utliknes på *det enkelte foretak* innen hver gruppe. Fordelingen innen de grupper som omfattes av § 1 første ledd nr. 12 til 19 skjer etter regler som fastsettes av departementet. Når tilsynet følger av § 1 annet ledd eller annen særskilt lovhjemmel, jf. § 1 første ledd nr. 21, skjer fordelingen innen den enkelte gruppe etter regler som fastsettes av departementet. Utlikningen skal utføres av tilsynet, men skal godkjennes av departementet.

§ 10 skal lyde:

§ 10. Tillits- eller tjenestemenn i *foretak* som er under tilsyn fra Finanstilsynet og som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne lov eller bestemmelse eller pålegg gitt med hjemmel i loven eller som medvirker til det, straffes med bøter eller fengsel inntil 1 år eller begge deler, for så vidt forholdet ikke går inn under noen strengere straffebestemmelse. Foreligger det særlig skjerpene omstendigheter kan fengsel inntil 3 år anvendes. Personer, tillits- eller tjenestemenn i foretak som forsettlig eller uaktsomt overtrer pålegg gitt med hjemmel i § 4 a, straffes på samme måte.

Hvis et pålegg av tilsynet med hjemmel i bestemmelse gitt i eller i medhold av lov ikke blir etterkommet, kan vedkommende departement bestemme at de personer eller *det foretak*, *foretakets* morselskap eller morselskapet i det konsern som *foretaket* er en del av, som skal oppfylle pålegget, skal betale en daglig løpende mulkt til forholdet er rettet. Pålegg om mulkt er tvangsgrunnlag for utlegg.

2. Forutsatt at lov om endringer i børsloven og verdipapirhandeloven mv. blir vedtatt, gjøres følgende endring i lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet med finansinstitusjoner mv.:

§ 4 c skal lyde:

§ 4 c. *Foretak* som nevnt i § 1 skal melde fra til Finanstilsynet ved inngåelse av avtale om utkontraktering av virksomhet, ved senere endring av slik avtale og ved bytte av oppdragstaker. Meldingen skal gis minst 60 dager før iverksettelsen av avtalen, avtaleendringen eller byttet av oppdragstaker.

Finanstilsynet kan sette vilkår for utkontrakteringen eller gi *foretaket* pålegg om ikke å iverksette eller om å avslutte oppdraget, dersom tilsynet finner at utkontraktering skjer i et omfang eller på en måte som ikke kan anses som forsvarlig, vanskeliggjør tilsynet med den utkontrakterte virksomhet eller med *foretakets* samlede virksomhet, eller er i strid med bestemmelser gitt i eller i medhold av lov.

Finanstilsynet kan ved forskrift eller enkeltvedtak fastsette krav til melding etter første ledd og kan gjøre unntak fra meldeplikten.

§ 7 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Tilsynets styremedlemmer og finanstilsynsdirektøren skal gi melding til departementet om lån som er innvilget av et *foretak* under tilsyn, herunder filialer av utenlandske *foretak*. Tilsynets styremedlemmer og finanstilsynsdirektøren skal gi melding til departementet om kausjon som de stiller for lån gitt av et *foretak* under tilsyn, herunder filialer av utenlandske *foretak*. Tilsynets tjenestemenn skal gi tilsvarende melding om lån og kausjon til direktøren for Finanstilsynet. Styremedlemmene, varamedlemmene og tilsynets direktører skal etter nærmere regler gitt av Kongen i forskrift, gi opplysninger om egen handel med finansielle instrumenter og om de kundeforhold de inngår med *foretak* som er underlagt tilsynet.

Tilsynets styremedlemmer og tjenestemenn kan ikke eie aksjer i eller andeler utstedt av *foretak* som er under tilsyn. Det samme gjelder adgangen til å eie derivater og andre rettigheter til finansielle instrumenter utstedt av *foretak* under tilsyn. Departementet kan dispensere fra forbudet.

3. Lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker oppheves.

4. Lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker oppheves.

5. Lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner oppheves.

6. Lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker, forsikringsselskapenes garantiordninger og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner oppheves.

7. I følgende bestemmelser skal begrepet «en finansinstitusjon» endres til «et finansforetak», begrepet

«finansinstitusjon» endres til «finansforetak» og begrepet «ein finansinstitusjon» endres til «eit finansforetak»:

- a) lov 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak § 4-4 bokstav e
- b) lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper § 2-18 annet ledd, § 2-19 første ledd og § 10-9 annet ledd
- c) lov 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper § 2-18 annet ledd, § 2-19 første ledd og § 10-9 annet ledd
- d) lov 29. juni 2007 nr. 81 om samvirkeforetak § 12 annet ledd

8. I lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Lov om forsikringsvirksomhet (forsikringsvirksomhetsloven)

Overskriftene til lovens del I, II, III, IV, V og VI oppheves.

§ 1-1 første og annet ledd skal lyde:

Loven gjelder forsikringsforetak og pensjonsforetak som driver virksomhet i henhold til finansforetaksloven, med mindre annet følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av denne loven.

Reglene i kapittel 6 om flytting gjelder også for banker og forvaltningsselskaper for verdipapirfond.

§§ 1-2 til 1-7 oppheves.

Nåværende § 1-8 blir ny § 1-2.

§ 1-2 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Kongen avgjør i hvilken utstrekning loven skal gjøres gjeldende for Norges økonomiske sone og for Svalbard, Jan Mayen og bilandene.

Ny § 1-3 skal lyde:

§ 1-3. Unntak fra loven

Kongen kan i særlige tilfelle unnta forsikringsforetak eller pensjonsforetak, samt enkelte former for virksomhet som drives av slike foretak, fra en eller flere bestemmelser i loven og kan sette vilkår for slike unntak.

Kapittel 2 oppheves.

Kapittel 3 oppheves.

Kapittel 4 oppheves.

Kapittel 5 oppheves.

Kapittel 6 oppheves.

Kapittel 2 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 2. Pensjonskasser og innskuddspensjonsforetak

Ny § 2-1 skal lyde:

§ 2-1. *Pensjonskasse. Pensjonsordning*

En pensjonskasse er en selveid institusjon som nevnt i finansforetaksloven § 7-2 tredje ledd jf. § 2-16.

Som pensjonsordning i dette kapitlet regnes kollektiv pensjonsordning som nevnt i finansforetaksloven § 2-16 annet ledd.

§ 7-1 oppheves.

Nåværende § 7-2 blir ny § 2-2.

§ 2-2 skal lyde:

§ 2-2. *Pensjonskasser for flere foretak/arbeidsgivere*

Foretak, kommuner og andre arbeidsgivere som har adgang til å opprette felles pensjonsordning etter foretakspensjonsloven kapittel 12, innskuddspensjonsloven kapittel 10 og tjenestepensjonsloven § 7-1 eller denne lovens § 4-2, kan ha slik felles pensjonsordning i en pensjonskasse (konsernpensjonskasse). Kravet om tilknytning i foretakspensjonsloven § 12-1, tjenestepensjonsloven § 7-1 og innskuddspensjonsloven § 10-1 gjelder tilsvarende for opprettelse av pensjonskasse for felles pensjonsordning som ikke omfattes av disse lovene.

To eller flere kommuner kan avtale å ha sine pensjonsordninger i samme pensjonskasse (interkommunal pensjonskasse). Bestemmelsene i § 4-2 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende.

To eller flere uavhengige foretak kan inngå avtale om å ha sine pensjonsordninger i samme pensjonskasse (fellespensjonskasse). Avtalen skal i samsvar med reglene i § 2-9 angi:

- a) hvilke foretak som omfattes av avtalen,
- b) grunnkapitalen i fellespensjonskassen og hvor stor andel hvert foretak skal skyte inn i fellespensjonskassen, og regler om plikt til senere å skyte inn kapital,
- c) fellespensjonskassens øverste organ med stemmerettsregler,
- d) hvilke former for kollektive pensjonsordninger som fellespensjonskassen skal overta,
- e) nærmere bestemmelser om følgene av oppkjøp og sammenslåing av foretak som har pensjonsordning i fellespensjonskassen,
- f) oppsigelsesfristen for foretak som vil tre ut av av-

talen, og regler om adgangen til å utelukke et foretak fra fellespensjonskassen, samt om oppgjøret i samsvar med § 2-9 fjerde ledd når et foretak går ut av fellespensjonskassen. Oppsigelse skal uansett kunne skje med tre måneders varsel med virkning fra det førstkommende årsskifte,

- g) om det skal benyttes samme premietariff eller ulike premietariffer for de forskjellige pensjonsordningene i fellespensjonskassen.

Kongen kan gi nærmere regler om pensjonsordninger og pensjonskasser som omfattes av paragrafen her, herunder forskrift om kommuners adgang til å ha pensjonsordning i interkommunal pensjonskasse og foretaks adgang til å ha pensjonsordning i fellespensjonskasse.

§§ 7-3 til 7-6 oppheves.

Nåværende § 7-7 blir ny § 2-3.

§ 2-3 annet ledd skal lyde:

Styret skal sørge for forsvarlig organisering av virksomheten i samsvar med bestemmelsene i finansforetaksloven kapittel 13.

Nåværende § 7-8 blir ny § 2-4.

§ 2-4 skal lyde:

§ 2-4. *Forholdet til pensjonsordningene og arbeidsgiver*

Regelverket for en pensjonsordning fastsettes ved avtale mellom pensjonskassen og arbeidsgiver. Som arbeidsgiver regnes her også morselskap i konsern, kommune, forening og styrende organ i en foreningspensjonsordning.

Bestemmelsene om kollektive pensjonsordninger i lov 16. juni 1989 nr. 69 om forsikringsavtaler gjelder tilsvarende så langt de passer. Utkast til regelverket skal forelegges pensjonskassens aktuar til uttalelse før avtalen inngås.

Arbeidsgiver, foretak, forening eller annen institusjon med pensjonsordning i pensjonskassen kan skyte inn ny kapital i pensjonskassen for å sikre at soliditeten til enhver tid er forsvarlig, og at minstekravene til grunnkapital og annen kapital er oppfylt. Det samme gjelder arbeidsgivere tilknyttet en foreningspensjonsordning.

Ny § 2-5 skal lyde:

§ 2-5. *Aktuar*

En pensjonskasse skal ha en aktuar til å foreta de nødvendige forsikringstekniske beregninger og undersøkelser. Aktuaren skal godkjennes av Finanstilsynet.

Kongen kan gi nærmere regler om vilkår for godkjenning av aktuar og om aktuarens ansvar, rettigheter og plikter, samt om adgangen til å bruke juridisk person som aktuar.

§ 7-9 oppheves.

Nåværende § 7-10 blir ny § 2-6.

§ 2-6 skal lyde:

§ 2-6. *Alminnelige regler for virksomheten*

Bestemmelsene om livsforsikring i kapittel 3 med tilhørende forskrifter gjelder tilsvarende for pensjonskasser med tillatelse til å overta kollektive pensjonsordninger som regnes som livsforsikring, med mindre annet er fastsatt i eller i medhold av lov.

For pensjonskasser med tillatelse til å overta kollektive pensjonsordninger uten forsikringsselement gjelder bestemmelsene i §§ 3-3, 3-11 til 3-13, 3-19 til 3-21, og 3-24 tilsvarende så langt de passer.

Skal midler i en pensjonskasse forvaltes som egen investeringsportefølje, skal avtalen fastsette hvordan porteføljen skal være sammensatt, regler om adgang til å endre porteføljen og andre vilkår som er påkrevd.

Kongen kan gi nærmere regler om pensjonskassers virksomhet, herunder regler til gjennomføring og avgrensning av bestemmelsene i paragrafen her.

Nåværende § 7-11 blir ny § 2-7.

Nåværende § 7-12 blir ny § 2-8.

§ 2-8 skal lyde:

§ 2-8. *Sammenslåing, deling og opphør*

Sammenslåing, deling og opphør av en pensjonskasse kan skje etter reglene i finansforetaksloven kapittel 12 avsnitt I eller II. Kongen kan fastsette nærmere regler om sammenslåing, deling og opphør.

Bestemmelsene i foretakspensjonsloven kapitlene 13, 14 og 15, tjenestepensjonsloven kapittel 7 og innskuddspensjonsloven kapitlene 11, 12 og 13 gjelder tilsvarende så langt de passer, med mindre Kongen i sitt samtykke etter første ledd fastsetter andre vilkår.

Nåværende § 7-13 blir ny § 2-9.

§ 2-9 annet til fjerde ledd skal lyde:

Et foretak har rett til å tre ut av fellespensjonskassen i samsvar med bestemmelsene i avtalen, jf. § 2-2 tredje ledd bokstav f.

Dersom et foretak vesentlig misligholder sine forpliktelser i fellespensjonskassen, kan de øvrige foretakene beslutte å utelukke foretaket fra fellespen-

sjonskassen og fastsette opphørstidspunktet, jf. § 2-2 tredje ledd bokstav f.

Når et foretak ikke lenger skal ha sin pensjonsordning i fellespensjonskassen, skal den del av fellespensjonskassens midler som knytter seg til dette foretaket på opphørstidspunktet, tilordnes foretaket. Foretaket skal også tilordnes en del av egenkapitalen i fellespensjonskassen på opphørstidspunktet, beregnet etter forholdet mellom premiereserven eller alderspensjonskapitalen for foretakets medlemmer og premiereserven eller alderspensjonskapitalen for alle medlemmer i fellespensjonskassen. For øvrig gjelder foretakspensjonsloven § 12-7, *tjenstepensjonsloven* § 7-1 og innskuddspensjonsloven § 10-5 fjerde ledd tilsvarende.

Ny § 2-10 skal lyde:

§ 2-10. Gjensikring

En pensjonskasse skal til enhver tid ha gjensikring som er betryggende sett i forhold til pensjonskassens risikoeksponering og dens økonomiske stilling.

Styret skal sørge for at det foreligger oppdaterte retningslinjer for arten og omfanget av pensjonskassens gjensikringer og for at disse blir fulgt opp.

Ny § 2-11 skal lyde:

§ 2-11. Krav til organisering, virksomhet mv. i innskuddspensjonsforetak

Bestemmelsene i §§ 2-3, 2-4 unntatt annet ledd annet punktum, 2-7 og 2-8 gjelder tilsvarende for innskuddspensjonsforetak så langt de passer.

Bestemmelsene i finansforetaksloven § 16-9 og i denne lovens §§ 3-3, 3-11 til 3-13, 3-20, 3-21, 3-24 og kapittel 6 gjelder tilsvarende så langt de passer.

Kongen kan gi nærmere regler om innskuddspensjonsforetaks organisering og virksomhet, herunder regler til gjennomføring og avgrensning av bestemmelsene i paragrafen her.

Kapittel 8 oppheves.

Kapittel 3 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 3. Kollektiv og individuell livsforsikring

Nåværende §§ 9-1 til 9-6 blir ny §§ 3-1 til 3-7.

§ 3-1 skal lyde:

§ 3-1. Virkeområde og definisjoner

Bestemmelsene i dette kapittel gjelder for foretak som yter kollektiv livsforsikring, individuell livsforsikring eller begge deler, med mindre annet følger av reglene om kommunale pensjonsordninger i kapittel 4 eller av reglene om fellesordning for premiebereg-

ning for pensjonsordninger med ytelsesbasert foretakspensjon i kapittel 5.

Som kollektiv livsforsikring regnes kollektive pensjonsordninger etablert i samsvar med foretakspensjonsloven, *tjenstepensjonsloven* eller innskuddspensjonsloven, kommunale pensjonsordninger, samt kollektive livrenteforsikringer, gruppelivsforsikringer og andre kollektive livsforsikringer.

Som individuell livsforsikring regnes livsforsikring som ikke er kollektiv livsforsikring.

Kongen kan gi nærmere regler til utfylling og avgrensning av bestemmelsene i kapitlet her, herunder nærmere regler for hva som skal regnes som henholdsvis kollektiv livsforsikring, kommunale pensjonsordninger, individuell livsforsikring, fripoliser, *pensjonsbevis*, pensjonskapitalbevis, fortsettelsesforsikringer, engangsbetalte forsikringer, kontraktfastsatte forpliktelser og forpliktelser knyttet til verdien av særskilt investeringsportefølje.

§ 3-3 fjerde ledd skal lyde:

For fripoliser, *pensjonsbevis* og pensjonskapitalbevis som forvaltes med investeringsvalg kan foretaket hvert år kreve vederlag for administrative tjenester etter egen pristariff. For fortsettelsesforsikringer basert på fripoliser, *pensjonsbevis* eller pensjonskapitalbevis skal pristariffer for personrisiko og for forvaltning svare til de pristariffer som ligger til grunn for den aktuelle fripolisen, *pensjonsbeviset* eller pensjonskapitalbeviset. Kongen kan gi nærmere regler om pristariffer for fortsettelsesforsikringer, herunder unntak fra regelen i annet punktum.

§ 3-6 første ledd første punktum skal lyde:

Ved beregning av premier skal foretaket benytte de til enhver tid gjeldende pristariffer, med mindre annet følger av § 3-5 annet ledd.

§ 3-7 annet ledd skal lyde:

Finanstilsynet skal føre kontroll for å påse at de pristariffer som benyttes er i samsvar med reglene gitt i eller i medhold av §§ 3-3 til 3-5, og at premieberegningen skjer i samsvar med reglene i § 3-6.

Ny § 3-8 skal lyde:

§ 3-8. Forsikringskapitalen

I livs- og pensjonsforsikring skal foretaket føre eget kunderegnskap for hver kontrakt med oversikt over forsikringskapitalen. Forsikringskapitalen knyttet til en kontrakt skal bestå av premiereserve, pensjonskapital, tilleggsavsetninger, premiefond, innskuddsfond, pensjonistenes overskuddsfond, pensjonsreguleringsfond, reguleringsfond og bufferfond.

Ny § 3-9 skal lyde:

§ 3-9. Premiereserve knyttet til kontraktfastsatte forpliktelser

Premiereserven for kontraktfastsatte forpliktelser skal beregnes med utgangspunkt i kontraktens forsikringstekniske premieberegningsgrunnlag. Premiereserven skal utgjøre forskjellen mellom nåverdien av foretakets fremtidige forpliktelser og nåverdien av foretakets fremtidige nettopremier. Tilleggsytelser som følge av tilført overskudd medregnes. Nettopremier er premie beregnet som angitt i § 3-6, med fradrag for pris for administrative tjenester og pris for forvaltning.

Endres premieberegningssrenten eller de biometriske forutsetningene som ligger til grunn for premieberegningen, beregnes premiereserven for forpliktelser som oppstår etter endringen på grunnlag av den nye beregningssrenten eller det nye biometriske beregningsgrunnlaget.

Premiereserven skal hvert år tilføres et beløp som tilsvarende sparedelen av årets premie, årlig avkastning i samsvar med premieberegningssrenten, og det beløpet som etter beregningsgrunnlaget årlig skal tilføres premiereserven som følge av at foretakets forpliktelse overfor forsikrede som er død i løpet av året, er bortfalt. Premiereserven skal også tilføres overskudd etter reglene i § 3-18. Til fradrag kommer frigjøringer av premiereserven blant annet som følge av utbetalinger.

Dersom det i løpet av året inntreffer forsikringstilfeller som gir rett til utbetaling av uføreytelser eller ytelser til etterlatte, skal premiereserven tilføres et beløp som fullt ut tilsvarende nåverdien av foretakets fremtidige forpliktelser.

Premiereserven skal tilordnes de enkelte kontrakter og de forsikrede på grunnlag av foretakets forpliktelser.

Kongen kan fastsette nærmere regler om beregning av premiereserven, herunder om rentesats til bruk ved beregningen.

Ny § 3-10 skal lyde:

§ 3-10. Premiereserve for forpliktelser knyttet til særskilt investeringsportefølje

Pensjonskapitalen der forpliktelsene er knyttet til verdien av særskilt investeringsportefølje, skal til enhver tid motsvare verdien av den investeringsportefølje som er tilordnet kontrakten. Andelen av overskudd på risikoresultatet medregnes.

Dersom en pensjonsordning eller kontrakt uten kontraktfastsatte alderspensjonsytelser gir rett til kontraktfastsatte uføre- eller etterlatteytelser, skal det beregnes premiereserve for slike forpliktelser etter reglene i §§ 3-9 og 3-19.

Nåværende 9-7 blir ny § 3-11.

§ 3-11 skal lyde:

§ 3-11. Inndeling av forvaltningskapitalen

Foretakets forvaltningskapital skal deles inn i kollektivporteføljen, investeringsvalgporteføljen og selskapsporteføljen. Hver av porteføljene kan deles inn i flere underporteføljer.

Eiendeler som motsvarer forsikringskapital knyttet til foretakets kontrakter med kontraktfastsatte forpliktelser skal inngå i kollektivporteføljen. Som kontraktfastsatte forpliktelser regnes forpliktelser som ikke er knyttet til verdien av særskilt investeringsportefølje.

Eiendeler som motsvarer forsikringskapital knyttet til verdien av særskilte investeringsvalgporteføljer skal inngå i investeringsvalgporteføljen.

Eiendeler som motsvarer forsikringskapital knyttet til kontraktfastsatte uføre- og etterlatteforpliktelser, skal inngå i kollektivporteføljen selv om midler knyttet til alderspensjonsytelser er plassert i særskilt investeringsportefølje. Dette gjelder likevel ikke når forsikringskapital knyttet til kontraktfastsatte uføre- og etterlatteforpliktelser forvaltes i investeringsvalgporteføljen etter reglene i foretakspensjonsloven § 11-1.

Eiendeler som ikke inngår i kollektivporteføljen eller investeringsvalgporteføljen, skal inngå i selskapsporteføljen.

Premiefond, innskuddsfond, pensjonistenes overskuddsfond, pensjonsreguleringsfond og reguleringsfond anses her som del av den portefølje de øvrige midler knyttet til kontrakten inngår i, med mindre det følger av kontrakten at midlene i fondet skal plasseres på annen måte.

Ved valg av eiendeler til de forskjellige porteføljer, og ved endring av sammensetningen av porteføljer, skal foretaket overholde krav til god forretningsskikk og sørge for at det ikke skjer urimelig forskjellsbehandling av kunder. Foretaket skal ha retningslinjer for valg av eiendeler og endring av porteføljer for å unngå at det oppstår interessekonflikter mellom kunder og kundegrupper eller mellom kunder og foretaket. I tilfelle av interessekonflikt mellom kunder og foretaket, skal hensynet til kundene gå foran.

Foretaket skal opprette et system for registrering av hvilke eiendeler som til enhver tid inngår i de ulike porteføljer.

Reglene i paragrafen her er ikke til hinder for at foretaket etablerer en ordning for samlet kapitalforvaltning.

Finanstilsynet kan, i samsvar med bestemmelsene i denne paragrafen, treffe avgjørelse om hvilken portefølje en kontrakt, og midler som motsvarer en avsetning, skal inngå i.

Kongen kan gi forskrift til utfylling av reglene i paragrafen her.

Nåværende § 9-8 blir ny § 3-12.

Ny § 3-12 første ledd annet punktum og tredje ledd oppheves.

Nåværende § 9-9 blir ny § 3-13.

§ 3-13 skal lyde:

§ 3-13. Tilordning av avkastning. Overskudd

Avkastning ved forvaltning av midler plassert i kollektivporteføljen skal årlig fordeles mellom de kontrakter som omfattes. Fordelingen foretas etter forholdet mellom den forsikringskapital som er knyttet til hver av kontraktene.

Avkastning tilordnet en kontrakt skal etter fradrag for tilordning i samsvar med beregningsgrunnlaget for kontrakten og i tilfelle tilleggsavsetninger etter § 3-19 tilordnes kontrakten som overskudd på avkastningsresultatet. Tilsvarende gjelder tilordning av avkastning av midler som svarer til premiefond, innskuddsfond, pensjonistenes overskuddsfond, pensjonsreguleringsfond og reguleringsfond. Avkastning av midler i risikoutjevningfondet tilordnes dette fondet.

Avkastning ved forvaltning av midler plassert i særskilt investeringsportefølje skal årlig tilordnes den kontrakt porteføljen er knyttet til. Er det knyttet avkastningsgaranti til en investeringsportefølje, skal garantert avkastning som ikke dekkes av oppnådd avkastning, dekkes av forsikringsforetaket. Tilsvarende gjelder tilordning av avkastning av midler i premiefond, innskuddsfond, pensjonistenes overskuddsfond, pensjonsreguleringsfond eller reguleringsfond forvaltet i særskilt investeringsportefølje.

Avkastning av midler som omfattes av selskapsporteføljen skal årlig tilordnes foretaket.

Eiendelene skal verdsettes i samsvar med de regler som er gitt i årsregnskapsforskriften for forsikringsforetak.

Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om verddivurdering av eiendeler.

Nåværende § 9-10 blir ny § 3-14.

§ 3-14 første og annet ledd skal lyde:

Foretaket skal hvert år beregne risikoresultatet særskilt for hver gruppe av pensjonsordninger, andre kollektivordninger eller kontrakter, og individuelle kontrakter inkludert fripoliser, pensjonsbevis og pensjonskapitalbevis.

Som overskudd regnes de på forhånd beregnede risikopremier etter gjeldende premieberegningssgrunnlag for en gruppe med fradrag for de faktiske

risikokostnader for gruppen. Det skal ved beregningen ses bort fra den fortjeneste for foretaket som er bygget inn i pristariffene for risiko knyttet til person.

Nåværende § 9-11 blir ny § 3-15.

§ 3-15 skal lyde:

§ 3-15. Styrking av premiereserve

Foretaket kan, med samtykke fra Finanstilsynet, benytte hele eller en del av årets overskudd etter § 3-13 første ledd og § 3-14 til å øke premiereserven for forsikringsforpliktelser knyttet til de kontrakter overskuddet ellers skulle vært tilordnet.

Finanstilsynet kan gi et foretak samtykke til, i et fastsatt antall år, å disponere årlige overskudd i samsvar med første ledd i henhold til en plan som må være meddelt Finanstilsynet. Finanstilsynet kan sette som vilkår for samtykket at selskapet overfører et beløp fra selskapskapitalen til premiereserven.

Når hensynet til soliditeten eller flytteretten tilsier det, kan Finanstilsynet gi foretaket pålegg om å benytte hele eller en del av overskuddet som angitt i første og annet ledd.

Overskudd som blir anvendt etter reglene i første til tredje ledd, skal tilføres premiereserven for de enkelte kontrakter.

Nåværende §§ 9-12 til 9-14 blir ny §§ 3-16 til 3-18.

I § 3-16 skal overskriften lyde:

Overskudd tilordnet fripoliser, pensjonsbevis og pensjonskapitalbevis med kontraktfastsatte forpliktelser

§ 3-16 første ledd skal lyde:

Bestemmelsene i paragrafen her gjelder anvendelsen av overskudd etter § 3-13 første og annet ledd tilordnet fripoliser, pensjonsbevis og pensjonskapitalbevis med kontraktfastsatte forpliktelser. Kongen kan i forskrift fastsette at bestemmelsene i paragrafen her også skal gjelde for andre typer kontrakter.

§ 3-17 skal lyde:

§ 3-17. Negativt risikoresultat for fripoliser, pensjonsbevis og pensjonskapitalbevis med investeringsvalg

Bestemmelsene i paragrafen her gjelder fripoliser, pensjonsbevis og pensjonskapitalbevis tilordnet egen investeringsportefølje med investeringsvalg. Kongen kan i forskrift fastsette at bestemmelsene i paragrafen her også skal gjelde for andre typer kontrakter.

Er foretakets risikoresultat negativt for en gruppe av kontrakter, kan kontraktens andel av risikoresultatet dekkes ved fradrag i avkastning tilordnet kontrak-

ten etter § 3-13 tredje ledd eller i verdien av investeringsporteføljen tilordnet kontrakten.

§ 3-18 skal lyde:

§ 3-18. *Anvendelse av overskudd tilordnet kontrakten*

Når annet ikke følger av §§ 3-15, 3-16 eller 3-17, gjelder følgende:

- a) Overskudd etter § 3-13 første til tredje ledd og § 3-14 tilordnet kontrakter som er regulert av foretakspensjonsloven, tjenestepensjonsloven eller innskuddspensjonsloven skal fordeles etter reglene om fordeling av avkastning i disse lovene.
- b) Overskudd tilordnet andre kontrakter skal anvendes i samsvar med det som er bestemt i kontrakten mellom foretaket og forsikringstakeren.

§ 9-15 og § 9-16 oppheves.

Nåværende § 9-17 blir ny § 3-19.

§ 3-19 skal lyde:

§ 3-19. *Tilleggsavsetninger*

For å sikre sine forpliktelser under kontrakter med kontraktfastsatte forpliktelser, kan foretaket benytte hele eller deler av overskuddet på avkastningsresultatet for den enkelte kontrakt til tilleggsavsetninger ut over minstekravet til premiereserve. Tilsvarende gjelder for kontrakter i særskilt investeringsportefølje som skal sikre alders-, uføre- og etterlatteytelser etter reglene i foretakspensjonsloven § 11-1. Finanstilsynet kan, når det finner at soliditetshensyn tilsier det, pålegge foretaket å anvende overskuddet på den enkelte kontrakt til tilleggsavsetninger.

Foretakets tilleggsavsetninger skal være fordelt på de enkelte kontraktene. Foretaket fastsetter årets tilleggsavsetninger, jf. § 3-13 første ledd, i prosent av premiereserven knyttet til den enkelte kontrakt. Kongen kan gi forskrift om adgang til å bruke en høyere prosentsats for kontrakter med høy beregningsrente eller lave tilleggsavsetninger.

Dersom avkastningen tilordnet en kontrakt etter § 3-13 første ledd i et år ikke er stor nok til å dekke det årlige kravet til økning i premiereserven etter premieberegningsskemaet, kan kravet oppfylles ved bruk av tilleggsavsetninger tilordnet kontrakten.

Fører tilleggsavsetninger tildelt en kontrakt et år til at de samlede tilleggsavsetninger overstiger et beløp som tilsvarer 12 prosent av premiereserven knyttet til kontrakten, skal det overskytende beløpet tilordnes kontrakten som overskudd. Summen av premiereserve og tilleggsavsetninger knyttet til en kontrakt med kontraktfastsatte forpliktelser kan ellers ikke reduseres på annen måte enn ved utbetaling til forsikrede.

Nåværende § 9-18 oppheves.

Nåværende § 9-19 blir ny § 3-20.

§ 3-20 skal lyde:

§ 3-20. *Premie- og innskuddsfond mv.*

Foretakets forpliktelser knyttet til premiefond, innskuddsfond, bufferfond, pensjonistenes overskuddsfond, pensjonsreguleringsfond og reguleringsfond skal tilsvare fondets verdi til enhver tid.

§ 3-19 gjelder tilsvarende for slike fond i den grad de skal tilføres avkastning i samsvar med regelen i § 3-13 annet ledd.

Nåværende 9-20 blir ny § 3-21.

§ 3-21 første ledd skal lyde:

Kursreguleringsfondet skal tilsvare summen av urealiserte gevinster på finansielle omløpsmidler som inngår i kollektivporteføljen, jf. § 3-11 annet ledd.

§ 9-21 oppheves.

Nåværende § 9-22 blir ny § 3-22.

§ 3-22 første ledd skal lyde:

Risikoutjevsningsfondet kan bare benyttes til å dekke det årlige kravet til økning i premiereserven for de enkelte kontrakter når behovet for økningen skyldes risiko knyttet til person.

Nåværende § 9-23 blir ny § 3-23.

§ 3-23 første ledd første punktum skal lyde:

I livs- og pensjonsforsikring skal foretaket opprette og føre en konto for hver forsikring, som skal inneholde kunderegnskapet med oversikt over forsikringskapitalen, endringer i kapitalen sist år og status for forsikringen pr. 31. desember det enkelte året.

§ 9-24 og § 9-25 oppheves.

Nåværende § 9-26 blir ny § 3-24.

Kapittel 4 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 4. Kommunale pensjonsordninger

Nåværende §§ 10-1 til 10-18 blir ny §§ 4-1 til 4-18

§ 4-2 annet ledd skal lyde:

Pensjonsordningen kan i samsvar med bestemmelsene i § 4-6 anses som fellesordning for premieberegning. For øvrig gjelder foretakspensjonsloven §§ 12-3 og 12-4 tilsvarende så langt det passer.

§ 4-4 annet ledd skal lyde:

Premier beregnes etter reglene i § 4-5, jf. §§ 4-7 og 4-8, for så vidt annet ikke følger av reglene i § 4-6 om fellesordning for premieberegning.

§ 4-6 første ledd skal lyde:

Bestemmelsene i § 4-5 er ikke til hinder for at det opprettes fellesordninger som består av flere pensjonsordninger, for at premie for de enkelte pensjonsordninger som inngår i en fellesordning, skal bli fastsatt ved beregning basert på prinsipper som vil motvirke at pensjonskostnadene for de enkelte medlemmene for tilsvarende pensjonsrettigheter vil variere med medlemmenes kjønn og alder.

§ 4-6 femte og sjette ledd skal lyde:

Det skal fastsettes i forsikringsavtalen om reguleringspremie som nevnt i § 4-5 annet ledd skal beregnes særskilt for hver pensjonsordning eller helt eller delvis ved gjennomsnittsberegning. Ved særskilt beregning skal reguleringspremien beregnes for hver pensjonsordning i fellesordningen ut fra den prosentvise økningen av premiereserven for pensjonsordningen som er påkrevd som følge av oppregulering av medlemmenes opptjente pensjonsrettigheter ut fra lønnsutviklingen. Reguleringspremien for oppregulering av pensjoner under utbetaling og av opptjent rett til arbeidstakere som har fratrådt sin stilling uten rett til utbetaling av pensjon, skal beregnes i forhold til den del av premiereserven som sikrer slike pensjonsrettigheter. Ved gjennomsnittsberegning skal fellesordningen hvert år tilføres reguleringspremier tilsvarende summen av årlige reguleringspremier etter § 4-5 annet ledd for samtlige pensjonsordninger som inngår i fellesordningen. Den enkelte pensjonsordnings andel av samlet reguleringspremie til fellesordningen beregnes ut fra forholdet mellom samlet premiereserve for hver av pensjonsordningene på tidspunktet for oppregulering av pensjonsrettighetene. Kostnader for tjenester kan beregnes og belastes særskilt for hver pensjonsordning.

Det skal fastsettes i forsikringsavtalen om premier som nevnt i § 4-5 tredje ledd skal beregnes særskilt for hver pensjonsordning eller helt eller delvis ved gjennomsnittsberegning som nevnt i annet ledd.

§ 4-7 tredje ledd skal lyde:

Dersom et medlem gjør bruk av rett til å fratre med rett til utbetaling av pensjon før nådd pensjonsalder, skal det kreves tilleggspremie som nevnt i § 4-5 tredje ledd.

§ 4-8 første ledd første punktum skal lyde:

Viser det seg at fradraget i pensjonsytelsene for ytelser utbetalt av folketrygden blir mindre enn lagt

til grunn ved premieberegningen, skal det beregnes tilleggspremie etter § 4-5 tredje ledd til dekning av differansen.

Overskriften til § 4-10 skal lyde:

§ 4-10. Minstekrav til premiereserve

§ 4-10 annet til fjerde ledd skal lyde:

Premiereserven for en pensjonsordning skal minst tilsvare summen av de premiereserver som trengs etter beregningsgrunnlaget for å sikre retten til opptjent pensjon for hvert enkelt medlem i pensjonsordningen, herunder premiereserve opptjent av arbeidstakere som har fratrådt sin stilling. Dette gjelder likevel ikke premiereserve for fratrådt arbeidstaker som får medregnet tjenestetiden i annen ordning dersom tilhørende premiereserve er overført. For et medlem som har fått medregnet tjenestetid fra en annen pensjonsordning, jf. § 4-7 første ledd, uten overføring av tilhørende premiereserve, skal det gjøres fradrag tilsvarende den premiereserve som vil være tilstrekkelig for å sikre rett til pensjon opptjent ved slik medregnet tjenestetid.

Ved beregningen av premiereserve skal det gjøres fradrag i pensjonsytelsene for de ytelser som, ut fra de til enhver tid gjeldende regler for folketrygden, kan antas å bli utbetalt av folketrygden, jf. § 4-5 fjerde ledd.

Ved beregningen av premiereserve skal det også gjøres fradrag for forsikringsforpliktelser som er bortfalt etter § 4-9.

Ny § 4-11 skal lyde:

§ 4-11. Pensjonsordningens forsikringskapital

Pensjonsordningens forsikringskapital består av premiereserven, tilleggssavsetninger, premiefond, og eventuelt bufferfond.

§ 4-13 første ledd skal lyde:

Pensjonsordningens midler skal forvaltes i samsvar med de regler for kapitalforvaltningen i *livsforsikringsforetak* og pensjonskasser som gjelder til enhver tid, men mindre annet følger av § 4-15.

§ 4-13 annet ledd oppheves.

Nåværende tredje ledd blir nytt annet ledd.

§ 4-15 første ledd skal lyde:

Forsikringstakeren kan i samsvar med bestemmelser i regelverket for pensjonsordningen avtale at *forsikringskapitalen* skal forvaltes som en investeringsportefølje tilordnet pensjonsordningen. Avtalen skal angi hvordan porteføljen skal sammensettes og hvilken adgang det er til å endre sammensetningen,

samt den avkastningsgaranti som i tilfelle er knyttet til porteføljen.

§ 4-15 tredje ledd skal lyde:

Er avkastningen på investeringsporteføljen i en regnskapsperiode ikke så stor som forutsatt i *premieberegningsgrunnlaget* for pensjonsordningen, skal differansen kreves dekket ved overføring fra premiefondet eller tilskudd fra forsikringstakeren. Pensjonsinnretningen svarer overfor de forsikrede for at differansen blir dekket.

§ 4-16 første ledd første punktum skal lyde:

Pensjonsinnretningen skal opprette og føre egen konto for *forsikringskapitalen knyttet til hver pensjonsordning*.

§ 4-16 tredje ledd fjerde punktum skal lyde:

Ved flytting av pensjonsordningen som omfatter den oppsatte rettighet i medhold av § 6-11, skal pensjonsinnretningen som pensjonsordningen flyttes fra, informere den fratrådte arbeidstaker.

§ 4-17 skal lyde:

§ 4-17. *Flytting av pensjonsordning*

Pensjonsordningen og dens midler kan flyttes til annen pensjonsinnretning etter reglene i kapittel 6.

Kapittel 5 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 5. Fellesordning for premieberegning for pensjonsordninger med ytelsesbasert foretakspensjon

Nåværende §§ 10A-1 til 10A-7 blir ny §§ 5-1 til 5-7.

§ 5-2 annet ledd skal lyde:

Premier beregnes etter § 5-3 hvis ikke noe annet følger av reglene i §§ 5-4 og 5-5 om fellesordning for premieberegning.

§ 5-4 første ledd skal lyde:

Bestemmelsene i kapittel 3 er ikke til hinder for at det opprettes fellesordninger som består av flere pensjonsordninger, for at premie for den enkelte pensjonsordning som inngår i en fellesordning, skal bli fastsatt ved beregning basert på prinsipper som vil motvirke at pensjonskostnaden for de enkelte medlemmer for tilsvarende pensjonsrettigheter vil variere med medlemmenes kjønn og alder.

§ 5-5 første ledd første punktum skal lyde:

En fellesordning opprettet etter § 5-4 skal hvert år tilføres premie tilsvarende summen av ordinær årspremie fastsatt etter forsikringsteknisk beregning for

samtlig pensjonsordninger som inngår i fellesordningen.

§ 5-5 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Det skal fastsettes i forsikringsavtalen om reguleringspremie som nevnt i § 5-3 annet ledd skal beregnes særskilt for hver pensjonsordning eller helt eller delvis ved gjennomsnittsberegning.

§ 5-5 fjerde ledd tredje punktum skal lyde:

Ved gjennomsnittsberegning skal fellesordningen hvert år tilføres *reguleringspremier* tilsvarende summen av årlig reguleringspremie etter § 5-3 annet ledd for samtlig pensjonsordninger som inngår i fellesordningen.

§ 5-5 sjette ledd skal lyde:

Det skal fastsettes i forsikringsavtalen i hvilken utstrekning premier som nevnt i § 5-3 tredje ledd skal beregnes særskilt for hver pensjonsordning eller helt eller delvis ved gjennomsnittsberegning som nevnt i første ledd.

Kapittel 6 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 6. Flytting

Nåværende §§ 11-1 til 11-14 blir ny §§ 6-1 til 6-14.

§ 6-1 første og annet ledd skal lyde:

Bestemmelsene i dette kapittel gjelder flytting mellom pensjonsinnretninger av:

- a) pensjonsordninger i henhold til foretakspensjonsloven,
- b) *pensjonsordninger i henhold til tjenstepensjonsloven*
- c) pensjonsordninger i henhold til innskuddspensjonsloven,
- d) pensjonsordninger som omfattes av kapittel 4,
- e) andre kollektive pensjonsordninger,
- f) fripoliser, *pensjonsbevis*, pensjonskapitalbevis og tilsvarende individuelle pensjonsrettigheter utgått fra kollektive pensjonsordninger,
- g) individuelle pensjonsavtaler (pensjonsforsikrings- og livrentekontrakter, og andre pensjonsavtaler),
- h) andre livsforsikringskontrakter.

Kontrakt som nevnt i første ledd bokstav a til h kan flyttes til annen pensjonsinnretning. Med flytting menes oppsigelse av kontrakten for overføring av tilhørende midler til en tilsvarende kontrakt opprettet i en annen pensjonsinnretning.

§ 6-1 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Tilsvarende gjelder for sammenslåing og omdanning av fripoliser, *pensjonsbevis*, pensjonskapitalbevis og

andre individuelle pensjonsrettigheter utgått fra kollektive pensjonsordninger.

§ 6-2 første ledd skal lyde:

For foretak som flytter pensjonsordning som nevnt i § 6-1 første ledd bokstav a til d eller en kollektiv livrenteordning, gjelder reglene i §§ 6-2 til 6-10.

§ 6-5 annet ledd skal lyde:

Første ledd er ikke til hinder for at det avtales at oppsigelsesfristen ikke skal utløpe før ved første kvartalsskifte, halvårsskifte eller årsskifte for pensjonsordninger med årspremie beregnet etter reglene i § 4-6.

§ 6-7 tredje ledd skal lyde:

Ved flytting overføres den forsikringskapital som er knyttet til pensjonsordningen beregnet på tidspunktet for oppsigelsestidens utløp. Pensjonsordningens andel av overskudd i flytteåret frem til tidspunktet for oppsigelsestidens utløp omfattes også.

§ 6-8 første ledd skal lyde:

Premiereserve for uføreytelser til medlemmer som er blitt uføre før utløpet av oppsigelsesfristen, skal fastsettes på grunnlag av det beregningsgrunnlag som gjaldt for pensjonsordningen ved utløpet av oppsigelsesfristen. Fastsatt uføregrad legges til grunn selv om uføregraden blir fastsatt etter dette tidspunktet.

§ 6-9 første ledd første punktum skal lyde:

Pensjonsordningens midler beregnet etter reglene i §§ 6-7 og 6-8 skal overføres i penger.

§ 6-9 tredje ledd første punktum skal lyde:

Dersom oppgjørsfristen etter § 6-6 er oversittet, og dette ikke skyldes forhold på forsikringstakers eller den mottakende pensjonsinnretningens side, skal det svares forsinkelsesrente etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m., fra utløpet av oppgjørsfristen og frem til den dag midlene blir overført.

§ 6-10 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Er overført premiereserve ikke tilstrekkelig til å sikre rettighetene til de enkelte medlemmer eller pensjonister etter beregningsgrunnlaget i pensjonsinnretningen det flyttes til, skal manglende premiereserve tilføres fra premiefondet. Resten dekkes i tilfelle ved overførte tilleggsavsetninger eller ved overføringer fra foretaket.

Er overført premiereserve knyttet til medlemmenes og pensjonistenes rett til opptjent pensjon større

enn nødvendig for å sikre deres rettigheter etter beregningsgrunnlaget i pensjonsinnretningen det flyttes til, skal overskytende premiereserve benyttes til engangspremie for tillegg til pensjonsytelsene. I kommunale pensjonsordninger skal overskytende premiereserve overføres til premiefondet.

§ 6-11 skal lyde:

§ 6-11. Flytting av pensjonsrettigheter utgått fra kollektive pensjonsordninger

Ved flytting av en kommunal pensjonsordning skal oppsatte pensjonsrettigheter i pensjonsordningen med tilhørende midler, samtidig overføres til den nye pensjonsinnretningen. Bestemmelsene i § 6-3, § 6-5 tredje og fjerde ledd, § 6-7 første, tredje og fjerde ledd, § 6-8, § 6-9 og § 6-10 første til fjerde ledd gjelder tilsvarende.

Ved flytting av andre pensjonsordninger overføres ikke pensjonsrettigheter knyttet til fripoliser, pensjonsbevis eller pensjonskapitalbevis til den nye pensjonsinnretningen, med mindre den som har rett til fripolisen, pensjonsbeviset eller pensjonskapitalbeviset krever det etter reglene i § 6-13.

§ 6-12 skal lyde:

§ 6-12. Flytting ved medregning av tidligere tjenestetid

Blir en arbeidstaker medlem av pensjonsordning med foretakspensjon som har bestemmelser om medregning av tjenestetid, gjelder reglene i foretakspensjonsloven §§ 4-11 til 4-13. Ved beregningen av de midler som skal overføres, gjelder § 6-7 første, tredje og fjerde ledd tilsvarende. For øvrig gjelder § 6-5 fjerde ledd, § 6-9 og § 6-10 første til fjerde ledd tilsvarende så langt de passer.

§ 6-13 skal lyde:

§ 6-13. Flytting av fripolise, pensjonsbevis og pensjonskapitalbevis

Den som har rett til pensjonsrettigheter knyttet til fripolise, pensjonsbevis eller pensjonskapitalbevis, kan flytte kontrakten til en annen pensjonsinnretning. Oppsigelsesfristen ved flytting er én måned.

Bestemmelsene om formkrav til oppsigelse i § 6-5 første ledd annet og tredje punktum, risikoovergang i § 6-5 tredje ledd, samt oppgjørsfrist i § 6-6 gjelder tilsvarende.

Ved beregning, oppgjør og anvendelse av de midler som skal overføres, gjelder bestemmelsene i §§ 6-7, 6-8, 6-9 og 6-10 første, annet, fjerde og femte ledd tilsvarende. Er overført premiereserve ikke tilstrekkelig til å sikre rettighetene etter en fripolise, skal manglende premiereserve dekkes ved overførte tilleggsavsetninger.

§ 6-14 første til fjerde ledd skal lyde:

Den som har en individuell pensjonsavtale, eller en individuell livrenteforsikring, kan flytte kontrakten til en annen pensjonsinnretning. Oppsigelsesfristen ved flytting er én måned.

Bestemmelsene om formkrav til oppsigelse i § 6-5 første ledd annet og tredje punktum, risikoovergang i § 6-5 tredje ledd, samt oppgjørsfrist i § 6-6 gjelder tilsvarende.

Ved beregningen av de midler som skal overføres, gjelder bestemmelsene i §§ 6-7 og 6-8. Oppgjør foretas etter reglene i § 6-9.

Overførte midler skal anvendes til å sikre rettighetene etter den nye pensjonsavtalen etter reglene i § 6-10 første og annet ledd. Er premiereserve for pensjonsforsikring ikke tilstrekkelig til å sikre rettighetene etter den nye kontrakten, kan resten dekkes ved overføring fra premiefondet eller i tilfelle fra tilleggsavsetninger knyttet til forsikringen. Overskytende premiereserve benyttes til å øke ytelsene, med mindre forsikringstakeren krever at midlene skal overføres til premiefond.

Kapittel 7 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 7. Skadeforsikring

Nåværende §§ 12-1 til 12-7 blir ny §§ 7-1 til 7-7.

§ 7-5 femte ledd første punktum skal lyde:

Foretaket skal gi melding til Finanstilsynet om fastsatte premietariffer for livsforsikringer som nevnt i *finansforetaksloven* § 2-14 annet ledd og om prinsippene for utformingen av slike premietariffer.

§§ 12-8 til 12-16 oppheves.

Nåværende §§ 12-17 til 12-19 blir nye §§ 7-8 til 7-10.

Kapittel 13 oppheves.

Kapittel 14 oppheves.

Kapittel 8 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 8. Unntaksbestemmelser

Nåværende §§ 15-1 til 15-8 blir ny §§ 8-1 til 8-8

§ 8-2 skal lyde:

§ 8-2. Husdyrforsikring

Denne lovens bestemmelser kommer ikke til anvendelse på forsikring av husdyr administrert av

slakterier eller meierier. De skal imidlertid årlig sende inn oppgave over virksomheten til Finanstilsynet. Finanstilsynet kan, hvis det er påkrevet av hensyn til forsikringstakerne, bestemme at også disse ordninger skal være undergitt denne loven helt eller delvis.

§ 8-8 skal lyde:

§ 8-8. Andre unntak

Kongen kan i forskrift eller ved enkeltvedtak gjøre unntak fra loven for forsikringsforetak som ifølge sine vedtekter bare kan overta direkte forsikring for en nærmere angitt krets av forsikringstakere, og eventuelt gjenforsikring i tillegg.

Finanstilsynet avgjør i tvilstilfelle om et foretak faller inn under første ledd.

Kapittel 9 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 9. Straffebestemmelser

Nåværende § 16-1 blir ny § 9-1.

Kapittel 10 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 10. Ikraftttredelses- og overgangsregler

Nåværende §§ 17-1 til 17-3 blir ny §§ 10-1 til 10-3.

I følgende bestemmelser skal begrepet «selskap» endres til «foretak», begrepet «forsikringsselskap» endres til «forsikringsforetak», begrepet «livsforsikringsselskap» endres til «livsforsikringsforetak» og begrepet «skadeforsikringsselskap» endres til «skadeforsikringsforetak»:

- a) § 2-3 tredje ledd
- b) § 3-2
- c) § 3-3 første, annet, tredje, femte og sjette ledd
- d) § 3-4
- e) § 3-5
- f) § 3-7 første ledd
- g) § 3-12 første ledd første punktum og annet ledd
- h) § 3-14 første og tredje ledd
- i) § 3-16 annet og tredje ledd
- j) § 3-24 første ledd annet punktum
- k) § 3-25
- l) § 4-1 første ledd
- m) § 4-3
- n) § 6-1 tredje ledd
- o) § 7-1
- p) § 7-2
- q) § 7-3
- r) § 7-4

s) § 7-5 første, annet, tredje, fjerde ledd og syvende ledd	w) § 8-4
t) § 7-6 første og annet ledd	x) § 8-6
u) § 7-7 annet ledd	y) § 8-7
v) § 7-9	z) § 8-8 tredje ledd

Olemic Thommessen
president